

JAARVERSLAG 1995

**VAN DE COMMISSIE VOOR DE TOEGANG
TOT BESTUURSDOCUMENTEN.**

RAPPORT ANNUEL 1995

**DE LA COMMISSION D'ACCES AUX
DOCUMENTS ADMINISTRATIFS.**

**JAARVERSLAG 1995 VAN DE COMMISSIE VOOR DE
TOEGANG TOT BESTUURSDOCUMENTEN**

* * * *

I. INLICHTINGEN OVER DE WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE.

De Commissie vergaderde 12 maal, namelijk op 23 januari, 20 februari, 27 maart, 18 april, 19 mei, 19 juni, 3 juli, 4 augustus, 6 september, 6 oktober, 8 november en 29 november.

De Commissie heeft alle adviezen behalve één met eenparigheid van stemmen uitgebracht. Hieronder gaat de lijst van de ingediende verzoeken met het gevolg dat eraan werd gegeven. De belangrijkste adviezen (95/1, 13, 14, 15, 18, 19, 21, 28, 32, 33, 34, 35, 39, 40, 42, 43, 46, 51, 57, 58, 62, 71, 73, 75, 76, 81, 83, 84, 89, 91, 95, 97, 98, 102, 108, 110, 112, 114, 118, 120, 125 en 127) worden als bijlage gepubliceerd.

1.	X/"Contrôle des contributions directes".	Zie bijlage.
2.	X/"Procureur du roi".	Afwijzing.
3.	X/"Administration de l'Enregistrement".	Inwilliging.
4.	X/"Administration du Cadastre".	Afwijzing.
5.	BONNEUX/V.W.S. en Ministerie van Justitie.	Afwijzing.
6.	X/"Procureur du Roi".	Afwijzing.
7.	BARBE/ Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.	Inwilliging.
8.	VANDEVOORDE-HASPESLAGH/Administratie der
directe belastingen.	Afwijzing
9.	X/Orde der geneesheren.	Afwijzing.
10.	BARBE/Ministerie van Volksgezondheid.	De administratie heeft het
verzoek reeds ingewilligd
alvorens er advies werd
uitgebracht.
11.	C.D.S.C.A. - Kan men het Ministerie van Financiën een
copie eisen van een aanslagbiljet (personenbelasting)?	Inwilliging.
12.	VINCKENBOSCH/"Ministère de la Santé Publique".	Inwilliging.
13.	S.L.F.P. / "Ministère de la Défense nationale".	Zie bijlage.
14.	CLAUS/Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.	Zie bijlage.
15.	VOLCKE - Zijn niet-gepubliceerde circulaires openbaar?	Zie bijlage.
16.	WILLEMS/Ministerie van Binnenlandse Zaken.	De administratie heeft het
verzoek reeds ingewilligd
alvorens er advies werd
uitgebracht.
17.	HURDEBISE/"Commune de Jalhay".	Afwijzing.
18.	V.S.O.A./Ministerie Van Landsverdediging.	Zie bijlage.
19.	SOQUET/V.W.S.	Zie bijlage.
20.	X/"Office des Etrangers".	Inwilliging.
21.	X/"Administration du Cadastre".	Zie bijlage.
22.	X/Administratie der directe belastingen.	Afwijzing.
23.	VAN PUYVELDE/gemeente St.-Gillis-Waas.	Afwijzing.
24.	X/"Commissariat général aux Réfugiés et aux Apatrides."	Afwijzing.
25.	GAZAN/"Ministère de la Justice".	Afwijzing.
26.	HATZIZERVOUDAKIS/"Ministère de l'Emploi et du Travail".	Inwilliging.
27.	X/"Administration de la T.V.A."	Inwilliging.

2.-

28.	X/Veiligheid van de Staat.	Afwijzing.
29.	DUQUET/Ministerie van Verkeer en Infrastructuur.	Zie bijlage.
30.	X/Administratie van het kadaster.	Afwijzing.
31.	X/"Administration des contributions directes."	Inwilliging.
32.	LA HERSEAUTOISE/"Administration des contributions directes."	Zie bijlage.
33.	LOISIRS CLUB MOSAN/"Administration de l'Aéronautique".	Zie bijlage.
34.	BEMELMANS/R.S.V.Z.	Zie bijlage.
35.	V.S.O.A./Ministerie van Landsverdediging.	Zie bijlage.
36.	RENKIN/"Commune de Dison".	Zie bijlage.
37.	V.S.O.A./Ministerie van Landsverdediging.	Afwijzing.
38.	STOFFE/"Ministère de la Prévoyance Sociale".	Inwilliging.
39.	BARBE/Fonds voor Beroepsziekten.	Zie bijlage.
40.	WATTECAMPS/"A.G.C.D."	Zie bijlage.
41.	LANCE/"Office National de Pensions".	Inwilliging.
42.	HAEPERS/Ministerie van Buitenlandse Zaken en
Ontwikkelingssamenwerking.	Zie bijlage.
43.	BOUTSEN/Post.	Zie bijlage.
44.	HEYE/Ministerie van Justitie.	Afwijzing.
45.	GOOS/Administratie van het kadaster.	Afwijzing.
46.	POPOELIER - Valt O.C.M.W.-personeel onder de wet
van 11.04.1994?	Zie bijlage.
47.	BRUGGEMAN/Ministerie van Financiën.	Afwijzing
48.	X/"Office des Etrangers".	Inwilliging.
49.	X/"Office des Etrangers".	Inwilliging.
50.	FLAMENT/"Ministère de la Prévoyance Sociale".	Afwijzing.
51.	VANDYCK/Ministerie van Landsverdediging.	Zie bijlage.
52.	VAN DER HEYDEN/ V.W.S.	Inwilliging.
53.	X/"Administration des contributions directes."	Inwilliging.
54.	BREPOELS/Regie der Luchtwegen.	Afwijzing.
55.	HEMELEERS/Ministerie van Sociale Voorzorg.	Afwijzing.
56.	DECALUWE/Rijkswacht.	Afwijzing.
57.	X/Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.	Zie bijlage.
58.	"Ministère des Finances" - Plusieurs questions.	Zie bijlage.
59.	Alg. Rijksarchief - Gesprek over een ontwerp van nieuw reglement	_____
60.	X/Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.	Inwilliging
61.	X/"Administration des contributions directes".	Inwilliging
62.	X/Veiligheid van de Staat	Zie bijlage.
63.	VANASCH-VAN BRUSSEL/"Administration des
contributions directes".	De administratie heeft het
verzoek reeds ingewilligd
alvorens er advies werd
uitgebracht.
64.	WELLENS/Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen
der zelfstandigen.	Afwijzing.
65.	BARREZ/Ministerie van Financiën.	De administratie heeft het
verzoek reeds ingewilligd
alvorens er advies werd
uitgebracht.
66.	X/Administratie der directe belastingen.	Afwijzing.
67.	X/Administratie der directe belastingen.	Afwijzing.
68.	X/Administratie der directe belastingen.	Afwijzing.

69. VITA VITALIS/Ministerie van Volksgezondheid. Inwilliging.
70. X/Administratie der directe belastingen Inwilliging.
71. CATRIE/Gemeente Zomergem. Zie bijlage.
72. HALSBERGHE/Ministerie van Justitie. Verzoekster vroeg om verdaging van haar verzoek.
73. MEERPOEL/V.W.S. Zie bijlage.
74. BRUGGEMAN/Ministerie van Financiën. Afwijzing.
75. Ministerie van Financiën - Openbaarheid van de akte van verzet en van het Bulletin der met verzet aangetekende waarden. Zie bijlage.
76. Min. van Volksgezondheid - Vragen omtrent de toegang van wetenschappers. Zie bijlage.
77. X/"Administration des contributions directes." Geen advies.
78. BRUGGEMAN/Ministerie van Financiën. Afwijzing.
79. X/Veiligheid van de Staat. Afwijzing.
80. DANNEELS/Directie Vreemdelingenzaken. Inwilliging.
81. X/Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Zie bijlage.
82. DE VLAMINCK/N.M.B.S. Afwijzing.
83. Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid - Zijn de beslissingen van de provinciale/registratieCommissies voor aannemers openbaar? Zie bijlage.
84. NEUKERMANS/"S.P.R." Zie bijlage.
85. H.I.B. - Vraag om een gesprek
86. HACCURIA/Algemene Sociale Kas voor Zelfstandigen (V.Z.W.) Afwijzing.
87. EECKHOUT/R.I.Z.I.V. De administratie heeft het verzoek reeds ingewilligd alvorens er advies werd uitbracht.
88. X/Veiligheid van de Staat. Afwijzing.
89. V.S.O.A./Ministerie van Landsverdediging. Zie bijlage.
90. DE SMET/Ministerie van Volksgezondheid. Afwijzing.
91. JONGEN/Canal + Zie bijlage.
92. C.R.E.H.S.G.M. - "Accès pour des finalités scientifiques, aux dossiers des prisonniers politiques". Inwilliging.
93. VAN GAEL/Ministerie van Verkeer. Afwijzing.
94. VAN GAEL/Ministerie van Financiën Afwijzing.
95. X/"Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides". Inwilliging.
96. R.S.V.Z. - "A la carte" opvragen van gegevens. Afwijzing.
97. DE SMET/Inspektiedienst van de Vlaamse Gemeenschap. Zie bijlage.
98. Diensten van de Eerste Minister - Vragen over inzage van personeelsgegevens. Zie bijlage.
99. DECEUNINCK/Ministerie van Verkeer. Inwilliging.
100. X/"Office des Etrangers". Inwilliging.
101. X/"Office des Etrangers". Inwilliging.
102. X/Administratie van het kadaster. Zie bijlage.
103. X/Administratie der directe belastingen. Afwijzing.
104. X/"Administration des împots". Inwilliging.
105. X/"Administration des împots". Inwilliging.
106. X/"Administration des împots". Inwilliging.

4.-

107.	CLAUS/Ministerie van Financiën.	De administratie heeft het verzoek reeds ingewilligd alvorens er advies werd uitgebracht.
108.	Ministerie van Buitenlandse Zaken - Kunnen de notulen van een andere directieraad opgevraagd worden?	Zie bijlage.
109.	X/"Administration des Contributions directes."	Afwijzing.
110.	X/R.V.A.	Zie bijlage.
111.	X/Provinciale raad van de Orde der geneesheren.	Afwijzing.
112.	JASSOGNE/"Ministère des Affaires étrangères".	Zie bijlage.
113.	X/Veiligheid van de Staat.	De administratie heeft het verzoek reeds ingewilligd alvorens er advies werd uitgebracht
114.	Dienst van de fed. wetensch. instellingen - Inzage van alle documenten inzake kandidaten voor een bevordering.	Zie bijlage.
115.	"Comité permanent de contrôle des services de renseignements" - "Dossier individuel auprès des Services de renseignements".	Gesprek tussen het Comité, de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de Commissie
116.	VAN DER VLIET/Ministerie van Financiën	Inwilliging.
117.	DE KROES/Ministerie van Volksgezondheid.	Inwilliging.
118.	STENGERS - Consultations des P.V. des conseils des ministres de l'année 1950.	Zie bijlage.
119.	HUYLEBROECK/Ministerie van Binnenlandse Zaken.	De administratie heeft het verzoek ingewilligd alvorens er advies werd verstrekt.
120.	X/Administratie der directe belastingen.	Zie bijlage.
121.	KANINDA/"O.N.S.S.A.P.L."	Afwijzing.
122.	CARLIEZ/"Ministère de la Prévoyance Sociale".	Afwijzing.
123.	X/"Office des Etrangers".	Inwilliging.
124.	HUYLEBROECK/Ministerie van Binnenlandse Zaken.	Afwijzing.
125.	X/Hoofdconservator van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.	Zie bijlage.
126.	X/Administratie der directe belastingen.	Inwilliging.
127.	SABCA-Limburg/Ministerie van Economische Zaken	Zie bijlage.
128.	C.P.A.S. Eupen/"Ministère de l'Intérieur"	Inwilliging.
129.	CIFCI/"Ministère de l'Intérieur".	Inwilliging.
130.	X/ "Administration des contributions directes".	Afwijzing.
131.	X/"Administration des contributions directes".	Inwilliging.
132.	X/"Administration des contributions directes".	Inwilliging.

De Commissie ontving in 1995 132 aanvragen, waarvan 103 door particulieren en 29 door instellingen. 82 dossiers werden in het Nederlands, 50 in het Frans ingediend. Per vergadering werden er gemiddeld 11 zaken ter advies voorgelegd.

De X beduidt dat de Commissie het nodig geoordeeld heeft de naam van de verzoeker omwille van privacy te schrappen.

Van de 103 particulieren waren er 18 ambtenaren (die meestal informatie vroegen over hun examen of een bevorderingsprocedure), 32 advocaten (waarvan 18 in naam van asielzoekers die het dossier over de asielaanvraag wilden inkijken), 7 beoefenden een ander vrij beroep of waren ondernemers en in 4 gevallen gaat het om politici.

De onder "instellingen" gekatalogeerde aanvragen kunnen onderverdeeld worden in: openbare diensten (15) waarvan 12 advies vroegen over de toepassing van de wet, VZW's (4) en vakbonden (4). De aanvragen van ondernemingen (6) waren hoofdzakelijk gericht aan het Ministerie van Financiën.

Als we de lijst overlopen van de ministeries (en de diensten die onder hun toezicht staan) waaraan de aanvraag was gericht, dan is het duidelijk dat het Ministerie van Financiën veruit het meest aangezocht werd. Hieronder gaat een overzicht van de aangezochte federale overheden :

Ministerie van Financiën : 43

Ministerie van Binnenlandse Zaken : 18 (waarvan 12 aan de directie Vreemdelingenzaken en aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen)

Ministerie Volksgezondheid, Sociale Zaken en Leefmilieu : 15

Ministerie Justitie : 10 (waarvan 5 aan de Staatsveiligheid)

Ministerie Verkeer en Infrastructuur : 7

Diensten van de Eerste Minister : 6

Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid : 5

Ministerie van Ambtenarenzaken : 5

Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking: 4

Ministerie van Landbouw en Middenstand : 2

Ministerie van Economische Zaken : 1

Niet-federale overheden : 9

Het grootste gedeelte (109) van de adviezen had betrekking op de openbaarheid van een bestuursdocument of een document van persoonlijke aard. De Commissie ontving tevens 9 aanvragen voor de verbetering van een document en 12 vragen om advies betreffende de toepassing van de wet. Twee dossiers van de 132 konden niet beschouwd worden als een aanvraag als bedoeld in de wet van 11 april 1994.

Naast de uitgebrachte adviezen over de 12 vragen om interpretatie van de voornoemde wet werd in 118 bijzondere gevallen een advies uitgebracht. Deze aanvragen kunnen in drie grote groepen onderverdeeld worden. De eerste bestaat uit de onontvankelijke aanvragen: in 7 dossiers was er immers geen aanvraag tot heroverweging bij de betrokken administratie ingediend en in 3 gevallen bleef de formulering van de aanvraag te vaag. In een tweede serie zaken (33 dossiers), achtte de Commissie zich onbevoegd moeten omdat er een rechtsprocedure lopende was (22) of omdat het ging om documenten die niet onder de toepassing van art. 1 van de voornoemde wet vielen (6). Verder werden de 5 aanvragen betreffende de door de Staatsveiligheid opgemaakte persoonlijke dossiers doorgestuurd naar de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer die, naar het oordeel van de Commissie, desbetreffend de exclusieve bevoegdheid heeft. De derde groep dossiers (75) bestaat uit aanvragen die ontvankelijk waren en waarvoor de Commissie bevoegd was. In 47 gevallen heeft de Commissie een volledig gunstig advies uitgebracht, in 11 zaken een gedeeltelijk gunstig advies en in 8 gevallen, een ongunstig advies. In 9 dossiers had de administratie de aanvrager reeds voldoening geschonken alvorens de Commissie uitspraak had gedaan.

6.-

Op te merken valt dat de Commissie ingegaan is op de vraag van twee instellingen (het Algemeen Rijksarchief en het Hulp- en Informatiebureau voor Gezinnen van Militairen) om een gesprek te hebben met de leden van de Commissie. Bovendien werd er een gemeenschappelijke vergadering belegd tussen het Vast Comité van toezicht op de inlichtingendiensten, de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten om te trachten tot een klare afbakening te komen van de respectievelijke bevoegdheden.

Vermeldenswaard is dat de Raad van State in 1995 drie arresten gevelde heeft in toepassing van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Deze arresten zijn: "Michaux J." nr. 51.549 van 6 februari 1995, "s.a.: La Herseautoise" nr. 54.901 van 29 augustus 1995 en "Lelo Mbewa M." nr. 56.225 van 13 november 1995. Ze gaan hierbij in bijlage.

II. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

1. De Commissie moet in principe binnen de maand een advies verstrekken. In 48 gevallen moest bijkomende informatie worden gevraagd aan de betrokken administratieve overheid en in 17 gevallen aan de aanvrager. Daardoor werden 66 adviezen buiten termijn verstuurd, al dient opgemerkt dat de termijnoverschrijding meestal slechts enkele dagen bedraagt. In dit verband verwijst de Commissie naar het punt 1 van de overwegingen in het jaarverslag 1994.
2. Naar aanleiding van het wetsontwerp betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en de gemeenten heeft de Commissie op 7 februari 1996 navolgende beschouwingen aan de Minister van Binnenlandse Zaken gericht: "Bij de lezing van het wetsontwerp betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en de gemeenten heeft de Commissie vastgesteld dat haar opdrachten verruimd worden tot de aanvragen die tot de provincies en de gemeenten worden gericht. Onder voorbehoud van het probleem van de bevoegdheidsverdeling dat zich terzake zou kunnen stellen, wenst de Commissie evenwel uw aandacht op te vestigen dat deze verruiming van bevoegdheid een aanzienlijke toename van het aantal zaken die aan de Commissie zullen worden voorgelegd tot gevolg zal hebben en dat de Commissie zoals ze nu is samengesteld - met leden waarvoor de deelname aan de werkzaamheden ervan een nevenactiviteit is - , niet in staat zal zijn om deze taken behoorlijk te vervullen."
3. De Commissie verwijst voor het overige naar de overwegingen die werden uitgebracht van het jaarverslag 1994.

III. SYNTHESE VAN EEN AANTAL ADVIEZEN.

Advies 95/13 van 27 maart 1995 - Informatiedienst van het leger.

Het Liberaal Syndicaat voor het Openbaar Ambt vroeg aan de Minister van Landsverdediging verscheidene inlichtingen met betrekking tot :

- 1° de organisatie van de ADI en van de gespecialiseerde diensten alsook de gedetailleerde beschrijving van de opdrachten;

- 2° de wettelijke basis van de ADI;
- 3° de toepassing door de Dienst van de wet van 29 juli 1991, van de wet van 8 december 1992 en van de wet van 11 april 1994;
- 4° of de ADI binnen het toepassingsgebied valt van het Comité R;
- 5° een afschrift van het reglement "Territoriale Veiligheidsrichtlijnen".

De Minister heeft een antwoord gegeven op de punten 2°, 3° en 4° maar weigerde elke inlichting over de punten 1° en 5° met als reden dat het ging om vertrouwelijke informatie.

De Commissie heeft ingestemd met de argumenten van de Minister omdat ze van mening was dat het artikel 6, §1, 4°, van de wet van 11 april 1994 van toepassing was voor zover de verspreiding van de gevraagde inlichtingen van die aard was dat zij afbreuk deed aan de Staatsveiligheid.

Advies 95/14 van 18 april 1995 - Collectieve arbeidsovereenkomsten.

Het advies aan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid betreft hoofdzakelijk de mededeling van collectieve arbeidsovereenkomsten.

Het advies kan als volgt worden samengevat. Alhoewel de paritaire comités administratieve overheden zijn, mag men niet uit het oog verliezen dat de collectieve overeenkomsten, zelfs indien zij zijn gesloten binnen een paritair comité, niet het werk zijn van het comité maar wel van de werknemers- en werkgeversorganisaties die geen administratieve overheden zijn¹.

Met verwijzing naar de rechtspraak van het Hof van Cassatie is de Commissie van oordeel dat enkel de door de Koning algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomsten bestuursdocumenten zijn waarvan krachtens de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur mededeling kan worden gegeven. Voor de overige wordt verwezen naar het koninklijk besluit van 7 november 1969 tot vaststelling van de modaliteiten van neerlegging van de collectieve arbeidsovereenkomsten.

Advies 95/32 van 18 april 1995 - Rechtspersoon.

Dit advies werd gegeven naar aanleiding van het verwerpen door de Bijzondere Belastinginspectie (B.B.I.) van de vraag tot mededeling aan de belastingplichtige van het door de B.B.I. over hem opgestelde dossier dat werd bezorgd aan de Gewestelijk Directeur van de directe belastingen voor wie een fiscaal beroep aanhangig was. Als motief van de weigering werd aangevoerd dat het toegangsrecht tot de bestuursdocumenten slechts kan worden ingeroepen door natuurlijke personen. Het advies verwerpt dit argument. In de wet van 11 april 1994 wordt geen enkel onderscheid gemaakt tussen natuurlijke personen en rechtspersonen. Bovendien zijn de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet, die het beginsel van gelijkheid voor de wet bevestigen, op beiden van toepassing.

Aangezien de administratie haar weigering om mededeling te geven van het door de B.B.I. opgestelde dossier heeft bevestigd, heeft de belastingplichtige, overeenkomstig artikel 8, § 2, vierde lid, van de voornoemde wet bij de Raad van State een beroep

¹

Voor deze vraag, zie R.V.S. arrest nr. 53.713 van 14 juni 1995, V.Z.W. Nationale Federatie der Unies van de Middenstand, A.P.M. 1995, 130 en nota en arrest nr. 57. 2 van 20 december 1995, Vandandurpel en Mayne, A.P.M. 1996, 8 en nota.

8.-

ingesteld tegen deze weigering. In zijn arrest nr. 54.901 van 29 augustus 1995, N.V. La Herseautoise, heeft de Raad van State het beroep verworpen door ambtshalve een middel aan te voeren. Hij heeft zich onbevoegd verklaard kennis te nemen van de voor hem gebrachte vordering tot schorsing aangezien hij van oordeel is dat "de bij de wet van 11 april 1994 ingestelde vormen van openbaarheid niet van toepassing zijn wanneer zij erop gericht zijn voor een rechtscollège stukken te laten indienen waarvan dit rechtscollège de overlegging kan bevelen"².

Advies 95/39 van 19 mei 1995 - Specifieke wettelijke regeling inzake sociale zekerheid.

Advies naar aanleiding van een vraag om mededeling door het Fonds voor de Beroepsziekten van cijfers inzake beroepsziekten per bedrijf.

Voormelde adviesaanvraag betreft de aanvraag per bedrijf om mededeling van het aantal positieve beslissingen inzake het bestaan van een beroepsziekte.

Het Fonds voor de Beroepsziekten weigerde deze mededeling omdat vragen omtrent niet-anonieme gegevens gericht dienen te worden tot het Toezichtscomité van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. De Commissie adviseerde dat de verwijzing naar het artikel 46, 6°, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, dat bepaalt dat voor elke mededeling binnen het netwerk van sociale gegevens van persoonlijke aard een principiële machtiging van het Toezichtscomité van de Kruispuntbank vereist is, niet relevant is en de weigering niet kan rechtvaardigen omdat uitdrukkelijk "anonieme gegevens" werden aangevraagd.

Dit standpunt wordt echter door de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid niet bijgetreden. In een later schrijven heeft deze instelling erop gewezen dat het Fonds voor de Beroepsziekten terecht de voormelde wet van 15 januari 1990, die het als instelling van sociale zekerheid verplicht is te eerbiedigen, als reden van zijn weigering heeft ingeroepen.

Hierbij verwijst de instelling naar het artikel 2, eerste lid, 3°, van deze wet, dat bepaalt dat onder "personen" in de zin van die wet niet alleen de natuurlijke personen maar ook de feitelijke verenigingen en rechtspersonen dient te worden verstaan. Gegevens per bedrijf zijn bijgevolg ook "sociale gegevens van persoonlijke aard" omdat het artikel 2, eerste lid, 6°, deze gegevens omschrijft als alle sociale gegevens betreffende een persoon die is of kan geïdentificeerd worden.

In toepassing van artikel 15, tweede lid van de voormelde wet van 15 januari 1990 kunnen de gegevens inzake beroepsziekten per bedrijf slechts buiten het netwerk van de Kruispuntbank worden medegedeeld nadat de daartoe vereiste principiële machtiging van het Toezichtscomité van de Kruispuntbank werd bekomen. In dit geval bestaat dus een specifieke wettelijke regeling inzake passieve openbaarheid, die volgens de vaste rechtspraak van de Commissie voorrang heeft op de algemene regeling van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Advies 94/50 dd. 20 februari 1995 - Door de federale diensten uitgevoerde opdrachten voor rekening van de gemeenschaps- en gewestoverheden - Toepasselijke wetgeving inzake openbaarheid.

Advies naar aanleiding van de vraag om advies vanwege het Ministerie van Financiën in verband met de toepasselijke wetgeving inzake toegang tot bestuursdocumenten. Samen-

gevat luidt de vraag die werd gesteld als volgt:

Welke wet is van toepassing, - de federale wet van 11 april 1994 of de gemeenschaps-decreten van resp. de Vlaamse of de Franse Gemeenschap inzake openbaarheid van bestuur -, in hoofde van de federale administratie van de BTW, van de registratie en de domeinen, al naargelang deze "Dienst" en zijn ambtenaren optreden in naam en voor rekening van andere overheden van de federale Staat dan wel in naam van of voor rekening van de Gemeenschappen of Gewesten en de instellingen die ervan afhankelijk zijn?

De Commissie is van oordeel dat op de federale ambtenaren van deze dienst de wet van 11 april 1994 van toepassing is, ongeacht of zij optreden lastens de federale overheid dan wel als aangestelde of voor rekening van de Gewesten of de Gemeenschappen. Wanneer bestuursdocumenten materies betreffen die onder een gemeenschaps- of gewestbevoegdheid vallen, dan zal bij de toepassing van de wet van 11 april 1994 dienen te worden nagegaan of deze documenten niet ressorteren onder een restrictie of uitzondering voorzien in de decreetgeving van de betrokken gemeenschap of het betrokken gewest. Anders geformuleerd: qua procedure wordt de wet van 11 april 1994 toegepast, inhoudelijk dienen de federale uitzonderingsmotieven te worden geëvalueerd, aangevuld desgevallend met deze die op gemeenschaps- of gewestniveau terzake van toepassing zijn.

Advies 95/51 van 19 juni 1995 - Aanbevelingen van het bevorderingscomité³.

Het aan de Minister van Landsverdediging gerichte advies betreft de weigering mededeling te geven van een hele reeks documenten betreffende de aanbevelingen van het bevorderingscomité inzake de bevordering tot de graad van luitenant-kolonel. Nadat de Commissie eraan heeft herinnerd dat de aanvrager voor de documenten van persoonlijke aard van een belang moet doen blijken, wat hier het geval is, is zij van mening dat de door de minister ingeroepen reden tot verwerping - schending van de persoonlijke levenssfeer - slechts in overweging kan worden genomen in de strikte mate waarin de gevraagde documenten werkelijk betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van de kandidaten en niet wanneer zij, zoals hier, verband houden met de beroepsloopbaan en de staat van dienst van de betrokkenen, waarbij, in dit geval, voorbehoud wordt gemaakt van de uitzonderlijke veronderstelling betreffende kandidaten wiens bevordering wordt aanbevolen, dat hun gedrag in het privé-leven disciplinair zou zijn bestraft als zijnde een inbreuk op de waardigheid van hun staat van officier. Wat de mededeling van de notulen van de vergaderingen van het bevorderingscomité betreft, meent de Commissie dat "de geheimhouding van de beraadslagingen van de verantwoordelijke overheden, die onder de bevoegdheid vallen van de federale uitvoerende macht" niet belet dat de aanvrager, in de bovenvermelde mate, kennis zou hebben van de motieven die werden ingeroepen om niet zijn kandidatuur maar die van andere kandidaten aan te bevelen; deze geheimhouding verhindert daarentegen dat de manier waarop de leden van het comité individueel hebben gestemd en hun stem hebben gerechtvaardigd, zou uitkomen.

Teksten voorafgaand aan de inwerkingtreding van artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet kunnen niet op nuttige wijze worden ingeroepen om de draagwijdte van de wet van 11 april 1994 te beperken.

Advies 95/57 en 60 van 19 juni en 4 augustus 1995 - Asielzoekers - Toegang tot het administratief dossier.

In deze twee zaken vroeg de advocaat van kandidaat-vluchtelingen mededeling van het

administratief dossier met de eerste verklaringen van zijn cliënten om te voorkomen dat zij zichzelf zouden tegenspreken en dat deze tegenstrijdigheid in overweging zou worden genomen om de asielaanvragen te verwerpen.

In een uitvoerig gemotiveerd advies heeft de Commissie de aanvraag ten opzichte van de wet van 11 april 1994 onderzocht. Vanuit dit oogpunt heeft de kandidaat-vluchteling toegangsrecht tot het administratief dossier met betrekking tot zijn asielaanvraag, met inbegrip van zijn verklaringen. Deze maken integraal deel uit van het dossier en moeten derhalve worden beschouwd als zijnde bestuursdocumenten. Alhoewel a priori niet kan worden uitgesloten dat de mededeling van het administratief dossier kan worden geweigerd om een van de door artikel 6 van voornoemde wet bepaalde motieven, kunnen zij het slechts uitzonderlijk zijn, afhankelijk van de omstandigheden eigen aan het beschouwde geval en mits behoorlijke motivatie. In dit geval was het enige ingeroepen motief - de onvoltooidheid van het document - ten onrechte ingeroepen omdat het begrip "bestuursdocumenten" op gevaar af van artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet en de wet van 11 april 1994 uit te hollen, in ruime zin moet worden opgevat en niet kan worden geïnterpreteerd als hebbende uitsluitend betrekking op de eigenlijke beslissingen.

De wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bevat geen enkele bepaling met betrekking tot de mededeling van het administratief dossier in het geval van een voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (C.G.V.S.) hangende procedure. De Commissie is dan ook van oordeel dat bij afwezigheid van een uitdrukkelijke bepaling van deze wet waarin een dergelijke mededeling wordt uitgesloten, er van uit gegaan moet worden dat, gezien het beginsel van openbaarheid van de bestuursdocumenten, bevestigd door artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet, de kandidaat-vluchteling het toegangsrecht heeft tot zijn dossier onder voorbehoud van de uitzonderingen en volgens de door de wet van 11 april 1994 voorziene modaliteiten.

In een advies nr. 95/81 van 4 augustus 1995 dacht de Commissie er goed aan te doen te verduidelijken dat deze wet, inzake passieve openbaarheid, voorziet in eigen termijnen ; zoals elke andere federale administratieve overheid, moet het C.G.V.S. deze in acht nemen ; uit deze wet, die de enige wet is waarmee de Commissie rekening moet houden, volgt echter niet dat het C.G.V.S. aan de kandidaat-vluchteling mededeling moet geven van het administratief dossier alvorens hem te horen.

In een arrest nr. 56.225 van 13 november 1995, Lelo Mbéwa, spreekt de Raad van State zich in dezelfde zin uit : "hoewel artikel 4 van de wet van 11 april 1994 het recht van de eisende partij bevestigt om het administratief dossier, dat over haar is opgesteld door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, te raadplegen, legt het, voor zover de door artikel 6, § 5, van de wet voorziene termijnen worden nageleefd, niet op dat dit recht kan worden uitgeoefend vóór het verhoor van de kandidaat-vluchteling door de diensten van het Commissariaat-generaal of de besluitvorming door de Commissaris-generaal of een van zijn adjuncten"⁴

Advies 95/58 van 4 augustus en 6 september 1995 - Fiscale materies.

Zoals hierboven werd opgemerkt, was het merendeel van de adviezen die in 1995 werden gegeven van fiscale aard. Verscheidene problemen keren steeds terug. Dit is het geval voor de toegang van de belastingplichtige tot zijn fiscaal dossier terwijl een jurisdictionele procedure aan de gang is en voor de toegang tot de talrijke richtlijnen. De Commissie, die

⁴

In hetzelfde arrest, verwerpt het Hoog administratief rechtcollege het ingeroepen rechtsmiddel met name dat artikel 6 van het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 11 van de Grondwet een dergelijke voorsafgaande mededeling opleggen.

hieromtrent door de Minister van Financiën werd geraadpleegd, heeft geantwoord dat de door de wet van 11 april 1994 georganiseerde vormen van openbaarheid niet kunnen worden toegepast op de overlegging van stukken voor het gerecht en dat de richtlijnen administratieve documenten vormen waarvan in principe mededeling moet worden gegeven krachtens de voornoemde wet onder voorbehoud van de uitzonderingen waarin deze wet voorziet en die moeten worden beoordeeld afhankelijk van de concrete en gemotiveerde omstandigheden.

Advies 95/62 en 95/79 van 19 juni en 4 augustus 1995 - Staatsveiligheid.

Met de aanvragen werd de toegang beoogd tot de persoonsgegevens die worden bewaard door de Staatsveiligheid.

Overeenkomstig haar rechtspraak heeft de Commissie geoordeeld dat, vermits de gegevens die in het bezit zijn van de Staatsveiligheid beheerd worden in de vorm van een bestand, zij binnen het toepassingsgebied van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer vallen.

Derhalve en gezien het specifiek karakter van deze laatste wetgeving, is de wet van 11 april 1994 niet van toepassing.

De burger beschikt inzake deze documenten dan ook slechts over een onrechtstreeks recht tot inzage en verbetering via de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Er moet worden opgemerkt dat deze beperking van het toegangsrecht nog wordt benadrukt doordat er geen uitvoeringsbesluit bestaat van het artikel 13 van de wet van 8 december 1992 die de juiste toepassing van deze wettelijke bepaling onmogelijk maakt.

Advies 95/75 van 4 augustus, 6 september en 6 oktober 1995 - Ongewilde buitenbezitstelling van de titels aan de toonder - Openbaarheid.

De Commissie heeft in een advies aan de Minister van Financiën de mening geuit dat de akte van verzet, bepaald bij artikel 2 van de wet van 24 juli 1921 op de ongewilde buitenbezitstelling van de titels aan toonder, de eerste akte vormt van een procedure van beslag onder derden die, naar het voorbeeld van andere gerechtelijke akten, niet valt onder de bepalingen van artikel 1 van de wet van 11 april 1994 en de definitie van bestuursdocumenten die daarin wordt geformuleerd.

Mededeling geven van deze akte van verzet aan derden die houder zijn van titels van verzet zou bovendien voor het Nationaal kantoor voor onroerende waarden betekenen dat het zich zou mengen in het verloop van een procedure van beslag onder derden. Niets belet daarentegen het Kantoor om aan derden die houder zijn, mededeling te geven van een uittreksel uit het Bulletin der met verzet aangetekende waarden waarin de bij artikel 4, eerste lid, van de wet van 24 juli 1921 opgesomde gegevens worden weergegeven.

Advies 95/76 dd. 6 september 1995 - Wetenschappers en historici.

Vraag om advies vanwege het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, Bestuursafdeling voor oorlogsgetroffenen. De vraag betreft het recht op toegang tot bestuursdocumenten van persoonlijke aard door wetenschappers/historici. M.n. betreft het individuele dossiers in verband met het bekomen van een statuut van nationale erkentelijkheid (politiek gevangene, gedeporteerde, weerstander...). De bedoelde documenten en dossiers bevatten gegevens omtrent nog in leven zijnde of overleden private personen, gegevens die

betrekking hebben op de periode van de tweede wereldoorlog.

De Commissie is van oordeel dat om een recht tot inzage, uitleg of mededeling in afschrift te kunnen laten gelden m.b.t. de betreffende bestuursdocumenten, de aanvrager overeenkomstig art.1, lid 2, 3° jo. art.4; lid 2 van de wet van 11 april 1994 een belang moet doen blijken. Het belang van het wetenschappelijk onderzoek kan worden aangemerkt als het rechtens vereiste belang zoals bedoeld in art. 4, lid 2 van de wet van 11 april 1994.

Het voorgaande impliceert dat de betrokken wetenschapper/historicus niet de toestemming behoeft van de titularis van het individuele dossier, noch van zijn erfgenaam in geval van overlijden van de titularis. Het komt toe aan de federale administratieve overheid om terzake de criteria te bepalen en toe te zien op het wetenschappelijk karakter van de vraag tot inzage, uitleg of mededeling in afschrift.

Anderzijds wijst de Commissie op de mogelijkheid die in de wet is voorzien om het gehele dossier of bepaalde privacy-gevoelige onderdelen eruit aan de openbaarheid te onttrekken, wegens gevaar van afbreuk aan de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen. Openbaarheid van deze dossiers of onderdelen van dossiers kan wél, mits toestemming van de betrokken personen (art. 6, § 2, 1° jo. art 6, § 4). De Commissie is van oordeel dat de inzage en analyse van de bedoelde bestuursdocumenten in het kader van wetenschappelijk onderzoek op zich geen afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen, inzoverre door de aard zelf van het wetenschappelijk onderzoek voldoende waarborgen bestaan dat deze gegevens die de persoonlijke levenssfeer betreffen niet openbaar worden gemaakt en de verwerking ervan beperkt blijft binnen het strikte kader van de verzameling van de onderzoeksgegevens van het bedoelde wetenschappelijk onderzoek.

Advies 95/84 dd. 6 september 1995 - Examenresultaat.

Door het Vast Wervingssecretariaat (VWS) is de vraag gesteld in hoeverre een aanvraag tot mededeling van een examenresultaat van een test afgelegd bij het VWS, onder toepassing valt van de wet van 11 april 1994, het weze dat de aanvraag dateert van ruim 3 jaar na het afleggen van de bedoelde test. Kan het VWS zich in het bijzonder terecht baseren op de uitzondering van art. 6, § 3, 3° volgens dewelke het recht op inzage of mededeling bij afschrift kan worden geweigerd in de mate dat de aanvraag "kennelijk onredelijk" is?

De Commissie is van oordeel dat de examenresultaten als bestuursdocumenten (van persoonlijke aard) zijn te beschouwen die onder toepassing vallen van de wet van 11 april 1994. De Commissie is van mening dat het verstrijken van een periode van 3 jaar na het afleggen van de bedoelde test, niet automatisch betekent dat het verzoek tot mededeling van dit bestuursdocument "kennelijk onredelijk" is. In voorliggend dossier moet volgens de Commissie rekening gehouden worden met het actueel belang dat de mededeling voor de aanvrager kan hebben.

Overigens dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de mededeling en bespreking van de examenkopij en de mededeling van de examenpunten. Zo is het aanvaardbaar dat bvb. in het examenreglement wordt voorzien dat de examenkopij slechts gedurende een bepaalde periode wordt bewaard (bvb. 3 maand) teneinde gedurende deze periode de verzoeker de mogelijkheid tot inzage en feed-back van het examen te kunnen geven, desgevallend met de nodige uitleg.

Na het verstrijken van deze periode kan de aanvrager de toegang tot de examenkopij en evaluatie geweigerd worden. Een aanvraag tot inzage die wordt ingediend na het verstrij-

ken van de in het examenreglement voorziene termijn, kan dan terecht als "kennelijk onredelijk" worden beschouwd. De aanvraag tot mededeling evenwel van de resultaten van het examen kan zich ook buiten deze periode uitstrekken.

(Opm. : zie ook advies 1994/6)

Advies 95/89 dd. 6 september 1995 - Advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State.

Voorliggende adviesaanvraag betreft de vraag of een advies van de Raad van State over een tekst die nadien het Koninklijk Besluit van 9 maart 1995 betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid, de rechtshulp en de zaakschadevergoeding van het militair personeel is geworden, onder de toepassing ressorteert van de wet van 11 april 1994.

De Commissie is van oordeel dat de adviezen van de Raad van State, afd. wetgeving, niet door hun aard zelf buiten het toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994 vallen. De adviezen zijn te beschouwen als bestuursdocumenten waaromtrent het principe geldt van het recht op passieve openbaarheid. Een federale administratieve overheid kan slechts een aanvraag tot inzage of mededeling in afschrift weigeren in zoverre daarvoor steun kan worden gevonden in één van de uitzonderingen bedoeld in art. 6 van de wet van 11 april 1994. Daarvoor dient in concreto te worden nagegaan of de inhoud van het advies waarvan de mededeling is gevraagd, geen afbreuk doet aan één van de rechtsbelangen opgesomd in art. 6, par. 1-3 van de wet.

Advies 95/108 en 95/112 (zelfde onderwerp) van 6 oktober 1995 - Notulen van de directieraad inzake benoeming.

In deze zaak heeft de Commissie haar rechtspraak bevestigd volgens welke dergelijke notulen van de directieraad bestuursdocumenten van persoonlijke aard zijn in de zin van de wet van 11 april 1994 alsook dat de persoon die er afschrift van vraagt van een belang moet doen blijken.

De bijzonderheid van het onderzochte dossier vloeit voort uit het feit dat krachtens een procedure eigen aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken, twee directieraden zich moeten uitspreken bij een benoemingsprocedure.

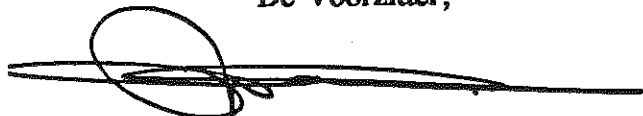
De Commissie heeft geoordeeld dat het personeelslid wiens kandidatuur onderzocht is door een van de directieraden belang heeft om de wijze te kennen waarop de andere directieraad de kandidaturen die hem waren voorgelegd, heeft onderzocht, al was het maar om zich ervan te vergewissen dat het onderzoek van de verschillende kandidaturen volgens vergelijkbare criteria is uitgevoerd en dat de verschillende aan het Ministerie doorgegeven inlichtingen het de mogelijkheid bieden de betrekking toe te kennen en daarbij over alle nodige inlichtingen te beschikken.

De Commissie was dan ook van oordeel dat voor zover het onderzoek van de kandidaturen door de directieraad van het centraal bestuur en door deze van de buitendiensten deel uitmaakt van een enige benoemingsprocedure, Mevrouw X doet blijken van het belang dat vereist is om een afschrift te krijgen van de notulen van de directieraad van de buitendiensten zelfs indien haar kandidatuur enkel door de directieraad van het centraal bestuur werd onderzocht.

IV. ARRESTEN VAN DE RAAD VAN STATE I.V.M. ZAKEN DIE BIJ DE COMMISSIE AANHANGIG WERDEN GEMAAKT.

- arrest nr. 51.549 van 6 februari 1995, Michaux, reeds vermeld in het verslag 1994, geeft een belangrijke verduidelijking over het toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994 : "de vormen van openbaarheid, georganiseerd door de wet van 11 april 1994 zijn niet van toepassing, noch wanneer zij erop gericht zijn voor een rechtscollege stukken te laten indienen waarvan dit rechtscollege de overlegging kan bevelen, noch wanneer de stukken, tot welke de toegang in het geding is, betrekking hebben op een rechterlijke procedure."
Op het stuk van de procedure, is het gevolg daarvan dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van een vraag tot schorsing of vernietiging van een beslissing waardoor de toegang tot dergelijke stukken wordt geweigerd.
- arrest nr. 54.901 van 29 augustus 1995, N.V. La Herseautoise, waarvan hierboven sprake in verband met het advies nr. 95/32 van 18 april 1995. De Raad van State verwierpt in de arrest een verzoek tot schorsing van de weigeringsbeslissing inzake openbaarheid op grond van een gelijkaardige argumentatie zoals vertolkt in bovenvermeld arrest van 6 februari 1995.
De Raad van State bevestigt dat de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur niet van toepassing is wanneer het verzoek tot openbaarheid ertoe strekt om voor een rechtsprekende instantie documenten te doen neerleggen waarvan deze de neerlegging kan bevelen.
Wanneer een belastingplichtige tegen een aanslag bezwaar heeft ingediend bij de gewestelijke directeur, is de Raad van State niet bevoegd om uitspraak te doen over zijn vordering tot schorsing van de weigering van de B.B.I. om hem van zijn volledig dossier te laten kennisnemen.
- arrest nr. 56.225 van 13 november 1995, Lelo Mbéwa, dat wordt vermeld in verband met het advies nr. 95/81 van 4 augustus 1995, trekt de aandacht om een andere reden. Het kenmerkt het beroep dat bij de Raad van State kan worden ingesteld door de wet van 11 april 1994 als een specifiek beroep en verduidelijkt dat een eventuele overtreding van de bepalingen van deze wet, en zelfs een eventuele vernietiging, uitgesproken door het Hoog Administratief Rechtscollege met toepassing van artikel 8, § 2, vierde lid, niet ipso facto de illegaliteit van een beslissing met zich meebrengt, die werd genomen door de administratieve overheid op basis van bestuursdocumenten waarvan de mededeling werd geweigerd. Het komt de eisende partij toe rechtsmiddelen in te roepen die de wettelijkheid van een dergelijke beslissing rechtstreeks in het gedrang brengen.

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

Bijlagen

Annexes

Belangrijkste adviezen

Avis importants

Commission d'accès aux
documents administratifs.

NOS REFERENCES : I/CAD/95/1
S. 20.02.1995

OBJET : / Contrôleur de St. Gilles.

Monsieur l'Avocat,

La Commission, lors de sa réunion du 20 février 1995, a pris connaissance de la lettre que vous a adressée l'administration fiscale en date du 21 décembre 1994.

Après en avoir délibéré, la Commission est d'avis qu'il n'y a, dans la loi du 11 avril 1994, aucune raison de refuser de délivrer à l'intéressée copie des documents qu'elle a remis personnellement à ladite administration, notamment de sa déclaration, laquelle constitue un document administratif dès lors qu'elle est en possession de l'administration.

Il convient de même de lui délivrer l'extrait de rôle pour les deux exercices litigieux.

Par contre, la Commission considère qu'il n'y a pas lieu de lui communiquer des documents concernant des tiers, même si en l'occurrence, il s'agit du conjoint (art. 6 § 2, 2° de la loi).

En ce qui concerne ce dernier point, il est précisé qu'il s'agit de documents postérieurs à la séparation de fait dûment constatée.

Veillez agréer, Monsieur l'Avocat, l'expression de ma considération distinguée.

Le Président,

R. ANDERSEN.

Commission d'accès aux
documents administratifs.

Monsieur L. HEYVAERT,
Président du S.L.F.P.,
Avenue P. Elisabeth, 102,

1030 BRUXELLES

VOTRE LETTRE DU	VOS REFERENCES	NOS REFERENCES
1er février 1995	Syndic/S/1717	I/CAD/95/13.
		ré 27/3/95

OBJET : Publicité des documents.

Monsieur le Président,

Par lettre du 21 octobre 1994 adressée au Ministre de la Défense nationale, le S.L.F.P., secteur militaire sollicitait la communication de diverses informations, à savoir :

- 1° l'organisation du S.G.R. et des services spécialisés ainsi que la description détaillée des missions ;
- 2° la base légale du S.G.R. ;
- 3° l'application par le Service de la loi du 29 juillet 1991, de la loi du 8 décembre 1992 et de la loi du 11 avril 1994 ;
- 4° si le S.G.R. entre dans le champ d'application du comité R ;
- 5° une copie du règlement "Directives territoriales de sécurité".

Le 14 novembre, le Ministre apporte des éléments de réponse aux points 2°, 3° et 4° et estime que les renseignements demandés aux points 1° et 5° ne peuvent être divulgués, ces informations étant classifiées.

Par courrier du 1er février, le S.L.F.P. introduit une demande de reconsidération contre le refus du Ministre de la Défense nationale.

./.

2.-

Lors de ses réunions du 20 février et 27 mars 1995, la Commission a examiné le recours que vous avez introduit par votre lettre du 1er février 1995.

La Commission a émis l'avis suivant :

Remarquons d'abord que les points 3° et 4° de la demande du S.L.F.P. ne constituent pas des documents administratifs au sens de la loi du 11 avril 1994. Le Ministre n'était pas légalement tenu de fournir les renseignements demandés ; s'il a donné suite à la demande, c'est dans un souci de bonne administration.

Qu'en est-il des points 1° et 5° de la demande ?

a. Divulgence de l'organisation du S.G.R. et de ses missions.

Il n'est pas contestable que la révélation, au-delà des données légales et réglementaires ayant fait l'objet de la publicité requise, de l'organisation, de la composition et des missions précises d'un service de renseignements soit de nature à porter atteinte à la sécurité de l'Etat.

Le refus fondé sur l'article 6, § 1er, 4°, de la loi du 11 avril 1994 est aussi bien fondé.

Le fait que des informations parcellaires et générales ont été divulguées dans la presse ne saurait autoriser une divulgation plus précise ou plus ample.

b. Communication de la "Directive territoriale de Sécurité".

Ici aussi le refus fondé sur l'article 6, § 1er, 4°, est justifié. En effet, si les procédures suivies pour l'octroi d'un certificat de sécurité devaient être rendues publiques, il serait aisé de les contourner et ainsi de porter atteinte à la sécurité nationale.

En ce qui concerne en particulier la communication à la personne concernée des données ayant donné lieu à la délivrance, au refus ou au retrait d'un certificat de sécurité, il s'agit là de données à caractère personnel entrant dans le champ d'application de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée.

En vertu de l'article 3, § 3, de cette loi, seul un droit de rectification et un droit de consultation indirects sont reconnus à l'intéressé qui doit s'adresser à la Commission de la protection de la vie privée.

La compétence de cette commission exclut la compétence de la Commission d'accès aux documents administratifs.

./.

En conclusion, la Commission d'accès aux documents administratifs est d'avis que le refus du Ministre de la Défense nationale de communiquer les documents demandés est légalement fondé.

Veillez agréer, Monsieur le Président, l'expression de ma considération distinguée.

Le Président,

R. ANDERSEN.

Commissie voor de
toegang tot bestuursdocumenten

Aan de heer CLAUS Bertrand
Lenteakkerstraat 6 C
Lotenhulle

9880 AALTER

Ons kenmerk : I/CTB/95/14
verg. 18/4/95

Betreft : Afschrift van collectieve arbeidsovereenkomsten en
inzage in de notulen van de vergaderingen van paritair-
re comités en paritaire subcomités.

Geachte Heer,

In uw brief van 15 juli 1994 gericht aan Mevrouw de Minister
van Tewerstelling en Arbeid vraagt U, steunend op de wet van 11
april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, de hierna
volgende inlichtingen en documenten :

- 1.- de lijst van de collectieve arbeidsovereenkomsten die door
SABENA werden neergelegd sinds 1 januari 1989 ;
- 2.- een afschrift van de collectieve arbeidsovereenkomst van
20 augustus 1993 ;
- 3.- inzage in de notulen van de vergaderingen van het paritair
comité van de handelsluchtvaart (jaren 1976 - 1977).

In haar vergadering van 18 april 1995 heeft de Commissie voor de
toegang tot bestuursdocumenten terzake navolgend advies uitge-
bracht.

Volgens artikel 1 van de voormelde wet, dat met name van toepas-
sing is op de federale administratieve overheden, wordt het
begrip administratieve overheid gedefinieerd bij verwijzing naar
dat begrip zoals het bedoeld is in artikel 14 van de gecoördi-
neerde wetten op de Raad van State en zoals het geïnterpreteerd
wordt door het hoog administratief rechtscollege.

Hoewel paritaire comités in die zin ontegensprekelijk administratieve overheden zijn, dient toch te worden onderstreept dat collectieve arbeidsovereenkomsten niet door de paritaire comités zelf worden gesloten, maar, zoals bepaald in artikel 6 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités "in een paritair orgaan" door één of meer werknemersorganisaties en één of meer werkgeversorganisaties, en "buiten een paritair orgaan" door één of meer werknemersorganisaties en één of meer werkgeversorganisaties of één of meer werkgevers. Zo stelt ook artikel 38, eerste lid, 1, van dezelfde wet het paritair comité of het paritair subcomité met name tot taak "collectieve arbeidsovereenkomsten door de vertegenwoordigde organisaties tot stand te doen komen".

Deze stelling werd met name door de H. LENAERTS, toen advocaat-generaal, verdedigd in zijn besluiten in de zaken die aanleiding hadden gegeven tot de arresten van het Hof van Cassatie van 14 april 1980 (R.W. 1980-1981, kol. 112 en volgende) en 21 december 1981 (R.W. 1981-1982, p. 2525 en volgende). Ze verduidelijkt de rechtspraak van het Hoge Hof volgens welke enkel de collectieve arbeidsovereenkomsten die verplicht gesteld werden bij koninklijk besluit een wet vormen in de zin van artikel 608 van het G.W.

Daaruit volgt dat volgens die stelling de vertegenwoordigers van de werknemers- of werkgeversorganisaties die, in of buiten een paritair orgaan, samen een collectieve arbeidsovereenkomst sluiten, niet als administratieve overheid kunnen worden beschouwd. De tegenovergestelde stelling, ook al heeft zij aanhangers (de H. M. LEROY, R.v.S. arrest nr. 32.348 van 12 april 1989, Nationale Federatie van de Middenstandsverenigingen, R.C.J.B. 1991, pp. 651 tot 680 en Mevrouw B. HAUBERT. De aard van de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire commissies, J.T.T. 1992, pp. 85 tot 92), werd tot nu toe niet uitdrukkelijk bekrachtigd door de Raad van State, zodat de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten van mening is dat men niet moet afwijken van de rechtspraak van het Hof van Cassatie.

Daaruit volgt dat de wet van 11 april 1994 slechts moet worden toegepast op de koninklijke besluiten waarbij de collectieve arbeidsovereenkomsten verplicht zijn gesteld.

Dat betekent niet dat de aanvrager geen inzage in de andere zou kunnen krijgen. Hij kan immers een afschrift krijgen van de collectieve arbeidsovereenkomsten die werden neergelegd onder de voorwaarden bepaald in artikel 9 van het koninklijk besluit van 7 november 1969 tot vaststelling van de modaliteiten van neerlegging van de collectieve arbeidsovereenkomsten. De Commissie wenst hierbij te benadrukken dat de gevraagde prijs van de afschriften te hoog is. Een zulkanige prijs is een rem op de openbaarheid en is als dusdanig strijdig met de geest van de grondwet.

Maurice VOLCKE
Lindenlaan 84
8700 TIELT

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Ons kenmerk : C.T.B/95/15
verg. 20.02.95

Betreft : Openbaarheid van bestuur.
Circulaires niet gepubliceerd in het Bulletin der
Belastingen.

Geachte Heer,

Zoals u reeds werd meegedeeld bij brief d.d. 10 februari 1995 is de in uw brief d.d. 3 februari 1995 geformuleerde vraagstelling ter advies voorgelegd aan de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten.

Tijdens de vergadering van 20 februari 1995 heeft de Commissie gesteld dat het de taak is van de administratie voor elke circulaire afzonderlijk na te gaan of de toepassing van de bepaling van art. 6, par.1, 6^e, van de wet van 11 april 1994 opweegt tegen het onthouden van het recht op informatie aan de burger. Op uw vraagstelling of er, op verzoek, afschriften dienen afgeleverd te worden van de circulaires van het Ministerie van Financiën die niet gepubliceerd worden in het Bulletin der Belastingen, kan dus geen algemeen geldend advies worden uitgebracht.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

De verzoeker moet ook de lijst van de neergelegde collectieve arbeidsovereenkomsten kunnen raadplegen.

Wat de notulen van de vergaderingen van de paritaire comités betreft, wordt de inzage geregeld door de artikelen 16 en 17 van het koninklijk besluit van 6 november 1969 tot vaststelling van de algemene regels voor de werking van de paritaire comités en paritaire subcomités.

Hoogachtend,

De Voorzitter

R. ANDERSEN

04-04-1995

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan de heer Heyvaert
Voorzitter van het V.S.O.A.
P. Elisabethlaan 102

1030 BRUSSEL

Uw brief van : 7.2.1995
Uw kenmerk : DD
Ons kenmerk : C.T.B./95/18
verg. 27.3.1995

Betreft : Toegang tot bestuursdocumenten.

Geachte heer Voorzitter,

In een brief van 7 februari 1995 gericht aan de Commissie voor toegang tot bestuursdocumenten vraagt het V.S.O.A. de mededeling van de stukken opgesomd onder de punten 3 en 5 in de brief van 20 juli 1994 van het V.S.O.A. geadresseerd aan de Minister van Landsverdediging.

Het punt 3 behelst de kontrakten afgesloten in het raam van de wet op de overheidsopdrachten inzake de restauratie in de kwartieren evenals het bestek en het gunningsverslag m.b.t. deze kontrakten.

Het punt 5 slaat op het voorontwerp van wet houdende oprichting van de Sociale Dienst van het Ministerie van Landsverdediging.

Inzake punt 3 is de Commissie van mening dat er geen principieel bezwaar is tegen de mededeling ervan. Eventueel zou art. 6, § 1, 7°, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur kunnen ingeroepen worden doch dit kan geen beletsel vormen voor de mededeling van de betrokken stukken vermits er op grond van art. 6, § 4, van dezelfde wet bepaalde delen aan de openbaarheid kunnen worden onttrokken.

Inzake punt 5 stelt de Commissie dat het hier gaat om een document dat nog niet af is en in dit stadium aanleiding zou kunnen geven tot misvatting (art. 6, § 3, 1e, van de wet). De federale overheid mag dientengevolge de vraag om inzage van dit document afwijzen.

Hoogachtend,

De Voorzitter

R. ANDERSEN.

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan Mevr. Chantal SOCQUET
Oude baan 17,
3012 Wilsele

Ons kenmerk: I/CTB/95/19
verg. 27/3/95

Betreft: Openbaarheid van bestuur - Aanvraag afschrift examen documenten.

Geachte Mevrouw,

In aansluiting op mijn brief van 1 maart 1995 deel ik U mede dat de Commissie in haar vergadering van 27 maart jl. navolgend advies heeft uitgebracht.

Het dienstorder nr. 182 van 15 juli 1994 van het V.W.S., zoals het door het dienstorder nr. 189 van 1 februari 1995 werd aangevuld stelt dat de aanvragen om inzage, uitleg of mededeling in afschrift verplicht schriftelijk moeten worden ingediend binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de datum waarop aan de kandidaat zijn resultaat schriftelijk werd medegedeeld.

De vraag dient gesteld of zulke termijn als redelijk kan worden beschouwd.

Gezien het groot aantal examens dat het V.W.S. inricht aanvaardt de Commissie dat de documenten die de kandidaten aanbelangen slechts gedurende een beperkte tijd kunnen worden bewaard en meent zij dat na het verstrijken van een redelijke termijn de betrokkene geen belang meer heeft om er alsnog kennis van te nemen.

Gelet op art.6,§3,3° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur kan het als kennelijk onredelijk beschouwd worden van het V.W.S. te eisen dat zij na het verstrijken van de redelijke termijn zoals hierboven bedoeld nog zou gehouden zijn tot de openbaarheidsplicht vervat in de wet.

De Commissie adviseert dat een termijn van zes maanden als redelijk kan worden beschouwd op de uitdrukkelijke voorwaarde evenwel dat de kandidaten er op voorhand op de hoogte van werden gebracht.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN

Commission d'accès aux
documents administratifs

NOS REFERENCES : I/CAD/95/21
S.27.03.1995

OBJET : Ministère des Finances (Cadastre)

Monsieur,

Lors de sa séance du 27 mars 1995 la Commission a examiné l'affaire reprise sous rubrique et a émis l'avis suivant :

<<La Commission n'est pas compétente pour prendre position sur le point de savoir qui, de la société SOLICO ou de la copropriété, est propriétaire des garages litigieux.

<<Ceci étant, il convient de rappeler que l'Administration du cadastre et ses fonctionnaires sont tenus par le secret professionnel prévu à l'article 337 du Code des Impôts sur les revenus 1992, que les documents qu'ils sont habilités à délivrer sont ceux visés à l'article 504 du même Code.

<<La Commission est toutefois d'avis que le document 219 de l'Enregistrement pourrait être communiqué à l'intéressé pour autant qu'il soit encore en possession de l'Administration et qu'il ne contienne pas d'éléments qui seraient couverts par le secret professionnel.

<<Quant au Règlement pour la conservation du cadastre, la Commission est d'avis qu'il y a lieu de réserver une suite favorable à la demande de consultation ou communication de son texte coordonné.

./.

<<De la sorte la Commission a épuisé sa saisine et n'est plus compétente pour se prononcer sur ce dossier.>>

Veillez agréer, Monsieur, l'expression de ma considération distinguée.

Le Président,

R. ANDERSEN.

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Ons kenmerk: I/CTB/95/28

Betreft: verzoek tot inzage persoonlijk dossier bij de
Veiligheid van de Staat

Geachte Heer,

Zoals ik u reeds heb meegedeeld bij brief d.d. 22 maart 1995 is uw verzoek om advies omtrent bovenvermelde aangelegenheid voorgelegd aan de leden van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten tijdens de vergadering van 27 maart 1995.

Na een grondig onderzoek van uw aanvraag heeft zij het volgende advies uitgebracht:

Krachtens artikel 13 van de wet van 8 december 1992 oefent de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer het onrechtstreeks recht van toegang en op verbetering van de particulier uit ten aanzien van de geautomatiseerde en manuele verwerkingen van persoonsgegevens door de Veiligheid van de Staat.

In principe is de voormelde wet slechts van toepassing op bestanden en niet op dossiers. Aangezien de Veiligheid van de Staat slechts over een "referentiebestand" beschikt met naam, voornaam en dossiernummer, zal de controle die door de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt uitgeoefend, echter naar de overeenkomstige dossiers worden uitgebreid om de juistheid van de gegevens en de relevantie van hun aanwezigheid in het bestand na te gaan. (St. Kamer nr. 413/12 - 91/92, p. 16).

Er dient te worden opgemerkt dat de individuele dossiers van de Veiligheid van de Staat hoofdzakelijk zogenaamde "gevoelige" persoonsgegevens bevatten in de zin van de artikelen 6, 7 en 8 van de voormelde wet.

De bevoegdheid van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten aanzien van de verwerkingen beheerd door de Veiligheid van de Staat is exclusief overeenkomstig artikel 3, § 3, tweede lid, van de wet, dat stelt dat "alleen de Commissie bevoegd is om de uitoefening te waarborgen van het recht van toegang en op verbetering van de betrokken persoon, overeenkomstig artikel 13".

De bepalingen van die wetgeving zijn strikter inzake openbaarheid van de gegevens. Het is een specifieke wetgeving die afwijkt van het algemeen principe van openbaarheid ingesteld bij de wet van 11 april 1994 en die voorrang heeft op dat principe. (St. Kamer nr. 1112/13 - 92-93, p. 35).

Art. 6, § 2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur bepaalt immers dat een federale of niet-federale administratie de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, afwijst wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet aan een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting.

Bijgevolg is de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten van mening dat het recht van toegang tot de individuele dossiers die door de Veiligheid van de Staat worden bijgehouden, moet worden uitgeoefend via de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, Regentschapsstraat 61, 1000 Brussel (Tel. : 542.66.24).

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

**Commission pour l'accès aux
documents administratifs**

A Monsieur C. ROLANS
Chaussée de Dinant, 357, Bte 9

B 5000 NAMUR

Nos références: I/CAD/95/33
ré18/04/95

Objet : Loisirs Club Mosan - Administration de l'Aéronautique

Monsieur,

Lors de sa réunion du 18 avril 1995, la Commission a pris connaissance du dossier que vous avez transmis en date du 24 mars 1995.

Concluant que le Club Mosan ne se plaint pas d'un refus mais bien de la lenteur de l'Administration de l'Aéronautique, elle a dû se déclarer incompétente pour résoudre le conflit qui vous oppose à celle-ci.

La Commission demandera toutefois à l'Administration concernée de faire diligence.

Veillez agréer, Monsieur, l'expression de ma considération distinguée.

Le Président,

R. ANDERSEN.

Commission d'accès aux
documents administratifs.

Monsieur R. TOURNICOURT
Avocat
Boulevard de la Cambre, 33
1050 BRUXELLES

NOS REFERENCES : I/CAD/95/32
ré 18/04/95

OBJET : Affaire La Herseautoise S.A./Inspection Spéciale des Impôts.

Monsieur l'Avocat,

Lors de sa réunion du 18 avril 1995, la Commission a examiné le recours que vous avez introduit en date du 21 mars 1995 au nom de la S.A. LA HERSEAUTOISE et visant à l'obtention d'une autorisation de consultation du dossier complet établi par l'Inspection Spéciale des Impôts à charge de votre cliente.

La Commission est d'avis que la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration n'opère aucune distinction entre personnes physiques et morales. L'exposé des motifs le démontre clairement. De plus elle considère que les articles 10 et 11 de la Constitution qui consacrent le principe d'égalité devant la loi, sont également d'application.

En conséquence, la Commission a rendu un avis positif. L'Administration en sera avisée.

Veuillez agréer, Monsieur l'Avocat, l'expression de ma considération la plus distinguée.

Le Président,

R. ANDERSEN.

30 -06- 1995

Commissie voor toegang
tot bestuursdocumenten

Aan Mevr. I. Bemelmans
Naamsestraat 35
3000 LÈUVEN

Uw brief: 18.05.1995

Ons kenmerk: I/CTB/95/34
Verg. 19.06.95

Betreft: Openbaarheid van bestuur - toegang tot bestuursdocu-
menten

Geachte mevrouw,

In antwoord op uw brief d.d. 18 mei 1995 i.v.m. bovenver-
meide aangelegenheid laat ik u weten dat de door u ingeleide
zaak nogmaals is voorgelegd aan de leden van de Commissie voor
de toegang tot bestuursdocumenten tijdens de vergadering van
19 juni 1995.

Het spijt mij echter u te moeten medelen dat de Commis-
sie haar bevoegdheden heeft uitgeput.
Zij blijft bij haar standpunt dat enkel de Arbeidsrechtbank
bevoegd is om in de door u voorgelegde aangelegenheid een
uitspraak te doen.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN

02 -05- 1995

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan de heer L. HEYVAERT
Voorzitter Groep Militairen van
het Vrij Syndicaat voor het
Openbaar Ambt
Prinses Elisabethlaan 102
1030 BRUSSEL

Uw brieven: 3.4.1995 en 6.4.1995
Ons kenmerk: I/CTB/95/35 en 37
verg. 18.04.1995

Betreft: Openbaarheid van bestuur - verlofregeling van officieren van de krijgsmacht - toekennen van een taalpremie.

Mijnheer de Voorzitter,

Tijdens de vergadering van 18 april 1995 zijn uw brieven d.d. 3 en 6 april 1995 i.v.m. bovenvermelde aangelegenheden voorgelegd aan de leden van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten.

De Commissie stelt vast dat het standpunt van het Ministerie van Landsverdediging principieel korrek is. Zij is het evenwel niet eens met de argumentatie dat een bestuursdocument dat niet af is of onvolledig is niet kan meegedeeld worden. Zij stelt dat enkel als zulk document aanleiding kan geven tot misvatting het aan de openbaarheid mag worden onttrokken. De Commissie is tenslotte van mening dat het Ministerie van Landsverdediging alleszins nader dient te preciseren waarom er risico tot misvatting is.

Hoogachtend,

De Voorzitter

R. ANDERSEN

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan de heer Luc BARBE, kamerlid
Kamer van Volksvertegenwoordigers
Kantonstraat 26
9403 NEIGEM - NINOVE

Ons kenmerk: I/CTB/95/39
verg.: 19/5/1995

Betreft: Openbaarheid van bestuur - cijfers inzake beroeps-
ziekten.

Geachte Heer Volksvertegenwoordiger,

Uw aanvraag tot het bekomen van een advies werd aan de Commissie op 18 april 1995 voorgelegd. Nadere inlichtingen werden ingewonnen bij het Fonds voor de Beroepsziekten waarna het dossier op de vergadering van 19 mei 1995 van de Commissie aan bod kwam.

Uit het antwoord van het Fonds voor de beroepsziekten blijkt dat de beschikbare informatie zich beperkt tot de registratie van de positieve beslissingen waarbij een onderverdeling per bedrijfstak en per werkgever kan gemaakt worden.

Het Fonds voor de beroepsziekten weigert de mededeling van afzonderlijke gegevens per bedrijf omdat dat niet gebruikelijk is en omdat "niet anonieme" gegevens dienen te worden opgevraagd aan het toezichtscomité van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Het "niet gebruikelijk karakter" van de mededeling van de gegevens per bedrijf is inderdaad, zoals U terecht opmerkt, geen in het artikel 6 van de Wet van 11 april 1994 vermelde uitzonderingsgrond, die toelaat de mededeling van een bestuursdocument te weigeren.

Wat de tweede weigeringsgrond betreft verwijst het Fonds voor de beroepsziekten naar bepalingen van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Met "niet-anonieme gegevens" worden wellicht "sociale gegevens van persoonlijke aard" bedoeld, die volgens artikel 2,6°, van de voormelde wet van 15 januari 1990 gedefinieerd worden als "alle sociale gegevens met betrekking tot een persoon die is of kan worden geïdentificeerd".

Volgens het artikel 46,6° van dezelfde wet dient het toezichtscomité van de Kruispuntbank voor elke mededeling binnen het netwerk van sociale gegevens van persoonlijke aard door de Kruispuntbank of de instelling van sociale zekerheid, een principiële machtiging te verlenen.

Vermits U in uw brief van 3/4/1995 er de nadruk op legt dat U "anonieme gegevens" wenst te bekomen is de verwijzing naar het artikel 46,6° van de voormelde wet van 15 januari 1990 niet revelant en kan zij dus ook geen enkele weigeringsgrond opleveren.

De Commissie is bijgevolg van mening dat aan uw verzoek om inzage een gunstig gevolg moet worden verleend beperkt tot het aantal positieve beslissingen per bedrijf.

Ik heb dan ook de administratie van het Fonds voor de Beroepsziekten verzocht U een afschrift te bezorgen van de gevraagde documenten.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

Commission d'accès aux
documents administratifs.

A Monsieur Claude WATTECAMPS
Avenue Teven, 12

F - 29980 ILE-TUDY (FRANCE)

VOTRE LETTRE DU
10 AVRIL 1995

NOS REFERENCES
I/CAJ/95/40
S.18.04.1995

OBJET : Affaire WATTECAMPS/A.G.C.D.

Monsieur,

Lors de sa séance du 18 avril 1995 la Commission a examiné l'affaire reprise sous rubrique.

La Commission est d'avis qu'il n'y a pas d'inconvénient à ce que le texte du traité entre la Belgique et le Zaïre soit communiqué à la partie requérante.

Elle s'estime toutefois incompétente pour rectifier en droit une erreur supposée. La Commission est en effet uniquement habilitée à émettre un avis en vue de corriger une erreur de fait éventuelle.

Veillez agréer, Monsieur, l'expression de ma considération distinguée.

Le Président,

R. ANDERSEN.

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

De heer P. HAEPERS
Wissenstraat 25
3200 AARSCHOT

Ons kenmerk: C.T.B./95/42
Verg. 18.4.95

Betreft: vraag om advies betreffende verbetering van bestuurs-
document (notulen directieraad d.d. 11 april 1994)

Geachte heer,

Hierbij laat ik u weten dat uw bovenvermeld verzoek om advies, zoals geformuleerd in uw omstandig gedocumenteerde brief d.d. 12 april 1995, is voorgelegd aan de leden van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten tijdens de vergadering van 18 april 1995.

Tijdens deze vergadering heeft de Commissie gesteld dat zij niet bevoegd is om een advies uit te brengen over de oordelen die door de verschillende leden van de directieraad zijn uitgebracht. Zij legt de nadruk op het feit dat de leden vrij zijn hun mening te kennen te geven en dat het u -de belanghebbende- vrij staat de bevorderingen die plaats hebben gehad aan te vechten bij de Raad van State o.m. op basis van de door u ervaren onregelmatigheden vervat in de betwiste notulen van de directieraad.

Hoogachtend,

De Voorzitter

R. ANDERSEN

- 7 - 06 - 1995

55.-

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan de heer Maurice BOUTSEN
Gordaallaan 5

3080

TERVUREN

Ons kenmerk : C.T.B./95/43

Betreft : Toegang tot bestuursdocumenten - Post

Geachte Heer,

In antwoord op uw brief d.d. 1 mei 1995 i.v.m. bovenvermelde aangelegenheid laat ik u weten dat uw dossier ter advies werd voorgelegd aan de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten tijdens de vergadering van 19 mei 1995.

De Commissie heeft hieromtrent het volgend standpunt ingenomen : als er interne documenten bestaan in verband met de beslissing tot wijziging van de postronde, dan dienen deze documenten aan u meegedeeld te worden. Een dergelijk verzoek heb ik dan ook gericht aan de Regie der Posterijen.

Voor het overige kan u zich steeds wenden tot de ombudsman van de Posterijen (art. 43 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven) : Dienst Ombudsman -Post, WTC II 22e verdieping, Antwerpsesteenweg 167, 1210 Brussel, tel. 02/204.82.00.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan de heer POPELIER
Balansstraat 115

2018 ANTWERPEN

Ons kenmerk : C.T.B./95/46
verg. 19.05.95

Betreft : O.C.M.W. personeel - Is de wet van 11.4.1994 betref-
fende de openbaarheid van bestuur van toepassing ?

Geachte Heer,

In antwoord op uw brief d.d. 24 april 1995 i.v.m. boven-
vermelde aangelegenheid laat ik u weten dat uw vraagstellingen
zijn voorgelegd aan de leden van de Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten tijdens de vergadering van 19 mei 1995.

De Commissie acht zich niet bevoegd om op de gestelde
vragen een antwoord te verstrekken omdat deze betrekking
hebben op documenten van administratieve overheden die niet
onder de toepassing vallen van de wet van 11 april 1994.
Bovendien heeft de wet aan de federale administratieve overhe-
den alleen het recht verleend de Commissie te raadplegen
inzake de interpretatie van de wetgeving (zie art.8, §3 van de
wet van 11 april 1994).

Hoogachtend,

De Voorzitter

R. ANDERSEN

Aan de heer R.J.J. Vandyck,
Pastorijstraat 12,
3560 Lummen

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Ons kenmerk: C.T.B./95/51
verg. 19/6/95

Betreft: Openbaarheid van Bestuur

Geachte heer,

Bij schrijven van 10 mei 1995 heeft U bij de Commissie een bezwaarschrift ingediend tegen de gedeeltelijke weigering, die U op 2 mei 1995 door de kabinetschef van de minister van landsverdediging in diens naam werd betekend, om U toegang te verlenen tot een hele reeks documenten met betrekking tot de aanbevelingen van het comité voor verhoging in verband met bevorderingen tot de graad van luitenant-kolonel.

Voor zover het de beoordelingsnota's, de voorstellen tot bevordering en de dossiers van de andere kandidaten betreft, wordt deze weigering gemotiveerd door het feit dat het verstrekken van die stukken een aantasting van hun persoonlijke levenssfeer betekent en dat het nodig is hun voorafgaand akkoord te verkrijgen, temeer daar U uw belang bij het verstrekken van die stukken niet concreet zou doen blijken.

De commissie is van mening dat het belang waarvan krachtens artikel 4, tweede lid, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur moet doen blijken, bestaat, aangezien de vraag om mededeling uitgaat van een kandidaat voor een bevordering waarvoor zijn kandidatuur niet werd aanbevolen en betrekking heeft op de documenten betreffende de andere kandidaten voor dezelfde bevordering.

De uitzondering die door de minister wordt ingeroepen, namelijk de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, kan volgens de commissie slechts nuttig worden ingeroepen IN DE STRIKT BEPÈRKE MATE dat deze documenten effectief betrekking hebben op de persoonlijke levenssfeer van die kandidaten en niet wanneer ze, zoals in dit geval, betrekking hebben op de beroepsloopbaan en de manier van dienen van de betrokkenen, tenzij in het hoogst uitzonderlijke geval dat hun gedrag in de persoonlijke levenssfeer tuchtrechtelijk zou zijn bestraft als zijnde een aantasting van de waardigheid van hun staat van officier - wat hier klaarblijkelijk niet het geval is, aangezien het om kandidaten gaat die voor bevordering zijn aanbevolen.

Wat de notulen van het comité betreft, wordt de weigering zowel gemotiveerd door de bezorgdheid om de persoonlijke levenssfeer van de betrokken militairen niet aan te tasten als door de inachtneming van het geheim van de beraadslagingen van het comité. De tegenpartij betwist eveneens uw belang om inzage in de gevraagde documenten te bekomen.

Zoals hierboven werd onderstreept, heeft U er, als geweerde kandidaat, belang bij inzage in die documenten te verkrijgen. Wat de eerste reden tot weigering betreft, deze mag slechts in aanmerking worden genomen in dezelfde mate als die welke hierboven is aangegeven. Wat de tweede reden tot weigering betreft, namelijk het geheim van de beraadslagingen, is de commissie van mening dat ze geen bezwaar vormt tegen het feit dat U kennis heeft van de motivering die het comité heeft aangenomen om uw kandidatuur niet aan te bevelen en andere, beter geachte kandidaten boven U te verkiezen, en dus van de waardeoordelen die over ieder van de gegadigden werden geveld, maar verzet er zich enkel tegen dat de manier wordt onthuld waarop de leden van het comité individueel hebben gestemd en hun stem hebben verantwoord.

De teksten die in de voormelde brief van 2 mei 1995 worden aangehaald om de tweede reden te staven, dateren allemaal van vóór artikel 32 van de Grondwet en de voormelde wet van 11 april 1994 en kunnen dus geen voorrang hebben op het grondwettelijk gewaarborgd recht van de burger op informatie. De bij deze wet voorziene uitzonderingen, met inbegrip van die welke in dit geval zijn ingeroepen, moeten strikt worden geïnterpreteerd, anders wordt dit recht uitgehold.

De commissie meent hieraan te moeten toevoegen dat de aanwezigheid in de gevraagde documenten van een aantal elementen die tot de uitzonderingen behoren, niet kan worden ingeroepen om in dit geval de gevraagde mededeling te weigeren; volgens de commissie moeten deze documenten U worden verstrekt, waarbij de betrokken passages eventueel overeenkomstig de wet kunnen worden geschraapt of onleesbaar gemaakt door de Minister van landsverdediging.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. Andersen.

25 -08- 1995

Commissie voor de
toegang tot bestuursdocumenten

Ons kenmerk : C.T.B./95/57 en 95/60
verg. 19/6/95 en 4/8/95

Betreft : Openbaarheid van bestuur -
(95/57)
(95/60)

Meester,

In deze twee zaken vroeg U om toegang tot het door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bijgehouden administratief dossier van twee cliënten van wie de aanvraag om erkenning als politiek vluchteling ontvankelijk verklaard werd door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken en momenteel ten gronde onderzocht wordt door de Commissaris-generaal. De aanvraag om toegang werd gevolgd door een aanvraag om heroverweging, waarop niet geantwoord werd. U acht het van wezenlijk belang dat de kandidaat-vluchteling, alvorens door het CGVS gehoord te worden en in ieder geval vóór de beslissing van het CGVS, kennis kan nemen van zijn eerste verklaringen bij de dienst vreemdelingenzaken, om zich ervan te kunnen vergewissen dat deze correct opgetekend zijn, en om er indien nodig verbeteringen te kunnen in aanbrengen en bijkomende inlichtingen te verschaffen, zulks rekening houdend met de bijzondere omstandigheden waarin deze eerste verklaringen werden afgelegd en genoteerd. De weigering toegang te verlenen tot het administratief dossier, vormt volgens U een schending van de rechten van de verdediging en van de algemene principes van behoorlijk bestuur alsook van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

U voegt er bovendien aan toe dat ingeval er toegang wordt verleend tot het administratief dossier, de wijze waarop deze toegang plaatsvindt - inzage ter plaatse op datum en uur vastgesteld door het CGVS met voorafgaande schriftelijke vraag en machtiging - te restrictief is.

./..

Het CGVS heeft zijn standpunt aan de Commissie medegedeeld. Dit kan als volgt worden samengevat. De vergelijking tussen de opeenvolgende verklaringen van de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van enige tegenstrijdigheid tussen die verklaringen vormt een essentieel onderdeel van het onderzoek naar de ernst van de asielaanvraag. De kandidaat-vluchteling machtigen om kennis te nemen van zijn eerste verklaringen vóór zijn verhoor door het CGVS zou dit element kunnen uithollen en de vergelijking inefficiënt maken. Ter ondersteuning van deze stelling roept het CGVS de rechtspraak van de Raad van State in, volgens welke het tegenstrijdige karakter van de verschillende verhalen van de kandidaat-vluchteling de minister ertoe kan brengen de aanvraag als frauduleus en als niet beantwoordend aan de criteria van het verdrag van Genève te beschouwen (zie rechtspraak vermeld door E. DERRIKS en C. DEBROUX in hun kroniek, J.T. 1995, p. 162, nr. 69), alsook een bevelschrift van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Turnhout van 18.01.1994, Nedkov Nedko/Belgische Staat, en een arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen (5e Kamer) van 29 november 1994, Belgische Staat/Orde der advocaten van Mechelen, die beide betrekking hebben op het dringend beroep. Bovendien is er sprake van een arrest van 23 februari 1994 van de Raad van State waaruit zou blijken dat niet tot de schending van de rechten van de verdediging besloten kan worden op grond van de loutere omstandigheid dat de betrokkene geen toegang tot het administratief dossier heeft gehad om de hoorzitting bij het CGVS voor te bereiden.

Ten slotte wordt verwezen naar de - identieke - praktijk die in Frankrijk gevolgd wordt door de O.F.P.R.A. alsook naar een akkoord van 26 april 1995 dat met de Balie van Brussel gesloten werd.

Als antwoord op de nota van het CGVS heeft U met name doen opmerken dat het CGVS zich hoofdzakelijk steunt op praktische overwegingen, maar geen van de uitzonderingen vastgesteld bij de wet van 11 april 1994 of geen bijzondere wettelijke bepaling inroept die de mededeling van het administratief dossier aan de kandidaat-vluchteling uitsluit; dat het CGVS niet antwoordt op de kritiek die tegen de modaliteiten van het recht op toegang tot het administratief dossier van de kandidaat-vluchteling wordt geformuleerd en dat het zogenaamde akkoord dat met de Balie van Brussel gesloten werd, een advocaat niet kan verhinderen zijn opdracht wettelijk te vervullen.

In een brief van 19 juni 1995 aan de Voorzitter van de Commissie hanteert het CGVS dezelfde argumentatie als die welke reeds besproken werd; het voegt er echter aan toe dat de weigering haar rechtvaardiging vindt in artikel 6, § 3, 1°, van de wet van 11 april 1994 - een motief dat de Commissie reeds in de zaak 95/24 had aanvaard.

Op 5 juli 1995 heeft het CGVS de door hem aangehaalde, maar niet meegedeelde documenten aan de Commissie bezorgd. Daaronder bevinden zich richtlijnen van de Commissaris-generaal betreffende de inzage in de administratieve dossiers. Uit dit stuk blijkt dat de mededeling steeds ter plaatse moet gebeuren en dat in de hypothese die u aanbelangt, de advocaat niet gemachtigd is om kennis te nemen van het administratief dossier, zolang de kandidaat-vluchteling niet gehoord is.

* * *

Vooraf moet eraan herinnerd worden dat de bevoegdheid van de Commissie beperkt is; haar bevoegdheid wordt gedefinieerd in artikel 8 van de wet van 11 april 1994. De Commissie is niet bevoegd om, zoals U vraagt, te onderzoeken of de aangevochten beslissing tot weigering de rechten van de verdediging en de algemene principes van behoorlijk bestuur schendt en in bevestigend geval volgens welke modaliteiten en binnen welke termijn het administratief dossier had moeten worden medegedeeld met het oog op het eerbiedigen van deze principes.

Gezien deze voorafgaande opmerking brengt de Commissie het volgende advies uit.

Artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet bepaalt het volgende: "Ieder heeft het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134". Aldus verheft de Grondwet zelf voortaan de vrije toegang tot bestuursdocumenten tot principe. Op dit recht kunnen bij wijze van uitzondering beperkingen worden aangebracht, maar dat mag enkel door handelingen van wetgevende aard. De federale wetgever heeft, voor wat hem betreft, in de voormelde wet van 11 april 1994 de voorwaarden tot uitoefening van dat recht op toegang en de restricties die het mag ondergaan, vastgesteld.

Bovendien kunnen bijzondere wetten in bepaalde aangelegenheden specifieke beslissingen bevatten die de toegang tot bestuursdocumenten beperken.

Wat de algemene wet betreft die de wet van 11 april 1994 vormt, beperkt het CGVS er zich toe de uitzondering in te roepen die vervat is in artikel 6, § 3, 1°, van de wet van 11 april 1994, namelijk de mogelijkheid voor de federale administratieve overheid om een verzoek om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument af te wijzen, voor zover de vraag betrekking heeft op een bestuursdocument waarvan de openbaarmaking, om reden dat het document niet af of onvolledig is, tot misvatting aanleiding kan geven en het verwijst in dat verband als precedent naar het advies dat de Commissie heeft gegeven in de zaak 95/24.

De Commissie is van mening dat het begrip "bestuursdocumenten" op straffe van uitholling van de grondwetsbepaling en van de wet van 11 april 1994, in ruime zin moet worden verstaan en niet geïnterpreteerd mag worden als enkel doelend op de eigenlijke beslissingen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling bij de dienst vreemdelingenzaken vormen ongetwijfeld een bestuursdocument. Wat de verwijzing naar de zaak 95/24 betreft, deze is kennelijk volkomen irrelevant, aangezien het hier om een ontwerp van beslissing van de Commissaris-generaal ging, d.w.z. duidelijk een document dat niet af was. Als het administratief dossier waarvan mededeling wordt gevraagd, toevallig onafgewerkte documenten zou bevatten, zouden deze U niet mogen

worden medegedeeld, maar - en de Commissie drukt daarop - dit is enkel een mogelijkheid en bovendien kan er slechts gebruik van gemaakt worden indien de openbaarmaking ervan aanleiding tot misvatting zou kunnen geven - wat een beoordeling in concreto en een gepaste motivering vergt.

In voorgaande adviezen die werden verstrekt in de zaken 95/20, 95/48 en 95/49, heeft de Commissie de overweging geuit dat niet a priori zou mogen worden uitgesloten dat de mededeling van het administratief dossier zou kunnen worden geweigerd wegens één van de motieven bepaald in artikel 6 van de voormelde wet, maar de aandacht van het CGVS wordt erop gevestigd dat deze motieven niet systematisch kunnen worden ingeroepen; zij kunnen dat slechts uitzonderlijk naargelang van de bijzondere omstandigheden van het beschouwde geval en met de vereiste motivering. In dit geval is er geen ander motief door het CGVS ingeroepen dan dat bepaald in artikel 6, § 3, 1°. Zonder verdere motivering die terzake de ingeroepen uitzonderingsgrond zou legitimeren, dient er dus geen rekening mee te worden gehouden.

Wat betreft de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient te worden gezegd dat deze geen enkele bepaling bevat over de mededeling van het administratief dossier in geval van een procedure die hangende is bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met name in geval van de procedure ten gronde. Daarom is de Commissie van mening dat bij gebrek aan een uitdrukkelijke bepaling van de voormelde wet die een dergelijke mededeling uitsluit, beschouwd moet worden dat - gezien het principe van de openbaarheid van bestuursdocumenten, dat bekrachtigd wordt door artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet - de kandidaat-vluchteling recht op toegang tot zijn administratief dossier heeft onder voorbehoud van de uitzonderingen en volgens de modaliteiten bepaald door de voormelde wet van 11 april 1994. De uitoefeningsmodaliteiten vastgesteld in de omzendbrief van de Commissaris-generaal van 17 mei 1994 beperken deze waarin de voormelde wet voorziet in zoverre de mededeling steeds ter plaatse moet gebeuren en zijn in die mate onwettelijk. De omstandigheid dat de Stafhouders van de orden der advocaten van Brussel hiermee akkoord zouden zijn gegaan verandert daar niets aan.

Wat de jurisdictionele beslissingen betreft die door het CGVS worden ingeroepen, deze zijn vreemd aan het specifieke probleem dat bij de Commissie aanhangig wordt gemaakt en dat het probleem is van de wettelijkheid van de weigering van mededeling van het administratief dossier ten opzichte van de wet van 11 april 1994. Zoals hierboven werd gesteld, mag de Commissie zich niet uitspreken over het punt of een dergelijke weigering een schending van de rechten van de verdediging of van de principes van behoorlijk bestuur vormt, in het bijzonder het recht om zijn standpunt naar voor te brengen.

De verwijzing naar de praktijk die in Frankrijk door de O.F.P.R.A. gevolgd wordt, doet niets af aan de voorgaande overwegingen.

De Commissie brengt dientengevolge volgend advies uit :

- het administratief dossier met inbegrip van de eerste verklaringen van uw cliënten dient U te worden medegedeeld op basis van de wet van 11 april 1994 ;
- de Commissie is onbevoegd om advies uit te brengen over de al dan niet toepasselijkheid terzake van de rechten van verdediging en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hoogachtend,

De Voorzitter

R. ANDERSEN.

Commission d'accès aux
documents administratifs

Monsieur le Ministre
des Finances,
Rue de la Loi, 12

1000 BRUXELLES

Nos références: I/CAD/95/58
S: 4/8/95 et 6/9/95

Monsieur le Ministre,

La Commission a bien reçu en son temps votre estimée du 22 mai 1995 par laquelle vous lui demandiez de vous donner son avis sur un ensemble de questions relatives à l'application de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'Administration, qui se posent plus particulièrement à l'Administration des Contributions directes. Après en avoir délibéré, la Commission à l'honneur de vous faire part de son opinion.

1. La Commission partage votre sentiment que la loi précitée ne trouve pas à s'appliquer au Directeur régional des contributions directes ou au fonctionnaire délégué qui statue sur une réclamation dès lors que, suivant une jurisprudence constante que vous rappelez dans votre lettre, ils exercent, ce faisant, une fonction juridictionnelle.

A maintes reprises, la Commission a estimé qu'elle ne pouvait intervenir, de quelque manière que ce soit, dans le déroulement d'une procédure en cours devant les juridictions judiciaires ou administratives et devait s'abstenir de toute immixtion dans les compétences de celles-ci. La production de pièces en justice obéit à des règles spécifiques qui excluent l'application des formes de publicité organisées par la loi du 11 avril 1994. Dans la matière fiscale, la Commission s'est ainsi déclarée incompétente pour donner un avis sur la communication de documents par l'administration du Cadastre au motif qu'une procédure juridictionnelle était en cours quant à fixation du montant du revenu cadastral (avis CAD 95/45). Tout récemment, elle s'est prononcée dans le même sens à propos précisément de documents fiscaux demandés à l'administration des Contributions directes alors qu'une réclamation était pendante devant le directeur régional des Contributions directes (avis C.A.D. 95/66 à 68).

C'est à ce dernier qu'il appartient en tant que juge administratif de veiller, sous le contrôle de la Cour d'Appel, au respect des droits du contribuable réclamant et, singulièrement, du droit de celui-ci à obtenir, dans les conditions prévues à l'article 374 C.I.R.92, communication de toutes les pièces relatives à la contestation dont il n'avait pas jusqu'alors connaissance.

2. La question du droit d'accès aux directives à usage interne et donc non publiées au Bulletin des Contributions a déjà donné lieu à un avis antérieur, l'avis CAD 95/15.
La Commission a, en l'occurrence, répondu à l'Administration qui entendait invoquer l'article 6, § 1er, 6°, de la loi (intérêt économique ou financier fédéral) pour refuser la communication de ces directives, que le bien fondé de cette exception ne pouvait être apprécié qu'au cas par cas après avoir procédé à la balance des intérêts en présence. Autrement dit, une telle exception ne peut être invoquée de manière générale et systématique sans examen des circonstances concrètes.
Le principe - constitutionnellement garanti - est celui du droit d'accès, les exceptions prévues par la loi étant d'interprétation stricte.
La même réponse vaut pour les documents obtenus par le fisc dans l'exercice de ses pouvoirs d'investigation. Plusieurs exceptions énumérées à l'article 6 de la loi peuvent, le cas échéant, être invoquées pour rejeter la demande de communication, mais il y a lieu de procéder à une appréciation au cas par cas.
3. Compte tenu de la réponse donnée sub 2, la Commission estime n'y avoir lieu de soumettre au pouvoir législatif des propositions relatives à la révision de la loi du 11 avril 1994. Ceci lui apparaît d'autant moins souhaitable que le législateur n'a pas entendu soustraire l'Administration fiscale du champ d'application de la loi précitée.
4. La Commission ne partage pas votre interprétation de l'article 4 de la loi du 11 avril 1994. Elle estime que le contribuable peut demander que les documents administratifs lui soient adressés par la poste.
L'article 12 de la même loi prévoit que la réception d'une copie d'un document administratif peut être soumise au paiement d'une rétribution dont le montant est fixé par la loi. Lors de cette fixation, il pourrait être, le cas échéant, tenu compte des frais d'envoi par la poste.

Veillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma haute considération.

R. ANDERSEN.
Président de la Commission

30 -06- 1995

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten.

Ons kenmerk :
I/CTB/95/62
verg. 19.06.95

BETREFT : Inzage - Veiligheid van de Staat.

Geachte Heer,

De Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten is op 12 juni 1995 bijeengekomen.

Na een grondig onderzoek van uw aanvraag heeft zij het volgende advies uitgebracht :

Krachtens art. 13 van de wet van 8 december 1992 oefent de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer het onrechtstreeks recht van toegang en op verbetering van de particulier uit ten opzichte van geautomatiseerde en manuele verwerkingen van persoonsgegevens die door de Veiligheid van de Staat worden beheerd.

In principe is de voormelde wet slechts van toepassing op bestanden en niet op dossiers. Aangezien de Veiligheid van de Staat echter slechts over een "verwijzingsbestand" beschikt waarin de naam, voornaam en het dossiernummer zijn opgenomen, wordt de controle van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer uitgebreid tot de corresponderende dossiers om de juistheid van de gegevens en de pertinentie van de opname in het bestand te kunnen nagaan. (St. Kamer nr. 413/12-91/92, p. 16).

Er dient te worden opgemerkt dat de individuele dossiers van de Veiligheid van de Staat hoofdzakelijk zogenaamd "gevoelige" persoonsgegevens bevatten in de zin van de artikelen 6, 7 en 8 van de voormelde wet.

De bevoegdheid van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerkingen die door de Veiligheid van de Staat worden beheerd, is een uitsluitende bevoegdheid overeenkomstig artikel 3, § 3, tweede lid, van de wet, dat stelt dat deze "alleen bevoegd is om de uitoefening te waarborgen van het recht van toegang en op verbetering van de betrokken persoon overeenkomstig artikel 13".

De bepalingen van deze wetgeving zijn strikter met betrekking tot de openbaarheid van gegevens. Het betreft een specifieke wetgeving die afwijkt van het algemeen principe van de openbaarheid ingesteld bij de wet van 11 april 1994 en dat daarop voorrang heeft. (St. Kamer nr. 1112/13-92/93, p. 35).

Art. 6, § 2, 2°, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur bepaalt immers dat een federale of niet federale administratieve overheid de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, afwijst wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet aan een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting.

Bijgevolg is de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten van mening dat het recht van toegang tot de individuele dossiers die door de Veiligheid van de Staat worden bijgehouden, moet worden uitgeoefend via de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, Regenschapsstraat 61, 1000 Brussel (Tel.: 542.66.24).

Hoogachtend.

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

17-08-1995

Commissie voor de
toegang tot bestuursdocumenten

Aan Advokaat D. VANDERLINDEN
Begijnhoflaan 9
9000 GENT

Uw brief van : 16.6.1995
Uw kenmerk : BR 5222
Ons kenmerk : I/C.T.B./95/71
verg. 4/8/95

Betreft : Openbaarheid van Bestuur -
Zaak CATRIE-VAN COPPENBERGHE.

Geachte Advokaat,

De Commissie heeft in haar vergadering van 4 augustus 1995 kennis genomen van het verzoek tot inzage en afschrift dat U namens de heer en mevr. Catrie-Van Coppenberghe heeft ingediend betreffende het regularisatieaanvraagdossier van de heer en mevr. Bauwens-Roelandt i.v.m. een duiventil, volière en tuinhuisje.

Zij stelt vast dat ze terzake onbevoegd is omdat het gaat om een dossier van een gemeentelijk orgaan dat handelt over een gewestelijke aangelegenheid.

Hoogachtend,

De Voorzitter

R. ANDERSEN.

Commissie voor toegang
tot bestuursdocumenten

Mevrouw Ria MEERPOEL
Stationsstraat 17
9300 AALST

Ons kenmerk: I/CTB/95/73
Verg. 04.08.95

Betreft: afschrift van uw examen afgelegd bij het V.W.S.

Geachte mevrouw,

Zoals u reeds werd meegedeeld bij brief d.d. 18 juli 1995, is de door u ingeleide zaak voorgelegd aan de leden van de Commissie voor toegang tot bestuursdocumenten tijdens de vergadering van 4 augustus 1995.

Ondertussen was ook de brief d.d. 28 juli 1995 van het V.W.S. op het secretariaat van de Commissie toegekomen, met bijlagen van hun brieven d.d. 2 mei en 28 juni 1995, waarbij auteursrechtelijke redenen worden aangehaald om uw verzoek af te wijzen.

De Commissie stelt vast dat, onafgezien van het feit dat de meerkeuzevragen al of niet auteursrechtelijk beschermd zijn, overeenkomstig art. 9, eerste lid, van de wet van 11 april 1994 betreffende openbaarheid van bestuur "de toestemming van de maker of van de persoon aan wie de rechten van deze zijn overgegaan niet vereist is om ter plaatse inzage van het document te verlenen of uitleg erover te verstrekken".

Het ter plaatse inzien van de vragenlijst is bijgevolg niet auteursrechtelijk beschermd. Het staat u dus vrij van dit recht gebruik te maken. De heer Cabergs is hiervan inmiddels op de hoogte gebracht.

Hoogachtend,

De Voorzitter

R. ANDERSEN

13 -10- 1995

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan de heer J. VANGOIDSENHOVEN
Bestuurssecretaris
Ministerie van Financiën
Thesaurie
Kunstlaan 30

1040

BRUSSEL

Ons kenmerk : C.T.B./95/75
verg. 4.8.95, 6.9.95
en 6.10.95

Betreft : Openbaarheid van de akte van verzet en van het
bulletin der met verzet aangetekende waarden.

Geachte heer,

De Commissie heeft tijdens haar zittingen van 4 augustus en 6 september 1995 uw aanvraag om inzage onderzocht betreffende het probleem waarmee het Nationaal Kantoor voor roerende waarden wordt geconfronteerd, namelijk dat van de mededeling van de akte van verzet aan de houder van de titels waartegen verzet is aangetekend.

Zij is van mening dat deze akte van verzet hun niet moet worden meegedeeld om de volgende redenen.

Volgens artikel 2 van de wet van 24 juli 1921 op de ongewilde buitenbezitstelling van de titels aan toonder kan er bij deurwaardersexploot of bij een ter post aangetekend schrijven of ook nog door een ter plaatse door het Kantoor geregistreerde verklaring verzet worden aangetekend. De akten van verzet worden op het Kantoor gecentraliseerd en door dit Kantoor betekend aan degenen die de titels waartegen verzet is aangetekend, hebben uitgegeven. Bovendien maakt het Kantoor de aanwijzing en de nummers van de titels bekend in het Bulletin van de met verzet aangetekende waarden. De akte van verzet heeft dezelfde gevolgen als een beslag dat, onder voorbehoud van de opheffing van het verzet, normaal gezien haar ontknoping vindt in een beslissing van de beslagrechter.

De Commissie is van mening dat het deurwaardersexploot en de gelijkwaardige handelingen waardoor de buiten bezit gestelde toonder verzet aantekent, de eerste akte van een beslagprocedure vormen. Hoe ruim haar toepassingsgebied en de definities die ze van het bestuursdocument geeft ook zijn, de wet van 11 april 1994 is niet van toepassing op de akten van de specifieke procedure van beslag onder derden ingesteld door de wet van 24 juli 1921 en op de gerechtelijke akten in het algemeen. Door een kopie van de akte van verzet aan de houder van de titels te overhandigen, zou het Kantoor zich onrechtmatig mengen in het verloop van een beslagprocedure die de wetgever zorgvuldig heeft geregeld met inachtneming van de belangen van de betrokken personen.

De voorlegging van stukken in rechte is overigens aan specifieke regels onderworpen.

Aangezien de wet van 11 april 1994 volgens de Commissie niet van toepassing is, dient niet te worden onderzocht of de uitzondering bepaald in artikel 6, § 2, 1° (geheimhouding van de persoonlijke levenssfeer) zou kunnen worden ingeroepen om de mededeling van de akte van verzet te weigeren die een aantal persoonlijke gegevens bevat. De vraag naar het belang van de houder van titels om deze mededeling te verkrijgen - een belang dat duidelijk lijkt - stelt zich ook niet meer.

Wat het Bulletin van de met verzet aangetekende waarden betreft, is de Commissie van oordeel dat het hier wel een bestuursdocument betreft zoals bedoeld in de wet van 11 april 1994.

Naar aanleiding van de inlichtingen die ter zitting van 6 oktober 1995 door de gemachtigde ambtenaren aan de Commissie werden verstrekt, is gebleken dat iedereen een abonnement op het bulletin van de met verzet aangetekende waarden kan onderschrijven en dat dit bulletin uitsluitend de gegevens waarvan sprake in art. 4, 1ste lid van de wet van 24 juli 1921 inhoudt, te weten de aanwezig en de nummers der titels met uitsluiting van de andere gegevens die de akte van verzet vermeldt.

De Commissie is derhalve van mening dat er geen bezwaar is dat een uittreksel van het bulletin aan de houder van de titels waartegen verzet is aangetekend wordt verstrekt.

Hoogachtend,
De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

18-09-1995

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan de heer FRANSIS, Coördinator
Ministerie van Volksgezondheid
en Leefmilieu
Bestuursafdeling voor de
oorlogsgetroffenen
Luchtscheepvaartsquare 31

1070

BRUSSEL

Uw brief:
30.06.95

Uw kenmerk:
254937

Ons kenmerk:
I/CTB/95/76
verg. 6/9/95

Betreft : Uw vragen omtrent de toegang van wetenschappers tot
individuele dossiers die verband houden met de we-
reldoorlogen.

Geachte heer,

De Commissie heeft in haar vergaderingen van 4 augustus
en 6 september 1995 uw vraagstellingen onderzocht.

- 1.a. De vraag betreft het recht op toegang tot bestuursdocu-
menten van persoonlijke aard door wetenschappers/histori-
ci. M.n. betreft het individuele dossiers in verband met
het bekomen van een statuut van nationale erkentelijkheid
(politiek gevangene, gedeporteerde, weerstander...)

De bedoelde documenten en dossiers bevatten gegevens
omtrent al dan niet nog in leven zijnde private personen,
gegevens die betrekking hebben op de periode van de
tweede wereldoorlog, nu ruim 50 jaar geleden.

- 1.b. I.c. betreft het documenten van persoonlijke aard aange-
zien deze een waardeoordeel bevatten van een met naam
genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk per-
soon of de beschrijving van een gedrag waarvan het rucht-
baar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokke-
nen. Om een recht tot inzage, uitleg of mededeling in
afschrift te kunnen laten gelden dient de aanvrager
terzake een belang aan te tonen (art. 1, lid 2, 3° in
combinatie met art. 4, lid 2).

- 1.c. Het belang van wetenschappelijk onderzoek kan worden aangemerkt als het rechtens vereiste belang zoals bedoeld in art. 4, lid 2 van de wet van 11 april 1994.

Het voorgaande impliceert dat de betrokken wetenschapper/historicus niet de toestemming behoeft van de titularis van het individuele dossier, noch van zijn erfgenamen in geval van overlijden van de titularis.

Het komt toe aan de federale administratieve overheid om terzake de criteria te bepalen en toe te zien op het wetenschappelijk karakter van de vraag tot inzage, uitleg of mededeling in afschrift.

2. Anderzijds legt de wet de verplichting op de openbaarheid te weigeren van het gehele dossier of van bepaalde privacy-gevoelige onderdelen van de bedoelde dossiers, wegens gevaar van afbreuk aan de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen. Openbaarheid van deze dossiers of onderdelen van dossiers kan wél, mits toestemming van de betrokken personen (art. 6, par. 2, 1° in combinatie met art. 6, par.4).

De CTB is van oordeel dat de inzage en analyse van de bedoelde bestuursdocumenten in het kader van wetenschappelijk onderzoek op zich geen afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen, in zoverre door de aard van het wetenschappelijk onderzoek zelf voldoende waarborgen bestaan dat deze gegevens die de persoonlijke levenssfeer betreffen niet openbaar worden gemaakt en de verwerking ervan beperkt blijft binnen het strikte kader van de verzameling van de onderzoeksgegevens van het bedoelde wetenschappelijk onderzoek.

Hoe dan ook is de wetenschapper/historicus gehouden tot naleving van art. 10 van de wet van 11 april 1994, volgens hetwelk hij de bedoelde documenten niet mag verspreiden, noch gebruiken voor commerciële doeleinden.

3. Mogelijks kunnen ten aanzien van bestuursdocumenten ook andere beperkingsgronden gelden zoals opgesomd in art. 6 van de wet van 11 april 1994. Zo kan de inzage, uitleg of mededeling in afschrift worden geweigerd voor zover het belang van het openbaarmaking in het kader van wetenschappelijk onderzoek niet opweegt tegen bvb. de openbare orde, de veiligheid of de verdediging van het land. I.c. dient evenwel de weigeringsbeslissing in concreto en pertinent te worden gemotiveerd, met het basisprincipe van de openbaarheid als uitgangspunt en rekening houdend met het belang van het wetenschappelijk onderzoek dat met de aanvraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift is verbonden.

4. Voor het overige wordt de aandacht gevestigd op art. 6, par. 4 van de wet van 11 april 1994 dat de mogelijkheid impliceert dat een beperkt deel van een bestuursdocument aan de openbaarheid wordt onttrokken in functie van de limitatief opgesomde, strikt te interpreteren en pertinent te motiveren uitzonderingsgronden. Het overige deel van het bestuursdocument ressorteert dan wel onder de verplichting tot openbaarmaking via inzage, uitleg of mededeling in afschrift.
5. Beklemtoond kan worden dat de wetenschapper/historicus een "fout" begaat in de civielrechtelijke zin van het woord (art. 1382 e.v. van het Burgerlijk Wetboek) wanneer hij gegevens die hij in het kader van het onderzoek heeft verzameld, openbaar maakt op een wijze die hetzij onzorgvuldig is, hetzij onnodig kwetsend is voor de bedoelde personen, hetzij de openbaarmaking van bepaalde gegevens een aantasting inhoudt van het privé-leven van de betrokkenen. Terzake gelden de algemene bepalingen inzake de civielrechtelijke aansprakelijkheid, met mogelijkheid tot veroordeling tot schadeloosstelling ingeval van onrechtmatig handelen vanwege de historicus/wetenschapper. Overigens kan in deze de aandacht worden gevestigd op het reeds vermelde art. 10 van de wet volgens hetwelk de bedoelde documenten niet mogen worden verspreid. Een inbreuk op deze in de wet zelf overigens niet gesanctioneerde civielrechtelijke betekenis en kan aanleiding zijn tot schadeloosstelling.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Uw brief van
17/7/1995

Uw kenmerk
CG/95/12049/JC/vda

Ons kenmerk
I/CTB/95/81
verg. 4/8/95

Betreft : Openbaarheid van bestuur - Asielaanvraag - Bashir Ahmed.

Geachte heer advocaat,

In de versie van de feiten die U geeft in uw brief van 17 juli 1995 gericht aan het C.G.V.S. en aan de Commissie, is er momenteel een procedure van dringend beroep hangende bij de Commissaris-generaal tegen de beslissing van niet-ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. In het kader van deze procedure zou U op 29 mei 1995 aan de Dienst Vreemdelingenzaken een kopie gevraagd hebben van het proces-verbaal van het verhoor van uw cliënt en van het proces-verbaal van zijn verhoor van de 15de mei 1995 door het C.G.V.S. Men zou U op 15 juli 1995 geantwoord hebben dat er momenteel niet kon worden ingegaan op uw vraag, wegens het feit dat de gevraagde documenten niet voltooid waren, maar dat U er op 28 juli 1995 onmiddellijk na het tweede verhoor van uw cliënt kennis van zou kunnen nemen. Het C.G.V.S. heeft geen nota met opmerkingen noch dossier aan de commissie doen toekomen.

Op grond van de gegevens waarover zij thans beschikt, oordeelt de Commissie dat de reden ingeroepen door de Commissaris-generaal, te weten het feit dat de gevraagde administratieve documenten niet af zijn en het risico van misvatting dat eruit kan voortvloeien (artikel 6, §3, 1° van de wet van 11 april 1994), niet ter zake dient omdat de verklaringen afgelegd door de kandidaat-vluchteling zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het C.G.V.S. voltooide documenten zijn die deel uitmaken van het administratieve dossier van de betrokkene.

Volgens U, zou de ware reden van de beslissing tot uitstel elders liggen; zij zou te wijten zijn aan de werkmethode toegepast door de juristen van het C.G.V.S. U verwijst op dit punt naar uw verzoeken in de zaken 95/57 en 95/60.

De Commissie verwijst U naar haar advies gegeven in deze twee zaken die zij heeft samengevoegd wegens hun samenhang. Voor zover het nodig is, denkt zij dat het goed is te verduidelijken dat de wet van 11 april 1994 als dusdanig het C.G.V.S. niet oplegt de gevraagde documenten aan de kandidaat-vluchteling mede te delen vooraleer wordt overgegaan tot zijn verhoor. Er dient te worden opgemerkt dat de wet van 15 december 1980 over de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het ook niet voorziet. De vraag of een dergelijke eis al dan niet voortvloeit uit de eerbiediging van de rechten van de verdediging of uit een of ander algemeen principe van goed beheer is niet van die aard dat de Commissie er wettelijk over kan beslissen.

Als besluit, is de Commissie van oordeel dat de mededeling van de administratieve documenten niet kon worden uitgesteld wegens hun zogenaamde onvoltooide aard, het enige motief dat in onderhavig geval formeel werd ingeroepen. Zij is overigens van oordeel dat de wet van 11 april 1994 voor de eerbiediging waarvan zij werd opgericht, haar eigen termijnen heeft en dat de eerbiediging ervan niet inhoudt dat de mededeling van het dossier aan de kandidaat-vluchteling noodzakelijk moet plaatshebben vóór zijn verhoor door de Commissaris-generaal.

Hoogachtend,

De Voorzitter

R. ANDERSEN.

18-09-1995

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Ministerie van Tewerkstelling en
Arbeid
t.a.v. de heer Directeur-generaal
van de administratie van de
arbeidsbetrekkingen en reglementering
Belliardstraat 51

1000

BRUSSEL

Uw brief van
14.7.95

Uw kenmerk
ISW/VDB/AZ95-149

Ons kenmerk
I/CTB/95/83
verg. 6/9/95

Betreft : Openbaarheid van bestuur - Beslissingen van de
provinciale registratiecommissies voor aannemers.

Mijnheer de Directeur-generaal,

Bij uw bovenvermelde brief heeft U het advies ingewonnen
van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten.

U bent van mening dat de provinciale registratiecommissies, die beslissingen nemen inzake het toekennen of weigeren van registratienummers aan aannemers en het schrappen van dergelijke registraties, wel degelijk onder de toepassing vallen van de bepalingen inzake passieve openbaarheid (inzagerecht) van de wet van 11 april 1994.

U stelde evenwel de vraag welke houding er moet aangenomen worden wanneer het dossier processen-verbaal bevat en hoe de leden van de registratiecommissies de algemene zwijgplicht die de wetgeving inzake registratie hen oplegt kunnen in overeenstemming brengen met de bepalingen van de wet van 11 april 1994.

De Commissie heeft op 6 september jl. terzake volgend standpunt ingenomen.

Uw zienswijze inzake de passieve openbaarheid is korrekt.

Daarenboven dient gesteld dat :

1. de verzoeker, die inzage wenst, blijk moet geven van een belang aangezien het hier om persoonlijke gegevens gaat ;
2. als het dossier processen-verbaal bevat, de uitzondering vervat in art. 6, § 1, 5°, van de wet ingeroepen moet worden ; de belanghebbende kan dientengevolge enkel inzage van deze processen-verbaal vragen bij de rechterlijke overheden.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

**Commission d'accès aux
documents administratifs**

Monsieur Robert NEUKERMANS
Rue J.-B. BAECK, 32

1190 BRUXELLES

Nos références: I/CAD/95/84
ré 06/09/1995

Objet: Demande d'avis - obtention du résultat d'une épreuve
informatisée (examen psychotechnique du 7 mai 1992)

Monsieur,

Lors de sa réunion du 6 septembre 1995, la Commission a examiné votre recours introduit le 20 juillet 1995 et visant à obtenir les résultats d'une épreuve passée au S.P.R.

A. La question qui est posée est celle de savoir dans quelle mesure une demande de communication d'un résultat d'examen concernant un test présenté au Secrétariat permanent de recrutement tombe sous l'application de la loi du 11 avril 1994, la demande ayant été formulée près de 3 ans après la présentation dudit test.

A.a. Que des résultats d'examen sont à considérer comme documents administratifs (à caractère personnel) qui tombent sous l'application de la loi du 11 avril 1994 n'est pas contesté, et n'est d'ailleurs pas non plus contesté par le S.P.R.

A.b. La question se pose de savoir si le S.P.R. peut à juste titre se fonder sur le motif d'exception de l'art. 6, § 3, 3°, selon lequel le droit de consultation ou de communication sous forme de copie peut être refusé dans la mesure où la demande est "manifestement abusive".

Le S.P.R. part notamment du principe que toute demande de consultation ou de communication d'un document administratif doit être introduite dans un délai raisonnable.

En l'occurrence, le S.P.R. estime qu'après expiration d'un délai de 3 ans, une demande de communication d'un résultat d'examen ne peut plus être considérée comme raisonnable.

./.

JH

B. La C.A.D. estime que ce point de vue du S.P.R. à l'égard de la demande en cause ne peut être partagé.

B.a. Dans ce dossier, il faut tenir compte de l'intérêt actuel que la communication peut avoir pour le demandeur, vu les circonstances décrites par celui-ci dans sa demande de reconsidération du 20 juillet 1995, circonstances modifiées qui datent du printemps 1995.

Pour autant que le S.P.R. dispose encore des résultats et/ou de l'évaluation du test psychotechnique présenté par le demandeur le 7 mai 1992, on ne voit pas pourquoi l'administration concernée refuserait la communication de ces informations au demandeur. Vu les circonstances décrites par le demandeur dans sa lettre du 20 juillet 1995 et vu les données aisément retrouvables par le S.P.R., - si elles sont encore disponibles -, une telle demande ne peut être considérée comme "manifestement abusive".

Par ailleurs, il y a lieu de faire une distinction entre la communication et discussion de la copie d'examen et la communication des points de l'examen.

C'est ainsi qu'il est admissible de prévoir par exemple dans le règlement d'examen que la copie d'examen ne soit conservée que pendant une période déterminée (par exemple 3 mois) afin de donner pendant cette période au demandeur la possibilité de consultation et de feed-back de l'examen, le cas échéant avec les explications nécessaires. A l'expiration de cette période, l'accès à la copie d'examen et à l'évaluation peut être refusé au demandeur. Une demande de consultation introduite après expiration du délai prévu dans le règlement d'examen peut alors, à juste titre, être considérée comme "manifestement abusive".

La demande de communication des résultats de l'examen peut toutefois également s'étendre en dehors de cette période.

B.b. En conclusion, la C.A.D. estime qu'il faut communiquer sous forme de copie à Monsieur R. NEUKERMANS son résultat d'examen concernant l'épreuve présentée par lui au S.P.R. le 7 mai 1992, pour autant que ces données aient été conservées et soient disponibles au S.P.R.

La décision de la Commission a été transmise au S.P.R.

Veillez agréer, Monsieur, l'expression de ma considération distinguée.

Le Président,

R. ANDERSEN.

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan de heer Voorzitter van het
V.S.O.A.,
Sector A.C.L.V.B.
Prinses Elisabethlaan 102

1030

BRUSSEL

Uw brief:
17.08.95

Uw kenmerk:
Syndic./S/5971

Ons kenmerk:
I/CTB/95/89
verg. 6/9/95

Betreft : Openbaarheid van bestuur - Ministerie van Landsverdediging - Vertrouwelijk karakter van de adviezen van de afdeling wetgeving van de Raad van State.

Mijnheer de Voorzitter,

1. Voorliggende adviesaanvraag betreft de vraag of een advies van de Raad van State inzake het koninklijk besluit van 9 maart 1995 betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid, de rechtshulp en de zaakschadevergoeding van het militair personeel, onder de toepassing ressorteert van de wet van 11 april 1994.
2. De mededeling in afschrift van het bedoelde advies van de Raad van State werd geweigerd door het Ministerie van Landsverdediging op grond van de motivering dat volgens de constante jurisprudentie van de Raad van State, de adviezen van de afdeling wetgeving een vertrouwelijk karakter hebben. Mitsdien werd de openbaarheid geweigerd in toepassing van art. 6, par. 3 van de wet. Bedoeld is allicht meer bepaald art. 6, par. 3, 2° dat in de mogelijkheid voorziet tot afwijzing van een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift in de mate dat de aanvraag een advies of mening betreft die uit vrije wil en vertrouwelijk aan de overheid is medegedeeld.

3. De Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten kan deze zienswijze niet bijtreden.

3.1. M.n. kan men zich in deze niet beroepen op jurisprudentie van de Raad van State, afd. administratie, daterend vóór 1994 teneinde hic en nunc de geheimhouding van de adviezen van de Raad van State, afd. wetgeving te legitimeren.

Krachtens art. 32 van de grondwet en de wet van 11 april 1994 geldt immers voortaan het principe van de openbaarheid van bestuursdocumenten en kunnen beperkingen slechts gelegitimeerd worden op grond van de in de wet expliciet voorziene uitzonderingen. De verwijzing naar een vroegere jurisprudentie of "de facto"-toestand levert geen rechtsgeldige argumentatie op tot weigering van toepassing van het recht op passieve openbaarheid van bestuursdocumenten.

3.2. In casu kan niet gesteund worden op een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting zoals bedoeld in art. 6, par. 2, 2° van de wet van 11 april 1994.

Het is niet omdat de wet de publicatie en dus de openbaarheid van de adviezen van de Raad van State, afd. wetgeving, in bepaalde gevallen voorschrijft, dat de andere adviezen van de Raad van State, afd. wetgeving, daarom geheim zouden zijn en niet onder toepassing zouden vallen van de wet van 11 april 1994. Dit standpunt was in rechte nog verdedigbaar vóór de in werkingtreding van de wet van 11 april 1994 en art. 32 van de grondwet (cfr. R.v.St., 9 december 1991, nr. 38.279 inzake Noel e.a.) waarbij inderdaad (al te vaak) werd uitgegaan van het principe van de geheimhouding en de beslotenheid van bestuursdocumenten, terwijl de openbaarheid slechts gelding had als een bij wet voorziene uitzondering. Met het van kracht worden van art. 32 van de grondwet en de wet van 11 april 1994 is het principe voortaan dat van de openbaarheid van bestuur : de geheimhouding is voortaan de te motiveren uitzondering die steun moeten vinden in een wettelijke bepaling. De geheimhouding van de adviezen van de Raad van State, afd. wetgeving, is niet wettelijk voorzien.

- 3.3. De weigeringsbeslissing door het Ministerie van Landsverdediging kan ook geen steun vinden in art. 6, par. 3, 2° aangezien het advies van de Raad van State, afd. wetgeving geen advies of mening betreft die "uit vrije wil" aan de overheid is meegedeeld. Immers, de advisering door de Raad van State aan de wetgever houdt een bij wet ingestelde verplichting in. Terzake bepaalt art. 2, par. 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (12 januari 1973) dat de afdeling wetgeving van de Raad van State van beredeneerd advies dient in de in bedoeld artikel opgesomde gevallen.
- 3.4. Evenmin kan de stelling worden aangehouden dat een advies van de Raad van State naar aanleiding van een ontwerp-KB hoe dan ook afbreuk doet aan het geheim van de beraadslaging van de federale regering en van de verantwoordelijke overheden die afhangen van de federale uitvoerende macht (cfr. art. 6, par. 2, 3°).
4. De conclusie is dat de adviezen van de Raad van State, afd. wetgeving niet uit hun aard zelf buiten toepassing van de wet van 11 april 1994 ressorteren. De adviezen zijn te beschouwen als bestuursdocumenten waaromtrent het principe geldt van het recht op passieve openbaarheid.
- 5.1. Een federale administratieve overheid kan slechts een aanvraag tot inzage of mededeling in afschrift weigeren in zoverre daarvoor steun kan worden gevonden in één van de uitzonderingsgronden van art. 6 van de wet van 11 april 1994.
- Daarvoor dient in concreto te worden nagegaan of de inhoud van het advies waarvan openbaarmaking is gevraagd, geen afbreuk doet aan één van de rechtsbelangen opgesomd in art. 6, par. 1-3 van de wet
- 5.2. Daar waar door uw Ministerie art. 6, par. 2 als weigeringsgrond is ingeroepen dient het volgende te worden gesteld.
- 5.2.a. Hiervoor is reeds geargumenteed dat de weigeringsbeslissing geen steun kan vinden in art. 6, par. 2, 2°.
- 5.2.b. Er is niet geargumenteed en overigens kan niet worden aangenomen dat de openbaarmaking van bedoeld advies van de Raad van State tot misvatting kan leiden omdat het document niet af of onvolledig is (art. 3, par. 3, 1°). Evenmin kan de aanvraag als kennelijk onredelijk dan wel als kennelijk te vaag geformuleerd worden beschouwd (art. 3, par. 3, 3°-4°).

- 5.3. Evenmin valt in te zien welke andere uitzonderingsgronden van de wet van 11 april 1994 op pertinente wijze zouden kunnen ingeroepen worden tot staving van de weigeringsbeslissing inzake de openbaarheid van bedoeld bestuursdocument.
6. Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten aan het Ministerie van Landsverdediging om aan de aanvrager, het VSOA, mededeling in afschrift te doen van het advies van de Raad van State inzake het koninklijk besluit van 9 maart 1995 betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid, de rechtshulp en de zaakschadevergoeding van het militair personeel.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

J. LUTTUN.

**Commission pour l'accès
aux documents administratifs**

A Monsieur F. JONGEN
Avocat
Rue de Stocquoy, 1-3

1300 WAVRE

Vos références: H1931-95/FJ/mr

Nos références: I/CAD/95/91
ré 06/09/95

Objet: Canal + / Belgique - Espagne.

Monsieur l'Avocat,

Lors de sa réunion du 6 septembre 1995, la Commission a examiné votre demande en reconsidération du 25 avril 1995 et a estimé qu'aucune des exceptions prévues à l'art. 6 de la loi du 11 avril 1994 ne peut être invoquée par le Service Radio-Télévision redevance pour refuser de vous communiquer le nombre d'abonnés aux réseaux de télédistribution. La décision a été transmise au dit Service.

Veillez agréer, Monsieur l'Avocat, l'expression de ma considération distinguée.

Le Président,

R. ANDERSEN.

Commission d'accès aux
documents administratifs.

VOTRE LETTRE DU :
31 août 1995

NOS REFERENCES :
I/CAD/95/95
S.06/09/1995

OBJET : Commissariat général aux réfugiés
et aux apatrides (C.G.R.A.).

Monsieur l'Avocat,

En séance du 6 septembre 1995 la Commission a examiné votre demande d'avis relative à l'objet repris sous rubrique.

Dans des espèces semblables, le C.G.R.A. a fait connaître sa position en la matière. Elle peut être résumée comme suit : la comparaison entre les déclarations successives du candidat réfugié et l'absence de toute contradiction entre celles-ci constituent un élément essentiel de l'examen du sérieux de la demande d'asile. Autoriser le candidat réfugié à avoir connaissance de ses premières déclarations avant son audition par le C.G.R.A. risquerait de vider cet élément de sa substance, de priver la comparaison de toute efficacité.

A l'appui de cette thèse, le C.G.R.A. invoque la jurisprudence du Conseil d'Etat selon laquelle le caractère contradictoire des différents récits du candidat réfugié peut valablement conduire le ministre à considérer la demande comme frauduleuse et ne se rattachant pas aux critères de la Convention de Genève (v. jurisprudence citée par E. DERRIKS et C. DEBROUX dans leur chronique, J.T. 1995, p. 192, n° 69), ainsi qu'une ordonnance du Président du Tribunal de 1ère Instance de Turnhout du 18.01.1994, Nedkov Nedko/Etat belge, et un arrêt de la Cour d'Appel d'Anvers (5ème Ch.) du 29 novembre 1994, Etat belge/Ordre des Avocats de Malines qui ont trait, tous deux, au recours urgent.

./.

En outre, il est fait état d'un arrêt du 23 février 1994 du Conseil d'Etat qui aurait considéré qu'il ne peut être conclu à la violation des droits de la défense en raison de la seule circonstance que l'intéressé n'a pas eu accès au dossier administratif pour préparer l'audition au C.G.R.A.

Enfin, il est fait référence à la pratique - identique - suivie en France par l'O.F.P.R.A. ainsi qu'à un accord du 26 avril 1995 conclu avec le Barreau de Bruxelles.

Le C.G.R.A. ajoute que le refus de consultation du dossier trouve sa justification dans l'article 6, § 3, 1°, de la loi du 11 avril 1994 - motif que la Commission aurait déjà admis dans l'affaire 95/24.

Il résulte par ailleurs de directives du Commissaire général concernant la consultation des dossiers que dans l'hypothèse qui nous occupe, l'avocat n'est pas autorisé à prendre connaissance du dossier administratif aussi longtemps qu'il n'a pas été procédé à l'audition du candidat réfugié.

*

* *

La Commission, dans ces affaires, a émis l'avis suivant :

La Constitution coordonnée dispose en son article 32 que "chacun a le droit de consulter chaque document administratif et de s'en faire remettre copie, sauf dans les cas et conditions fixées par la loi, le décret ou la règle visée à l'article 134". Ainsi donc la Constitution elle-même érige désormais en principe le libre accès aux documents administratifs. A ce droit, des limitations peuvent, à titre d'exception, être apportées, mais elles ne peuvent l'être que par des actes de nature législative. Le législateur fédéral a, pour ce qui le concerne, déterminé dans la loi précitée du 11 avril 1994 les conditions d'exercice de ce droit d'accès et les restrictions qu'il peut subir. En sus, des lois particulières peuvent, dans des matières déterminées, contenir des décisions spécifiques restreignant l'accès aux documents administratifs.

En ce qui concerne la loi générale que constitue la loi du 11 avril 1994, le C.G.R.A. se limite à invoquer l'exception prévue à l'article 6, § 3, 1°, de la loi du 11 avril 1994, à savoir la possibilité pour l'autorité administrative fédérale de rejeter une demande de consultation, d'explication ou de communication sous forme de copie d'un document administratif dans la mesure où la demande concerne un document administratif dont la divulgation peut être source de méprise, le document étant inachevé ou incomplet et se réfère à cet égard, à titre de précédent, à l'avis donné par la Commission dans l'affaire 95/24.

./.

La Commission estime que la notion de "documents administratifs" doit, sous peine de vider la disposition constitutionnelle et la loi du 11 avril 1994 de leur substance, être entendue dans un sens large et ne peut être interprétée comme visant seulement les décisions proprement dites. Les déclarations du candidat réfugié à l'Office des étrangers constituent indubitablement un document administratif. Quant à la référence à l'affaire 95/24, elle manque manifestement de toute pertinence vu qu'il s'agissait en l'espèce d'un projet de décision du Commissaire général, c'est-à-dire visiblement d'un document inachevé.

Si le dossier administratif dont la communication est demandée contenait d'aventure des documents inachevés, ceux-ci pourraient ne pas être communiqués au réclamant, mais la Commission y insiste - il ne s'agit là que d'une simple faculté et de plus, il ne peut en être fait usage que si leur divulgation pouvait être source de méprise - ce qui nécessite une appréciation in concreto et une motivation adéquate.

Dans les avis précédents donnés dans les affaires 95/20, 95/48 et 95/49, la Commission a émis la considération qu'il ne saurait être a priori exclu que la communication du dossier administratif pourrait être refusée pour l'un des motifs prévus par l'article 6 de la loi précitée mais l'attention du C.G.R.A. est attirée sur ce que ces motifs ne pourront être invoqués de manière systématique ; ils ne peuvent l'être qu'à titre exceptionnel en fonction des circonstances propres au cas d'espèce considéré et moyennant due motivation. En l'occurrence, aucun motif autre que celui prévu à l'article 6, § 3, 1°, n'a été invoqué par le C.G.R.A.. Il n'y a donc pas lieu d'avoir égard à ces autres motifs.

En ce qui concerne la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, il échet de relever que celle-ci ne contient aucune disposition relative à la communication du dossier administratif en cas de procédure pendante devant le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, notamment en cas de procédure d'éligibilité. Ceci étant, la Commission est d'avis qu'en l'absence de disposition expresse de la loi précitée excluant une telle communication, il y a lieu de considérer que, eu égard au principe de publicité des documents administratifs consacré par l'article 32 de la Constitution coordonnée, le candidat réfugié a droit d'accès à son dossier administratif sous réserve des exceptions et selon les modalités prévues par la loi du 11 avril 1994 précitée. Les modalités d'exercice définies dans la circulaire du Commissaire général du 17 mai 1995 restreignent celles prévues par la susdite loi dans la mesure où ladite circulaire prévoit que la communication doit toujours avoir lieu sur place et sont, dans cette même mesure, illégales. La circonstance que les Bâtonniers des Ordres des avocats de Bruxelles auraient marqué leur accord n'y change rien.

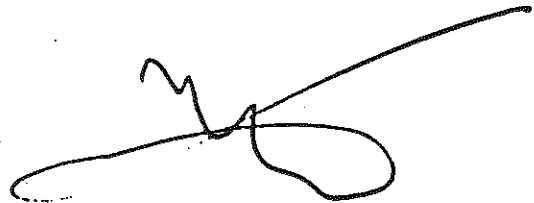
Quant aux décisions juridictionnelles invoquées par le C.G.R.A., elles sont étrangères au problème spécifique dont est saisi la Commission et qui est celui de la légalité du refus de communication du dossier administratif au regard de la loi du 11 avril 1994. Comme il a été relevé plus haut, la Commission n'a pas à se prononcer sur le point de savoir si un tel refus constitue une violation des droits de la défense ou des principes de bonne administration, singulièrement le principe du contradictoire. La référence à la pratique suivie en France par l'O.F.P.R.A. n'énerve en rien les considérations qui précèdent.

En conclusion de tout quoi, la Commission émet l'avis que la demande de communication du dossier administratif est recevable et fondée au regard de la loi du 11 avril 1994, la seule à laquelle la Commission puisse avoir égard.

Pour le surplus, la Commission n'est pas compétente pour se prononcer sur le report à une date ultérieure d'une audition au C.G.R.A.

Veuillez agréer, Monsieur l'Avocat, l'expression de ma considération distinguée.

Le Vice-Président,

J. LUTTUN.

18-09-1995

Commissie voor de toegang
tot de bestuursdocumenten

Aan de heer dokter Erik DE SMET

Wilders 34

2440

GEEL

Ons kenmerk:
I/CTB/95/97
verg. 6/9/95

Betreft : Uw verzoek gericht tot de Inspectiedienst van de
Vlaamse Gemeenschap.

Geachte heer dokter,

De Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten heeft op 6 september 1995 kennis genomen van uw verzoek.

Zij stelt vast dat de Inspectiedienst in kwestie een overheid is die van de Vlaamse Gemeenschap afhangt. Het dossier is dientengevolge onontvankelijk daar het hier niet gaat om een federale administratieve overheid (art. 1 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en de voorbereidende werken : Kamer, doc. 1112/1-92/93, Memorie van Toelichting, blz. 9 - zie bijlage).

Ter informatie kan ik U mededelen dat het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve (B.S., 27,11.1991) terzake van toepassing is. In dit decreet is een beroepsprocedure voorzien die dient ingeleid te worden bij de Ombudsman, Boudewijnlaan 30, 1210 Brussel.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

Commissie voor toegang
tot bestuursdocumenten

Aan de heer J. VAN OVERBEKE
Directeur-generaal
Diensten van de Eerste Minister
Wetstraat 16

1000

BRUSSEL

Uw brief van : 7.9.1995
Uw kenmerk : 51115
Ons kenmerk : CTB/95/98
verg. 6.10.1995

Betreft : Toegang tot gegevens uit een personeelsdossier

Geachte heer directeur-generaal,

In uw bovenvermelde brief stelt U de vraag "of bepaalde ambtenaren het recht hebben gegevens uit een personeelsdossier dat niet het hunne is te raadplegen.

Concreet stelt U volgende vragen :

- Heeft een taaladjunct het recht om gegevens te verkrijgen uit een dossier van een personeelslid van de andere taalrol? En meer specifiek, heeft een taaladjunct het recht te weten of een personeelslid houder is van een tweetaligheidsbrevet?
- Heeft het hoofd van bestuur toegang tot de gegevens uit de dossiers van zijn personeelsleden? Geldt dit ook voor een hoofd van dienst in verband met gegevens betreffende de personeelsleden waarvan hij de hiërarchisch meerdere is?
- Zo ja, moet er voor beide gevallen een onderscheid gemaakt worden tussen "administratieve" gegevens? (vb. het al of niet houder zijn van een tweetaligheidsbrevet, gegevens over deelname en slagen in examens,....) en gegevens die de persoonlijke levenssfeer raken? (gegevens over burgerlijke staat, kinderen, enz...)?,,

De Commissie heeft in haar vergadering van 6 oktober jl. kennis genomen van uw vraagstellingen.

Principieel stelt zij dat diegene die een persoonlijk dossier wil inzien van een derde een belang moet kunnen aantonen. Dat belang dient strenger te worden geapprecieerd wanneer het gaat om personeelsgegevens in de strikte zin van het woord van wanneer het gaat om personeelsgegevens tout court.

Wat de concrete vragen betreft ziet de Commissie niet goed in welk belang een taaladjunct kan inroepen om te weten of een personeelslid houder is van een tweetaligheidsbrevet, des te meer omdat deze informatie doorgaans door middel van het jaarboek van het personeel bekendgemaakt wordt.

De Commissie is daarentegen van mening dat het hoofd van het bestuur of de dienst belang heeft bij het inkijken van het personeelsdossier van een ondergeschikte, o.m. bij de evaluatie van de betrokkene.

Hoogachtend,

De Voorzitter, *R2*

R. ANDERSEN.

Brussel, 13 -10- 1995

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKENCommissie voor de toegang
tot bestuursdocumentenOns kenmerk: I/CTB/95/102
verg.: 06/10/1995

Betreft: - Openbaarheid van bestuur
- Informatie betreffende de kadastrale perekwatie

Geachte heer,

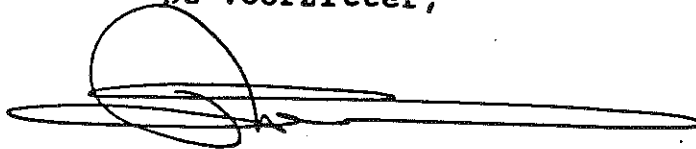
Tijdens de vergadering van 6 oktober 1995 is uw verzoek d.d. 9 september 1995 om inlichtingen over de schatting van het kadastraal inkomen voorgelegd aan de leden van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten.

De Commissie is van oordeel dat de vragen i.v.m. de indeling die het kadaster zou maken tussen villa's en werkmanswoningen alsook de normen die per gemeente zouden worden aangewend, dienen ingewilligd te worden. De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur houdt immers in dat elk bestuursdocument van welke aard ook openbaar is, tenzij het valt onder de uitzonderingsgronden vermeld in deze wet.

Wat de statistische informatie betreft stelt de Commissie dat de administratie enkel toegang moet verlenen tot bestaande documenten. Als het document niet bestaat in de gevraagde vorm dan hoeft de administratie zulk document niet speciaal op te stellen.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN

Medere inlichtingen : de heer J. DE BEEKHOVER, adviseur, tel.02/500.20.54

Aan de heer Secretaris-generaal
F. Roelants,
Ministerie van Buitenlandse Za-
ken,
Quatre Brasstraat 2,
1000 BRUSSEL

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Ref.: I/CTB/95/108

Betreft: Raadplegen van de notulen van één van de directiera-
den van uw ministerie.

Geachte heer Secretaris-generaal,

De Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten heeft op 6 oktober kennis genomen van uw verzoek.

1. Voorgeschiedenis

Door een dienstorder nr. 95/14 van 20 april 1995 van de Secretaris-generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking werd aan de ambtenaren van het departement medegedeeld dat de betrekking van Directeur-generaal van de Juridische Dienst vacant was.

Mevrouw Danielle Jassogne, echtgenote Geuse, Bestuursdirecteur, heeft zich voor die betrekking kandidaat gesteld op 4 juli 1995. De Directieraad van het Hoofdbestuur van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking heeft in vergadering de kandidaturen aan een eerste onderzoek onderworpen.

Bij brief van 3 augustus 1995 heeft Mevrouw Jassogne om een afschrift van de notulen van die vergadering gevraagd. In hetzelfde schrijven vroeg zij eveneens om de afgifte van een afschrift van de notulen van de Directieraad van de Loopbaan van de Buitenlandse Dienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

De vacant verklaarde betrekking was immers zowel voor de ambtenaren van de buitenlandse loopbaan als voor de ambtenaren van het Hoofdbestuur toegankelijk, waarbij iedere kandidatuur door een verschillende Directieraad onderzocht werd.

Mevrouw Jassogne kreeg zonder probleem een afschrift van de notulen van de Directieraad van het Hoofdbestuur, het bestuur waartoe zij behoort. De Secretaris-generaal van het Ministerie weigerde echter haar een afschrift te verstrekken van de notulen van de Directieraad van de Buitenlandse Diensten, met

het argument dat dit een document van persoonlijke aard was en dat Mevrouw Jassogne niet over het vereiste belang beschikt om een dergelijk document te verkrijgen.

Mevrouw Jassogne betwist dit standpunt.

2. Advies van de Commissie

In verschillende zaken die haar werden voorgelegd, was de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten onveranderlijk van mening dat de notulen van de directieraad wel degelijk een bestuursdocument van persoonlijke aard zijn in de zin van de wet van 11 april 1994 en dat de persoon die er een afschrift van vraagt, een belang moet aantonen.

Het bestaan van dat belang werd door de Commissie steeds erkend in hoofde van een kandidaat voor een betrekking waarover de Directieraad moet beraadslagen.

Het geval dat nu voor advies aan de Commissie is voorgelegd, verschilt van de vorige situaties die ze reeds onderzocht heeft, slechts door de omstandigheid dat er binnen het Ministerie van Buitenlandse Zaken een dubbele procedure bestaat, namelijk het onderzoek door twee verschillende Directieraden (Directieraad van het Hoofdbestuur voor de ambtenaren die tot het bestuur behoren en Directieraad van de Buitenlandse Diensten voor de ambtenaren die tot die dienst behoren) van de kandidaturen voor de voormelde betrekking.

Het blijft daarom niet minder waar dat een ambtenaar wiens kandidatuur door één van de Directieraden onderzocht werd, er belang bij heeft te weten hoe de andere Directieraad de hem voorgelegde kandidaturen onderzocht heeft, al was het maar om zich ervan te vergewissen dat het onderzoek van de verschillende kandidaturen volgens vergelijkbare criteria is verlopen en dat de Minister, op basis van de verschillende gegevens die hem zijn bezorgd, de betrekking kan toewijzen doordat hij over alle nodige informatie beschikt.

De Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten is dan ook van mening dat Mevrouw Jassogne, voor zover het onderzoek van de kandidaturen door de Directieraad van het Hoofdbestuur en door de Directieraad van de Buitenlandse Diensten deel uitmaakt van één en dezelfde benoemingsprocedure, over het vereiste belang beschikt om een afschrift van de notulen van de Directieraad van de Buitenlandse Diensten te krijgen, zelfs indien haar kandidatuur enkel door de Directieraad van het Hoofdbestuur werd onderzocht.

Hoogachtend,

De Ondervoorzitter,

J. LUTJEN

20-12-1995

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Uw brief: 26.9.95

Uw kenmerk: 951018CB

Ons kenmerk: I/CTB/95/110
verg.: 29.11.95

Betreft: Openbaarheid van bestuur - Zaak Mevr.
R.V.A.

Geachte heer advocaat,

In een brief van 28 maart 1995 vroeg U het Arbeidsauditoraat U te laten weten welk gevolg het gegeven heeft aan een klacht tegen een controle van een werkloze door de R.V.A. Het Arbeidsauditoraat antwoordde dat "de controle het voorwerp uitmaakt van een administratief onderzoek R.V.A. dat zonder gevolg werd geklasseerd".

Het R.V.A. Aalst, waaraan U ook een brief gericht heeft, meldde dat de bevindingen van de controlediensten van de R.V.A. op grond van art.6,§1,5°, van de wet van 11 april 1994, niet worden meegedeeld.

U heeft dientengevolge deze zaak ter advies aan de Commissie voorgelegd.

De Commissie heeft in haar vergadering van 29 november 1995 over deze zaak beraadslaagd. Zij is van mening dat de belanghebbende geen toegang mag hebben tot het administratief verslag van de R.V.A. ook al werd dit door de gerechtelijke overheid zonder gevolg geklasseerd. Inzage van het dossier kan enkel verkregen worden door toedoen van de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep en dit op basis van art.125 van het K.B. van 28 december 1950.

Als de administratie de betrokkene inzage zou verstrekken dan zou zij hiermede afbreuk doen aan de uitsluitende bevoegdheid terzake van de gerechtelijke overheid.

Te noteren valt dat deze zienswijze het standpunt weer-
geeft van de meerderheid van de Commissie.

Een minderheid is van oordeel dat het feit dat bestuurs-
documenten ook deel uitmaken van een gerechtelijk dossier,
deze documenten niet automatisch uitsluit van de toepassing
van de wet van 11 april 1994. Het uitgangspunt van deze rede-
nering is dat bestuursdocumenten waarover een federale admini-
stratieve overheid beschikt, in principe openbaar zijn. De
enige uitzonderingen die de wet terzake kent zijn geformuleerd
in art. 6, op grond waarvan o.m. de openbaarheid kan worden
geweigerd indien het belang van de openbaarheid niet opweegt
tegen de bescherming van het belang van "de opsporing of
vervolging van strafbare feiten" (art. 6, par. 1, 5°). M.b.t.
de voorliggende aanvraag kan deze uitzonderingsgrond niet
worden ingeroepen, aangezien de betreffende documenten geens-
zins van aard zijn de opsporing of vervolging van strafbare
feiten in het gedrang te brengen.

Tegelijk wordt er door de minderheid van de Commissie op
gewezen dat art. 125 van het K.B. van 28 december 1950 niet
kan beschouwd worden als een bij wet ingestelde geheimhou-
dingsverplichting in de zin van art. 6, par. 2, 2°.

De Commissie heeft de interpretatie van de minderheid
weerlegt door toepassing van het adagium "Specialia generalibus
derogant".

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN

Commission d'accès aux
documents administratifs.

A Monsieur Ph. LEVERT
Avocat
Avenue Clémentine, 3
1060 BRUXELLES

VOS REFERENCES : PHL/180995/15/MT
NOS REFERENCES : I/CAD/95/112
ré 6/10/95

OBJET : JASSOGNE / Ministère des Affaires étrangères.

Monsieur l'Avocat,

Lors de sa réunion du 6 octobre 1995, la Commission a examiné le recours que vous avez introduit en date du 14 septembre 1995 en qualité de conseil de Madame JASSOGNE.

1. Rétroactes

Par un ordre de service n° 95/14 du 20 avril 1995 du Ministère des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement, il a été porté à la connaissance des agents du département la vacance de l'emploi de Directeur général du Service juridique.

Madame Danielle Jassogne, épouse Geuse, Directeur d'Administration, a introduit sa candidature au dit emploi le 4 juillet 1995. Le Conseil de Direction de l'Administration centrale du Ministère des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement s'est réuni et a procédé à un premier examen des candidatures.

Madame Jassogne, par courrier du 3 août 1995, a souhaité recevoir copie du procès-verbal de ladite réunion. Par même courrier, elle sollicitait également délivrance d'une copie du procès-verbal du Conseil de Direction de la Carrière du Service extérieur du Ministère des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement.

./.
M

En effet, le poste déclaré vacant était accessible tant aux agents de la carrière extérieure qu'aux agents de l'Administration centrale, chacune des candidatures étant examinée par un Conseil de Direction différent.

Madame Jassogne obtint sans difficulté copie du procès-verbal du Conseil de Direction de l'Administration centrale, administration à laquelle elle appartient. Le Secrétaire général du Ministère lui refusant cependant l'octroi d'une copie du procès-verbal du Conseil de Direction des Services extérieurs, arguant du fait qu'il s'agissait là d'un document à caractère personnel et que Madame Jassogne ne dispose pas de l'intérêt requis pour obtenir délivrance d'un tel document.

Madame Jassogne conteste ce point de vue.

2. Avis de la Commission

Dans différentes affaires qui lui ont été soumises, la Commission d'Accès aux Documents administratifs a estimé de manière constante que le procès-verbal du Conseil de Direction était bien un document administratif à caractère personnel au sens de la loi du 11 avril 1994 et que la personne qui en demandait copie devait justifier d'un intérêt.

L'existence de cet intérêt a toujours été reconnu par la Commission dans le chef d'un candidat à un emploi soumis à la délibération du Conseil de Direction.

Le cas actuellement soumis à l'avis de la Commission ne diffère des situations précédentes qu'elle a déjà examinées que par la seule circonstance d'une double procédure existant au sein du Ministère des Affaires étrangères, à savoir l'examen par deux Conseils de Direction différents (Conseil de Direction de l'Administration centrale pour les agents relevant de cette administration et Conseil de Direction des Services extérieurs pour les agents relevant de ce dit service) des candidatures à l'emploi prémentionné.

Il n'en reste pas moins vrai qu'un agent dont la candidature a été examinée par un des Conseils de Direction a un intérêt à connaître la façon dont l'autre Conseil de Direction a examiné les candidatures qui lui étaient soumises, ne serait-ce que pour s'assurer que l'examen des différentes candidatures s'est déroulé selon des critères comparables et que les différentes informations transmises au Ministre lui permettent d'attribuer l'emploi en disposant de toutes les informations nécessaires.

La Commission d'Accès aux Documents administratifs est, dès lors, d'avis que dans la mesure où l'examen des candidatures par le Conseil de Direction de l'Administration centrale et par le Conseil de Direction des Services extérieurs relève d'une procédure de nomination unique, Madame Jasseigne dispose de l'intérêt requis pour obtenir copie du procès-verbal du Conseil de Direction des Services extérieurs même si sa candidature n'a été examinée que par le seul Conseil de Direction de l'Administration centrale.

Cet avis a été communiqué à Monsieur le Secrétaire général du Ministère des Affaires étrangères.

Veillez agréer, Monsieur l'Avocat, l'expression de ma considération distinguée.

Le Vice-Président, *RB*

J. DUTTON.

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Aan Mevrouw J. DECROCK - BEYRUS
Bestuursdirecteur
Federale Diensten voor wetenschap-
pelijke, technische en culturele
aangelegenheden,
Wetenschapsstraat 8

1040

BRUSSEL

Ons kenmerk : I/CTB/95/114
verg. 8/10/95

Betreft : Openbaarheid van Bestuur - Inzage van alle documenten
die bij bevorderingsbesprekingen aan bod komen.

Geachte Mevrouw,

In een brief van 3 oktober 1995 heeft de heer Algemeen Rijksarchivaris de vraag gesteld of een persoon die kandidaat is voor een bevordering alle documenten die bij de bevorderingsbesprekingen aan bod komen mag inzien. In concreto gaat het om een samenvatting van de loopbaan van de kandidaten met bijv. aanduiding van de afwezigheden wegens ziekte.

De Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten is van mening dat de kandidaten inzage mogen hebben in alle documenten die in acht genomen worden door de Wetenschappelijke Raad (die advies verleend alvorens tot de bevordering wordt overgegaan). De openbaarheid is immers voortaan de algemene regel. Op die algemene regel zijn er evenwel een aantal uitzonderingen - opgesomd in art. 6 van de wet - die zich tegen de mededeling van bepaalde stukken zouden kunnen verzetten. In dergelijke gevallen dient de gedeeltelijke weigering uiteraard concreet gemotiveerd te worden.

Hoogachtend,
De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

**Commission d'accès aux
documents administratifs.**

**A Monsieur J. STENGERS
Membre de l'Académie Royale
de Belgique
Avenue de la Couronne 91**

1050

BRUXELLES

**VOTRE LETTRE : 17 octobre 1995
NOS REFERENCES : C.A.D./95/118**

**OBJET : Demande de consultation des procès-verbaux du Conseil
des Ministres de l'année 1950.**

Monsieur

En réponse à votre lettre du 17 octobre 1995, puis-je attirer votre attention sur ce que la Commission d'accès aux documents administratifs est habilitée à émettre un avis dans l'hypothèse où un demandeur rencontre des difficultés pour obtenir la consultation ou la correction d'un document administratif. (Art. 8, § 2, de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'Administration - M.B. 30 juin 1994).

Je vous suggère donc d'introduire votre demande de consultation auprès des services du Premier Ministre (Secrétariat du Conseil des Ministres).

En cas de difficultés, il y aurait lieu d'introduire auprès de ce même service une demande de reconsidération de votre requête et, à ce moment-là seulement, de demander à la Commission d'émettre un avis sur l'éventuel refus motivé à vous donné par le service concerné.

Je vous prie d'agréer, Monsieur, l'expression de ma considération très distinguée.

Le Président,

R. ANDERSEN.

Secretariaat-generaal

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk
I/CTB/95/120
verg. 10.01.96

Bijlage

BETREFT : Openbaarheid van bestuur op het fiskale vlak.

Geachte heer,

In een brief van 23 november 1995 verzocht U om een afschrift van alle vragen om inlichtingen aan derden en de antwoorden daarop berustend in uw belastingsdossier.

Zoals ik U reeds in mijn brief van 12 december 1995 meegedeeld heb, heeft de Commissie het noodzakelijk geacht de zaak uit te stellen om aanvullende inlichtingen in te winnen bij het Ministerie van Financiën. Op 9 januari 1996 heeft het hoofdbestuur der directe belastingen gevolg gegeven aan het verzoek van de Commissie om aanvullende inlichtingen te bekomen.

De Commissie stelt vast dat de Administratie der directe belastingen, Controle Gent, Venootschappen, 7^e afdeling, van mening is dat het recht van inzage geen toepassing kan vinden omwille van art.337 W.I.B. '92. In dit verband wordt beweerd dat aan de belastingplichtige niet toegestaan wordt kennis te nemen van zijn aanslagdossier tenzij in uitzonderlijke gevallen, en zelfs in die gevallen wordt hem enkel toegestaan om kennis te nemen van bescheiden die van hem uitgaan of die aan hem zijn gericht.

De Commissie kan dit standpunt hoegenaamd niet bijtreden. Art. 337 W.I.B. '92 heeft als draagwijdte dat de fiskale bescheiden die in het bezit zijn van het fiskale bestuur aan derden niet kunnen worden meegedeeld omwille van het beroepsgeheim behalve in de door de wet bepaalde uitzonderingen. Het kan niet aan de belastingplichtige zelf worden tegengeworpen althans niet wanneer de belastingplichtige om inzage van zijn eigen dossier verzoekt in het kader van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

De wet van 11 april 1994 is, wat de belastingplichtige betreft, wel van toepassing met inbegrip van de door de wet voorziene uitzonderingen. In dit geval zouden eventueel de uitzonderingsgronden voorzien in art. 6, §1,6 en 8 en art.6 §3,2, door het fiscaal bestuur kunnen worden ingeroepen.

Op basis van de inlichtingen waarover zij thans beschikt is het voor de Commissie evenwel onmogelijk om na te gaan of de ene of andere uitzonderingsgrond terzake van toepassing is. Het is de taak van het bestuur om dit zorgvuldig na te trekken aan de hand van de concrete gegevens van de zaak.

Wat in het bijzonder de stukken uitgaande van derden betreft, trekt de Commissie de aandacht op de mogelijkheid die art.6, §4, van de wet van 11 april 1994 biedt wanneer een bestuursdocument slechts voor een deel aan de openbaarheid moet of mag worden onttrokken, de inzage of de mededeling in afschrift tot het overige deel wordt beperkt.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

Aan Mevr. M. VAN CAUWELAERT
Roeselveld 14

Secretariaat-generaal

3020 HERENT

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

Uw brief van
06.12.1995

Uw kenmerk

Ons kenmerk
I/CTB/95/125
Verg. 10/1/96

Bijlage

BETREFT : uw verzoek aan de hoofdconservator van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis te Brussel - inzage verslag van de vergadering van de Directieraad d.d. 11 mei 1995

Geachte Mevrouw,

Zoals u reeds werd meegedeeld bij brief d.d. 12 december 1995 is uw verzoek om advies i.v.m. bovenvermelde aangelegenheid voorgelegd aan de leden van de Commissie voor toegang tot bestuursdocumenten tijdens de vergadering van 10 januari 1996.

U beweert dat U slechts een 'uittreksel' van het verslag van de vergadering van de Directieraad van 11 mei 1995 heeft ontvangen.

De Commissie is van mening dat U principieel aanspraak kan maken op de volledige tekst van het verslag. Normaliter staan bovenaan de notulen trouwens ook de namen van de aanwezige leden van de Directieraad.

Het spreekt echter vanzelf dat de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur de administratieve overheid, aan wie een verzoek om inzage werd gericht, niet verplicht om nieuwe documenten op te stellen als de burger van mening is dat de bestaande stukken onvolledig zijn.

Wat betreft het tweede punt in uw brief aan de Hoofdconservator, met name copies van brieven van collega's, wil ik u erop wijzen dat de overheid de mededeling ervan eventueel kan weigeren, mits afweging van de belangen, bedoeld in artikel 6 § 1, 8° en artikel 6 § 3, 2° van eerder vernoemde wet.

Hieraan dient toegevoegd te worden dat artikel 6 § 4 de mogelijkheid biedt om een gedeelte van een bestuursdocument aan de openbaarheid te onttrekken.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN

Secretariaat-generaal

Aan de heer J.-P. VLERICK
Voorzitter van de Raad van Bestuur
SABCA LIMBURG N.V.
Dellestraat 32

Commissie voor de toegang
tot bestuursdocumenten

3560 LUMMEN

Uw brief van
14.12.1995

Uw kenmerk
JPV/YV-B95/SL/025

Ons kenmerk
I/CTB/95/127
Verg. 10/1/96

Bijlage

BETREFT : Inzage en mededeling in schrift van de overeenkomst tussen de Belgische Staat en de Italiaanse vennootschap Agusta SpA (gesloten op 19 december 1988).

Geachte heer Voorzitter,

Uw vennootschap heeft het ministerie van Economische Zaken vruchteloos verzocht om inzage en mededeling in afschrift van de overeenkomst afgesloten tussen de Belgische Staat en de Italiaanse vennootschap SpA.

Ten gevolge van deze weigering van het Ministerie van economische Zaken heeft U de Commissie voor toegang tot bestuursdocumenten om haar advies verzocht.

De Commissie heeft in vergadering van 10 januari jl. volgend advies uitgebracht.

Uit de haar toegezonden documenten blijkt dat er een gerechtelijk geding lopende is tussen Agusta SpA en Sabca Limburg.

Volgend de vaste rechtspraak van de Commissie, die onlangs nog door de Raad van State bevestigd werd in zijn arrest nr. 54.901 (S.A. La Hersautoise tegen de Belgische Staat) van 29 augustus 1995, is de Commissie - wanneer er een gerechtelijke procedure lopende is - onbevoegd om een advies te verstrekken.

De Raad van State stelt trouwens in dit arrest : "considérant que les formes de publicité organisées par la loi du 11 avril 1994 ne sont pas applicables lorsqu'elles tendent à faire déposer devant une juridiction des documents dont cette juridiction peut ordonner la production".

108.-

De Commissie stelt in dit verband trouwens vast dat u op de hoogte bent van het bestaan van art. 877 van het Gerechtelijk Wetboek en van de mogelijkheid die het aan de gedingspartijen biedt om de neerlegging te bekomen van stukken die van derden uitgaan.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

R. ANDERSEN.

Arresten van de Raad van State
(in extenso)

Arrêts du Conseil d'Etat
(in extenso)

CONSEIL D'ETAT, SECTION D'ADMINISTRATION.

A R R E T

n° 51.549 du 6 février 1995

A.62.025/III-20.196

En cause : X

contre :

l'Ordre des Médecins Vétérinaires.

LE PRESIDENT F.F. DE LA XIe CHAMBRE,

Vu la demande introduite le 25 janvier 1995 par
, tendant à la suspension, selon la procédure
d'extrême urgence, de l'exécution du «refus du conseil
régional d'expression française de l'Ordre des médecins
vétérinaires de lui permettre de consulter et de recevoir
copie de son dossier administratif tel qu'il repose dans
les dossiers ou les archives de l'Ordre des médecins
vétérinaires, conseil régional d'expression française»;

Vu la demande introduite simultanément par lequel
le même requérant demande que le Conseil d'Etat ordonne,
à titre de mesures provisoires qu'il lui soit permis de
consulter et de recevoir copie de son dossier adminis-
tratif tel qu'il repose dans les dossiers ou les archives

de l'Ordre des médecins vétérinaires, conseil régional d'expression française, et postule la condamnation de la partie adverse au paiement d'une astreinte;

Vu l'ordonnance du 26 janvier 1995, notifiée aux parties, convoquant celles-ci à comparaître le 31 janvier 1995 à 9.30 heures;

Vu la note d'observations;

Entendu, en son rapport, M. LEROY, président f.f.;

Entendu, en leurs observations, Me PICARD, avocat, comparaisant pour la partie requérante et Me KERKHOF, bâtonnier, comparaisant pour la partie adverse;

Entendu, en son avis conforme, M. JAUMOTTE, auditeur au Conseil d'Etat;

Vu le titre VI, chapitre II, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Considérant que les faits utiles à l'examen des demandes de suspension et de mesures provisoires se présentent comme suit:

Le requérant est médecin vétérinaire.

Le 2 mars 1988, il est condamné par la cour d'appel de Liège pour n'avoir pas signalé des cas de brucellose à l'inspection vétérinaire. Le 17 décembre 1988, la sanction disciplinaire de deux ans de suspension lui est infligée par défaut et est confirmée, sur opposition, le 1er juin 1990. La sentence disciplinaire n'est pas versée au dossier. Selon le requérant, la sanction est infligée pour les faits qui ont entraîné sa condamnation par la cour d'appel le 2 mars 1988. La convocation adressée au requérant le 10 novembre 1988 mentionne trois

infractions disciplinaires: la première se réfère expressément à l'arrêt du 2 mars 1988, les deux autres sont la vente de catgut et de médicaments à des fermiers et la création d'une société sans approbation de l'Ordre.

Le 8 décembre 1993, le requérant est à nouveau condamné par la cour d'appel de Liège, cette fois pour avoir vendu des médicaments à des agriculteurs qui pratiquent eux-mêmes des césariennes. Le parquet général communique l'arrêt au président du conseil régional d'expression française de l'Ordre des médecins vétérinaires le 27 juin 1993.

A une date que le dossier ne permet pas de préciser, de nouvelles poursuites disciplinaires sont engagées contre le requérant, qui est invité à se présenter devant le conseil régional d'expression française de l'Ordre des médecins vétérinaires le 24 septembre 1994. L'affaire est toutefois remise une première fois au 26 novembre 1994, et une seconde fois au 25 février 1995.

Le 28 octobre 1994, l'avocat du requérant s'adresse au président du conseil de l'Ordre dans les termes suivants :

« Examinant le dossier avec mon client je constate que par décision du 17 décembre 1988, a déjà fait l'objet d'une condamnation, sauf erreur de ma part, pour les faits repris dans l'arrêt du mercredi 8 décembre 1993.

Ce n'est à vous (lire : pas à vous) que je dois dire que la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales prévoit en son article 6.3.A que "tout accusé a droit notamment à être informé, dans le plus court délai, dans une langue qu'il comprend et d'une manière détaillée, de la nature et de la cause de l'accusation portée contre lui».

Je ne cache pas que la convocation faite à mon client ne me semble pas rencontrer le prescrit de ces dispositions de droit national.

De façon à ce que mon client sache de façon précise les faits pour lesquels il est invité à se défendre devant votre Conseil, je vous serais obligé de bien vouloir me

faire savoir si les faits dont question en page 4, 1er alinéa de l'arrêt cité ci-dessus sont différents de ceux pour lesquels votre Conseil a prononcé sa décision du 17 décembre 1988».

Le 4 novembre, le président répond comme suit :

« En réponse à votre lettre du 1er novembre 1994, je vous précise que suivant la nouvelle convocation adressée à votre client pour le 17 décembre 1994, celui-ci est poursuivi devant le Conseil Régional de l'Ordre pour les faits visés à l'Arrêt de la Cour d'Appel de Liège du 8 décembre 1993 alors que la sentence rendue par défaut et sur opposition (de la sentence du 17.12.88) à l'encontre le 1/6/90, visait les faits jugés par l'Arrêt de la Cour d'Appel de Liège du 2/3/88».

Le 15 novembre, l'avocat du requérant écrit à nouveau au président, cette fois par envoi recommandé, et s'exprime comme suit :

« Je fais suite à votre courrier du 4 novembre 1994.

Je ne dispose ni de l'arrêt de la Cour d'appel de Liège du 2 mars 1988, ni du dossier relatif à la sentence rendue par défaut à l'encontre du le 01/06/1990.

En application de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, je vous prie de bien vouloir m'autoriser ainsi que d'autoriser à consulter, et, le cas échéant, à prendre copie du dossier relatif aux sentences du 17 décembre 1988 et du 1er juin 1990».

Il reçoit le 17, la réponse suivante du président :

« En réponse à votre lettre recommandée du 15 novembre 1994, j'ai l'honneur de vous faire savoir, comme je l'ai déjà rappelé maintes fois au , que le dossier relatif aux sentences du 17 décembre 1988 et du 1er juin 1990 est coulé en force de chose jugée. Le a eu la possibilité de consulter ce dossier en temps opportun et a reçu signification des sentences».

Le 25 novembre, l'avocat du requérant envoie au président une lettre recommandée comportant le passage suivant:

« J'ai l'honneur par la présente, en application de l'article 8, § 2, de la loi du 1 avril 1994 relative à la publicité de l'administration , de vous demander de

bien vouloir reconsidérer votre décision qui m'a été notifiée par courrier du 17/11/1994.

Je ne doute pas que . a eu la possibilité de consulter préalablement aux décisions des 17 décembre 1988 et 1er juin 1990 son dossier relatif aux sentences.

Ces possibilités n'énervent en rien le droit que mon client tire, tant de la loi du 11 avril 1994 que du principe général des droits de la défense applicables devant votre conseil, de consulter son dossier.

J'ajoute qu'il m'est impossible de préparer adéquatement la défense du sans avoir accès à l'intégralité de son dossier».

Le même jour, il adresse copie de cette lettre au président de la commission d'accès aux documents administratifs (Ministère de l'Intérieur).

Le 16 janvier 1991, le président de cette commission adresse à l'avocat du requérant la lettre suivante :

« Après en avoir délibéré en sa réunion du 19 décembre 1994, la Commission est d'avis que si le demandeur qui justifie de son intérêt a, sous réserve de l'article 6, de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, le droit de consulter les documents administratifs à caractère personnel des autorités administratives fédérales parmi lesquelles figurent les autorités de l'Ordre de médecins vétérinaires (doc. parl. Ch. projet n° 1112/1-92/93, p. 11), ce droit ne s'étend toutefois pas aux documents soumis à ces autorités lorsque, comme en l'espèce, elles exercent des fonctions juridictionnelles. Le principe de la séparation des fonctions exécutive et juridictionnelle s'y oppose.

Si le médecin vétérinaire faisant l'objet de poursuites disciplinaires estime que le Conseil régional de l'Ordre statuant au disciplinaire méconnaît les droits de la défense en lui refusant l'accès à certaines pièces du dossier disciplinaire, il lui est loisible d'interjeter appel de la sentence qui serait, à son estime, prononcée au mépris de ses droits auprès du Conseil mixte d'appel et s'il estime que cette juridiction ne respecte pas davantage les droits de la défense, de déférer la décision dudit Conseil à la Cour de cassation.

Il n'appartient pas à la Commission d'accès aux documents administratifs d'interférer de quelque manière que ce soit dans le fonctionnement des juridictions, peu

importe qu'il s'agisse de juridictions judiciaires ou de juridictions administratives».

Les demandes de suspension et de mesures provisoires sont adressées au Conseil d'Etat le 25 janvier 1995;

Considérant que le requérant désigne comme partie adverse "le conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires"; que ce conseil est un organe de l'ordre des médecins vétérinaires, lequel doit être seul maintenu à la cause comme partie adverse;

Considérant que la partie adverse conteste la recevabilité ratione temporis de la requête; qu'elle soutient que la décision dont la suspension est demandée a été notifiée au requérant par courrier du 17 novembre 1994, et que la requête du 25 janvier a été introduite en dehors du délai de 60 jours dans lequel le Conseil d'Etat peut être saisi;

Considérant que le requérant a introduit contre la décision contenue dans la lettre du 17 novembre 1994 la demande de reconsidération prévue par l'article 8, § 2, alinéa 1er, de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration; que la demande de reconsidération est un recours organisé dont l'exercice suspend le délai dans lequel le Conseil d'Etat doit être saisi, à la condition toutefois qu'elle soit valablement introduite, et notamment à la condition que la décision contre laquelle elle est introduite soit de nature à en faire l'objet; que ce point est contesté; que l'exception est liée au fond;

Considérant que la partie adverse décline la compétence du Conseil d'Etat au motif que la loi du 19 décembre 1950 créant l'Ordre des médecins vétérinaires donne au conseil de cet Ordre une compétence juridictionnelle, crée un conseil mixte d'appel et prévoit le recours

à la Cour de cassation, de sorte que la matière échappe à la compétence du Conseil d'Etat;

Considérant que la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration dispose comme suit en son article 1er:

« Art. 1er. La présente loi s'applique :

a) aux autorités administratives fédérales;

b) aux autorités administratives autres que les autorités administratives fédérales, mais uniquement dans la mesure où, pour des motifs relevant des compétences fédérales, la présente loi interdit ou limite la publicité de documents administratifs.

Pour l'application de la présente loi, on entend par :

1° autorité administrative : une autorité administrative visée à l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

2° document administratif : toute information, sous quelque forme que ce soit, dont une autorité administrative dispose;

3° document à caractère personnel : document administratif comportant une appréciation ou un jugement de valeur relatif à une personne physique nommément désignée ou aisément identifiable, ou la description d'un comportement dont la divulgation peut manifestement causer un préjudice à cette personne»;

que l'article 8 de la même loi porte ce qui suit en ses deux premiers paragraphes:

« Art. 8. § 1er. Une Commission d'accès aux documents administratifs est créée.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, la composition et le fonctionnement de la Commission.

§ 2. Lorsque le demandeur rencontre des difficultés pour obtenir la consultation ou la correction d'un document administratif en vertu de la présente loi, il peut adresser à l'autorité administrative fédérale concernée une demande de reconsidération. Au même moment, il demande à la Commission d'émettre un avis.

La Commission communique son avis au demandeur et à l'autorité administrative fédérale concernée dans les trente jours de la réception de la demande. En cas

d'absence de communication dans le délai prescrit, l'avis est négligé.

L'autorité administrative fédérale communique sa décision d'approbation ou de refus de la demande de reconsidération au demandeur dans un délai de quinze jours de la réception de l'avis ou de l'écoulement du délai dans lequel l'avis devait être communiqué. En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, l'autorité est réputée avoir rejeté la demande.

Le demandeur peut introduire un recours contre cette décision conformément aux lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par arrêté royal du 12 janvier 1973. Le recours devant le Conseil d'Etat est accompagné, le cas échéant, de l'avis de la Commission»;

Considérant que les sanctions disciplinaires qui peuvent frapper les médecins vétérinaires sont prononcées en première instance par les conseils régionaux de l'Ordre des médecins vétérinaires, créés par la loi du 19 décembre 1950; que les conseils de l'ordre sont composés de médecins vétérinaires élus par tous les membres de la profession, et sont assistés par un magistrat de première instance ayant voix consultative; que la procédure, réglée par les articles 13 et suivants de la loi du 19 décembre 1950, fixe le mode d'exercice des droits de la défense; que les décisions des conseils régionaux de l'Ordre peuvent faire l'objet d'un appel, qui est porté devant un conseil mixte d'appel composé de trois conseillers à la cour d'appel et de trois médecins vétérinaires membres du conseil de l'ordre; qu'un pourvoi en cassation est ouvert contre les décisions du conseil mixte d'appel;

Considérant que tant les décisions du conseil de l'ordre que celles du conseil mixte d'appel sont de nature juridictionnelle; que lorsqu'une juridiction est saisie d'une affaire - en l'espèce, de poursuites disciplinaires -, il lui appartient de juger si la procédure menée devant elle est régulière, et, le cas échéant, de prescrire les devoirs nécessaires pour remédier aux irrégularités qu'elle constate; que devant les juridictions de tous niveaux et de toutes natures, le respect des droits

de la défense est une des composantes majeures de la légalité; qu'au cas où le dossier qui a abouti au prononcé de la sentence disciplinaire du 17 décembre 1988 serait nécessaire pour apprécier le fondement ou la recevabilité des nouvelles poursuites, il appartiendrait au conseil de l'ordre et au conseil mixte d'appel d'ordonner qu'il soit joint au nouveau dossier, et qu'à défaut pour eux de le faire, la décision du conseil mixte d'appel pourrait être cassée par la Cour de cassation;

Considérant qu'en ordonnant la communication de ce dossier en application de l'article 8, § 2, alinéa 4, de la loi du 11 avril 1994, le Conseil d'Etat s'immiscerait dans le déroulement d'une procédure juridictionnelle dont la légalité est appréciée par les juridictions de l'Ordre des médecins vétérinaires, et contrôlée en dernier ressort par la Cour de cassation; qu'il ne ressort ni de la loi du 11 avril 1994 ni de ses travaux préparatoires que les procédures organisées par cette loi, à savoir la demande de reconsidération et, en cas de rejet de celle-ci, le recours au Conseil d'Etat, se superposeraient à celles qui sont applicables devant les juridictions administratives, en application des textes propres à chacune d'elles;

Considérant par ailleurs que les documents dont la production est demandée sont relatifs à une procédure disciplinaire menée devant le conseil de l'ordre des médecins vétérinaires agissant en tant que juridiction administrative; que les documents dont la loi du 11 avril 1994 permet d'exiger la consultation sont déterminés, à l'article 1er de cette loi, par référence à la notion d'autorité administrative au sens de l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat; que ledit article 14 ouvre le recours en annulation «contre les actes et règlements des diverses autorités administratives ou contre les décisions contentieuses administratives»; qu'aux termes de cette disposition, les «autorités administratives» sont les auteurs des «actes et règlements» qui peuvent être

déférés au Conseil d'Etat, mais non ceux des «décisions contentieuses administratives»; que dans l'exposé des motifs du projet de loi est affichée l'intention d'exclure du champ d'application des dispositions alors en projet «les actes des organes du pouvoir exécutif qui sont très étroitement liés à la fonction législative ou judiciaire» (Doc. parl. Chambre 1112/1-92/93, p. 11); qu'interrogé sur le point de savoir «si les actes de l'état civil, de nationalité, etc., et les décisions juridictionnelles de certaines autorités, telle la députation permanente, sont des documents administratifs au sens de la loi en projet», le ministre a répondu «que tout document administratif de quelque nature que ce soit, est également public, à moins qu'il ne relève des exceptions prévues par la loi en projet, ce qui est d'ailleurs le cas de tous les documents cités par l'intervenant» (Doc. parl. Sénat 999-2 (1993-1994), pp. 8 et 9); que même s'il n'apparaît pas clairement à laquelle des exceptions prévues par la loi le ministre faisait allusion en répondant à la question en tant qu'elle portait sur les décisions juridictionnelles, il n'en a pas moins confirmé l'exclusion de celles-ci du champ de la publicité; que la loi du 11 avril 1994 constitue par ailleurs une application de l'article 32 (anciennement 24ter) de la Constitution, qui ne vise que les «documents administratifs»; qu'au cours de l'élaboration de cet article, un député a soutenu, sans être contredit, la position suivante:

« L'orateur estime qu'il faudrait préciser que tout ce qui touche au service public de la justice est exclu de la présente disposition. Le département de la justice a en effet accès à un certain nombre de dossiers (répressifs) qui lui sont transmis par le pouvoir judiciaire. Il ne faudrait pas que le citoyen puisse avoir accès indirectement à ces dossiers en vertu de l'application du principe de la publicité de l'administration» (Doc. parl. Chambre 839/4-92/93, p. 8);

Considérant que les formes de publicité organisées par la loi du 11 avril 1994 ne sont applicables ni lorsqu'elles tendent à faire déposer devant une juridiction des documents dont cette juridiction peut ordonner la

production, ni lorsque les documents auxquels l'accès est en cause sont afférents à une procédure juridictionnelle; qu'à ces deux titres, elles ne sont pas applicables en l'espèce; qu'il s'ensuit, d'une part, que le Conseil d'Etat n'est pas compétent pour connaître de la demande de suspension et de la demande de mesures provisoires, et, d'autre part, que la demande de reconsidération formée par le requérant le 25 novembre 1994 échappait à la compétence de la commission d'accès aux documents administratifs; que la saisine d'une autorité incompétente n'interrompt pas le délai de recours en annulation; que le recours est tardif et, partant, irrecevable,

D E C I D E :

Article unique.

Les demandes de suspension et de mesures provisoires avec astreinte d'extrême urgence sont rejetées.

Ainsi prononcé à Bruxelles, en audience publique, le six février 1900 nonante-cinq par :

M. LEROY, conseiller d'Etat, président f.f.,
Mme NOTEBAERT, greffier.

Le Greffier,

Le Président f.f.,

Chr. NOTEBAERT.

M. LEROY.

CONSEIL D'ETAT, SECTION D'ADMINISTRATION.

A R R E T

n° 54.901 du 29 août 1995

A.63.997/VI-12.425

En cause : la société anonyme La Herseautoise,
rue de l'Épinette 21
7712 Herseaux,

contre :

l'Etat belge, représenté par le
Ministre des Finances.

LE CONSEIL D'ETAT, XIe CHAMBRE,

Vu la demande introduite le 8 juin 1995 par la société anonyme La Herseautoise, qui tend à la suspension de l'exécution de la décision de l'Inspection spéciale des impôts du 28 avril 1995, lui refusant l'accès à son dossier complet;

Vu la requête introduite le 9 juin 1995 par la même requérante, qui demande l'annulation de la même décision;

Vu la note d'observations et le dossier administratif de la partie adverse;

Vu le rapport de M. SAINT-VITEUX, auditeur au Conseil d'Etat;

Vu l'ordonnance du 25 juillet 1995 fixant l'affaire à l'audience du 23 août 1995;

Vu la notification du rapport et de l'ordonnance de fixation aux parties;

Entendu, en son rapport, M. LEROY, conseiller d'Etat;

Entendu, en leurs observations, Me TOURNICOURT, avocat, comparaisant pour la partie requérante et M. DEKELVER, auditeur général, comparaisant pour la partie adverse;

Entendu, en son avis conforme, M. SAINT-VITEUX, auditeur;

Vu le titre VI, chapitre II, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Considérant que les faits utiles à l'examen de la demande de suspension se présentent comme suit :

A la suite d'une enquête de l'Inspection spéciale des impôts (I.S.I.), l'administration des impôts directs a rectifié les déclarations de la requérante à l'impôt des sociétés pour les exercices 1986 et 1989 à 1991, et a enrôlé des cotisations supplémentaires pour les exercices 1986 et 1988. Des réclamations ont été introduites contre ces enrôlements et sont pendantes devant le directeur régional des contributions directes de Mons. Le litige porte principalement sur la déductibilité d'amortissements de machines achetées d'occasion à un prix qui, de l'avis de l'administration, est surévalué.

Ayant consulté le dossier produit devant le directeur régional, l'avocat de la requérante introduit, par lettre du 22 février 1995 adressée au directeur général de

l'I.S.I., une requête basée sur la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, dans laquelle il fait valoir que le dossier communiqué par l'I.S.I. aux services de taxation de Tournai, et transmis au directeur régional de Mons, est incomplet. Le 10 mars, l'I.S.I. rejette cette requête, pour le motif suivant :

« Votre demande concerne la publicité passive (chapitre III, art. 4 à 12 de la loi) dont le principe repose à l'article 32 de la Constitution, qui fait partie du titre II, des Belges et de leurs droits. Il s'agit incontestablement de droits fondamentaux qui ne s'appliquent qu'aux êtres humains et non aux personnes morales».

Le 21 mars, la requérante adresse une demande de reconsidération à l'I.S.I., et saisit la Commission d'accès aux documents administratifs d'une demande d'avis. Le 28 avril, constatant que la commission n'avait pas donné d'avis dans le délai de 30 jours qui lui est imparti, l'administration rejette la demande de reconsidération. C'est l'acte attaqué.

Le 2 mai, la commission donne un avis favorable à la requérante, motivé comme suit :

« La Commission est d'avis que la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration n'opère aucune distinction entre personnes physiques et morales. L'exposé des motifs le démontre clairement. De plus elle considère que les articles 11 et 12 (lire 10 et 11) de la Constitution qui consacrent le principe de l'égalité devant la loi, sont également d'application».

Une nouvelle demande de reconsidération, fondée sur cet avis de la commission, est rejetée le 31 mai 1995, en raison de la communication tardive de l'avis de la commission;

Considérant d'office que les réclamations introduites contre des impôts directs sont portées devant le directeur régional, et que les décisions de celui-ci peuvent faire l'objet d'un recours devant la cour d'appel; que les décisions du directeur régional sont de nature juridictionnelle; que lorsqu'une juridiction est saisie

d'une affaire - en l'espèce, d'une réclamation en matière fiscale -, il lui appartient de juger si la procédure menée devant elle est régulière, et, le cas échéant, de prescrire les devoirs nécessaires pour remédier aux irrégularités qu'elle constate; que devant les juridictions de tous niveaux et de toutes natures, le respect des droits de la défense est une des composantes majeures de la légalité; qu'au cas où certains documents seraient nécessaires pour apprécier la recevabilité ou le fondement d'une réclamation, il appartiendrait au directeur régional ou à la cour d'appel d'ordonner qu'ils soient produits, et qu'à défaut pour eux de le faire, l'arrêt de la cour d'appel pourrait être cassé par la Cour de cassation;

Considérant qu'en ordonnant la communication de pièces en application de l'article 8, § 2, alinéa 4, de la loi du 11 avril 1994, le Conseil d'Etat s'immiscerait dans le déroulement d'une procédure juridictionnelle dont la légalité est appréciée par la juridiction fiscale et par la cour d'appel, et contrôlée en dernier ressort par la Cour de cassation; qu'il ne ressort ni de la loi du 11 avril 1994 ni de ses travaux préparatoires que les procédures organisées par cette loi, à savoir la demande de reconsidération et, en cas de rejet de celle-ci, le recours au Conseil d'Etat, se superposeraient à celles qui sont applicables devant les juridictions administratives et judiciaires, en application des textes propres à chacune d'elles;

Considérant que les formes de publicité organisées par la loi du 11 avril 1994 ne sont pas applicables lorsqu'elles tendent à faire déposer devant une juridiction des documents dont cette juridiction peut ordonner la production; que le Conseil d'Etat n'est pas compétent pour connaître de la demande de suspension; que le recours est irrecevable,

D E C I D E :

Article unique.

La demande de suspension est rejetée.

Ainsi prononcé à Bruxelles, en audience publique de la XIe chambre, le vingt-neuf août 1900 nonante-cinq par :

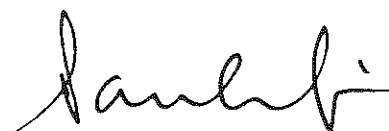
MM. TAPIE,	premier président du Conseil d'Etat,
LEROY,	conseiller d'Etat,
HANSE,	conseiller d'Etat,
M ^{me} MALCORPS,	greffier.

Le Greffier,

Le Premier Président,

M.-Chr. MALCORPS.

P. TAPIE.

CONSEIL D'ETAT, SECTION D'ADMINISTRATION.

A R R E T

n° 56.225 du 13 novembre 1995

A. 60.412/III-19.495

En cause : LELO MBEWA Mamie,
 ayant élu domicile chez
 Me VOSSEN, avocat,
 avenue Capitaine Piret 32
 1150 Bruxelles,

contre :

le Commissaire général aux
réfugiés et aux apatrides.

LE CONSEIL D'ETAT, XI° CHAMBRE DES REFERES,

Vu la demande introduite le 19 octobre 1994 par Mamie LELO MBEWA, de nationalité zairoise, qui tend à la suspension de l'exécution de la décision confirmant le refus de séjour, prise le 8 septembre 1994, qui lui a été notifiée le même jour;

Vu la requête introduite simultanément par la même requérante, qui demande l'annulation de la même décision;

Vu le dossier administratif de la partie adverse;

Vu le rapport de M. JAUMOTTE, auditeur au Conseil d'Etat;

Vu l'ordonnance du 10 juillet 1995 fixant l'affaire à l'audience du 14 septembre 1995;

Vu la notification aux parties du rapport et de l'avis de fixation à l'audience;

Entendu, en son rapport, M. TAPIE, premier président du Conseil d'Etat;

Entendu, en leurs observations, Me J. VOSSEN, avocat, comparaisant pour la partie requérante et M. L. JANS, secrétaire d'administration, comparaisant pour la partie adverse;

Entendu, en son avis conforme, M. JAUMOTTE, auditeur;

Vu le titre VI, chapitre II, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Considérant que les faits utiles à l'examen de la demande de suspension se présentent comme suit :

1. La requérante arrive en Belgique le 4 novembre 1993 et se déclare réfugiée politique 9 novembre 1993. Elle est entendue à l'Office des étrangers le même jour.
2. Le 9 novembre 1993, une décision de refus de séjour avec ordre de quitter le territoire est prise.
3. Le 11 novembre 1993, la requérante introduit un recours urgent auprès du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. Le 8 septembre 1994, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides prend une décision confirmant le refus de séjour. Cette décision est motivée comme suit :

" L'intéressée a été entendue le 17 août 1994 au siège du Commissariat général, en présence de son avocat, Maître Joëlle VOSSEN.

Selon ses dires, l'intéressée, fille du vice-président de la section UDPS (Union pour la démocratie et le progrès social) à Limete, aurait été membre active de ce parti dans la sensibilisation des femmes à leur cause. Son père et elle auraient connu plusieurs fouilles de leur maison durant le mois de septembre 1993. Le 24 septembre 1993, elle aurait été emmenée et détenue dans une chambre dans une maison d'où elle se serait évadée le 2 octobre 1993. Elle se serait cachée chez une amie jusqu'au 3 novembre 1993, date à laquelle des membres de l'UDPS l'auraient mise dans un avion pour la Belgique, munie d'un passeport d'emprunt.

Force est de constater que le récit de l'intéressée est entaché de certaines invraisemblances qui entament très sérieusement la crédibilité.

Qu'en effet, l'intéressée déclare que leur maison aurait été fouillée une première fois le 15 septembre 1993 puis encore trois ou quatre fois jusqu'au 24 septembre 1993 (date de son arrestation).

Or, malgré ces différentes fouilles, d'une part les documents relatifs aux réunions du parti cachés dans un placard derrière une affiche n'auraient pas été trouvés mais, qui plus est, d'autre part, l'intéressée et son père ne les auraient pas mis à l'abri après la première, voire la deuxième ou la troisième fouille et eux-mêmes n'auraient pris aucune précaution en ce qui les concernaient.

De plus, les conditions de l'évasion de l'intéressée sont peu vraisemblables : au moment où elle aurait "être transférée", l'électricité se serait éteinte, dans le noir elle aurait contourné la maison, trouvé un tonneau et escaladé un mur sans être rattrapée par ses gardes.

Enfin, les conditions de son départ sont peu explicites : deux membres inconnus de l'UDPS auraient tout organisé.

Il reste, à tout le moins, peu vraisemblable que seule l'intéressée ait été recherchée alors que son père, qui aurait occupé des fonctions plus importantes au sein du parti, n'aurait pas été visé.

Enfin, à les supposer authentiques, les attestations apportées par l'intéressée à l'appui de sa demande d'asile ne prouvent en rien les événements que l'intéressée invoque à l'appui de sa demande d'asile.

De ce qui précède, il ressort que la demande de l'intéressée est frauduleuse. Par conséquent, le Commissaire général confirme le refus de séjour décidé par le délégué du Ministre de l'Intérieur le 9 novembre 1993.

Le Commissaire général est d'avis que, dans les circonstances actuelles, l'étranger concerné peut être reconduit à la frontière du pays qu'il a fui et où selon sa déclaration, sa vie, son intégrité physique ou sa liberté serait menacée. En outre, le Commissaire général confirme formellement que la décision contestée en recours urgent et la mesure d'éloignement sont exécutoires nonobstant tout recours".

Il s'agit de l'acte attaqué.

Considérant que la requérante prend un premier moyen de la violation des "articles 2, 4°, 4, 6, § 5, et 8 de la loi du 11 avril 1994 sur la publicité de l'administration en ce que, première branche, la requérante n'a pas eu accès au dossier avant l'audition du 17 août 1994, que le prescrit de l'article 4 qui prévoit l'accès au dossier n'a pas été respecté, en ce que, deuxième branche, l'article 6, § 5, qui prévoit que le refus ou l'ajournement doit être motivé, n'a pas été respecté, et en ce que, troisième branche, d'après l'article 2, 4°, tout document doit indiquer les voies de recours faute de quoi le délai ne court pas, qu'en l'espèce le courrier du 2 août 1994 n'indiquait pas quelles étaient les voies de recours en cas de problème concernant l'accès au dossier, qu'il ne reste donc plus à la requérante que la possibilité de s'adresser à la Commission pour l'accès aux documents à titre postérieur, que cependant, même si le recours avait été clairement indiqué, les délais prévus par l'article 8 ne lui auraient pas permis d'avoir une réponse en temps utile, à savoir avant l'audition du 17 août 1994, qu'en tout état de cause l'article 4 a donc bien été violé";

Considérant que la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration a organisé, en matière de consultation de documents administratifs d'une autorité administrative fédérale, un recours spécifique auprès du

Conseil d'Etat en cas de non-respect de ses dispositions; qu'une éventuelle violation de celles-ci dans un cas d'espèce, voire une éventuelle annulation prononcée par le Conseil d'Etat en application de l'article 8, § 2, alinéa 4, de la loi, n'entraîne pas ipso facto l'illégalité d'une décision prise par l'autorité administrative sur la base de ces documents; qu'il appartient au requérant d'invoquer des moyens de droit qui mettent directement en cause la légalité d'une telle décision; qu'en l'espèce, il n'apparaît pas qu'il y aurait eu une violation des diverses dispositions énumérées par la requérante à l'appui de son moyen; que si l'article 4 de la loi du 11 avril 1994 consacre le droit de la requérante de consulter le dossier administratif constitué par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides à son sujet, il n'impose pas, pour autant que les délais prévus par l'article 6, § 5, de la loi soient respectés, que ce droit puisse être exercé avant même l'audition du candidat réfugié par les services du Commissariat général ou la prise de décision par le Commissaire général ou l'un de ses adjoints; qu'en l'espèce, le conseil de la requérante a écrit le 1er août 1994 au Commissariat général afin d'obtenir l'accès au dossier administratif et, le 2 août 1994, il lui a été répondu que le Commissaire général ne pouvait accéder à sa requête dans l'immédiat, au motif que la requérante devait être entendue le 17 août 1994, mais qu'elle pourrait cependant, huit jours après cette audition, soit toujours dans le délai prévu à l'article 6, § 5, de la loi du 11 avril 1994, venir prendre connaissance du dossier au siège du Commissariat général; qu'en vertu de l'article 8, § 2, de la loi précitée, la requérante pouvait formuler à l'encontre de cette décision du 2 août 1994 une demande de reconsidération par le Commissariat général et saisir la Commission d'accès aux documents administratifs; qu'il n'y pas eu violation de l'article 4 de la loi du 11 avril 1994; que la décision du 2 août 1994, prise par les services du Commissariat général, d'autoriser l'accès du conseil de la requérante au dossier

administratif de celle-ci seulement huit jours après son audition du 17 août 1994 est motivée par le fait que, depuis le 15 juillet 1994, le Commissaire général avait l'intention de procéder à cette audition de la requérante par ses services, ce qui explique qu'il ne put accéder dans l'immédiat à cette requête; que l'article 6, § 5, de la loi du 11 avril 1994 a été respecté; que l'invocation de l'article 2, 4°, de la loi du 11 avril 1994 n'est pas pertinente, puisque la seule sanction attachée au non-respect de cet article, à savoir que le délai de prescription pour introduire les éventuels recours à l'encontre de la décision du 2 août 1994 ne prend pas cours, est étrangère à la décision attaquée; que le moyen n'est sérieux en aucune de ses branches;

Considérant que la requérante prend un deuxième moyen de la violation de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et de l'article 11 de la Constitution en ce que "la procédure, (...), n'a pas permis à la requérante d'avoir accès au dossier avant son audition, que l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales consacre le droit à un procès équitable lequel implique notamment le droit de prendre connaissance des pièces sur la base desquelles l'autorité est appelée à statuer, que l'article 11 de la Constitution assure à toute personne se trouvant sur le territoire la jouissance des droits et libertés sans discrimination, qu'en privant la requérante du droit de défendre équitablement sa cause comme il est dit ci-dessus, la partie adverse a méconnu cette disposition";

Considérant que la décision attaquée ne statue ni sur le bien-fondé d'une accusation en matière pénale, ni sur les droits civils de la requérante; que l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'est pas applicable en la matière; que l'invocation de l'article 11 de la Constitution n'est

pas pertinente, la requérante restant en défaut d'établir qu'elle aurait été traitée de manière discriminatoire par rapport à d'autres candidats réfugiés placés dans un situation analogue à la sienne; que le moyen n'est pas sérieux;

Considérant que l'une des conditions posées par l'article 17, § 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat pour lui permettre de suspendre l'exécution d'un acte administratif fait défaut; que la demande de suspension ne peut être accueillie;

D E C I D E :

Article unique.

La demande de suspension est rejetée.

Ainsi prononcé à Bruxelles, en audience publique de la XIe chambre des Référés, le treize novembre 1900 nonante-cinq par :

MM. TAPIE,	premier président du Conseil d'Etat,
WETTINCK,	conseiller d'Etat,
LIENARDY,	conseiller d'Etat,
M ^{me} MARTOU,	greffier assumé.

Le Greffier ass.,

Le Président,

G. MARTOU.

P. TAPIE.

**Wet en koninklijke besluiten betreffende
de openbaarheid van bestuur**

**La Loi et les arrêtés royaux relatif
à la publicité de l'administration**

11 AVRIL 1994

Wet betreffende de openbaarheid van bestuur (1)

ALBERT II, Koning der Belgen.

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

HOOFDSTUK I. — *Algemene bepalingen*

Artikel 1. Deze wet is van toepassing :

- a) op de federale administratieve overheden;
- b) op de administratieve overheden andere dan de federale administratieve overheden doch slechts in de mate dat deze wet op gronden die tot de federale bevoegdheid behoren, de openbaarheid van bestuursdocumenten verbiedt of beperkt.

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

- 1° administratieve overheid : een administratieve overheid als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- 2° bestuursdocument : alle informatie, in welke vorm ook, waarover een administratieve overheid beschikt;
- 3° document van persoonlijke aard : bestuursdocument dat een beoordeling of een waardeoordeel bevat van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon of de beschrijving van een gedrag waarvan het ruchtbaar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokkenen.

HOOFDSTUK II. — *Actieve openbaarheid*

Art. 2. Met het oog op een duidelijke en objectieve voortlichting van het publiek over het optreden van de federale administratieve overheden :

1° bepaalt de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de organisatie en de opdrachten van de federale voortlichtingsdienst alsmede de federale administratieve overheden die ertoe gehouden zijn een gespecialiseerde instantie te belasten met de concepu en de realisatie van het informatiebeleid;

2° publiceert elke federale administratieve overheid een document met de beschrijving van haar bevoegdheden en haar interne organisatie; dit document wordt ter beschikking gesteld van eenieder die erom vraagt;

3° vermeldt elke briefwisseling uitgaande van een federale administratieve overheid de naam; de hoedanigheid, het adres en het telefoonnummer van degene die meer inlichtingen kan verstrekken over het dossier;

4° vermeldt elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van een federale administratieve overheid ter kennis wordt gebracht van een bestuurde, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen; bij ontstentenis neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.

Art. 3. De vergoedingen die eventueel worden aangerekend voor het ter beschikking stellen van de in artikel 2, 1° en 2°, bedoelde informatie mogen de kostprijs niet overtreffen.

HOOFDSTUK III. — *Passieve openbaarheid*

Art. 4. Het recht op het raadplegen van een bestuursdocument van een federale administratieve overheid en op het ontvangen van een

Gewone zitting 1992-1993.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

Parlementaire bescheiden. — Wetsontwerp, nr. 1112/1. — Amendementen, nrs. 1112/2 tot 12. — Rapport, nr. 1112/13. — Tekst aangenomen door de commissie, nr. 1112/14. — Amendementen, nr. 1112/15.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking, Vergadering van 1 maart 1994. — Aanneming, Vergadering van 3 maart 1994.

Gewone zitting 1993-1994.

Senaat.

Parlementaire bescheiden. — Wetsontwerp, nr. 999/1. — Rapport, nr. 999/2. — Amendementen, nr. 999/3 tot 7.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking, Vergadering van 31 maart 1994. — Aanneming, Vergadering van 31 maart 1994.

11 AVRIL 1994

Loi relatif à la publicité de l'administration (1)

ALBERT II, Roi des Belges.

A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

CHAPITRE Ier. — *Dispositions générales*

Article 1er. La présente loi s'applique :

- a) aux autorités administratives fédérales;
- b) aux autorités administratives autres que les autorités administratives fédérales, mais uniquement dans la mesure où, pour des motifs relevant des compétences fédérales, la présente loi interdit ou limite la publicité de documents administratifs.

Pour l'application de la présente loi, on entend par :

- 1° autorité administrative : une autorité administrative visée à l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;
- 2° document administratif : toute information, sous quelque forme que ce soit, dont une autorité administrative dispose;
- 3° document à caractère personnel : document administratif comportant une appréciation ou un jugement de valeur relatif à une personne physique nommément désignée ou aisément identifiable, ou la description d'un comportement dont la divulgation peut manifestement causer un préjudice à cette personne.

CHAPITRE II. — *Publicité active*

Art. 2. Afin de fournir au public une information claire et objective sur l'action des autorités administratives fédérales :

1° le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, l'organisation et les missions du service d'information fédéral et l'organisation détermine les autorités administratives fédérales tenues d'attribuer à une instance spécialisée la conception et la réalisation de l'information;

2° chaque autorité administrative fédérale publie et tient à disposition de toute personne qui le demande un document décrivant ses compétences et l'organisation de son fonctionnement;

3° toute correspondance émanant d'une autorité administrative fédérale indique le nom, la qualité, l'adresse et le numéro de téléphone de la personne en mesure de fournir de plus amples informations sur le dossier;

4° tout document par lequel une décision ou un acte administratif à portée individuelle émanant d'une autorité administrative fédérale est notifié à un administré indique les voies éventuelles de recours, les instances compétentes pour en connaître ainsi que les formes et délais à respecter, faute de quoi le délai de prescription pour introduire le recours ne prend pas cours.

Art. 3. Les rétributions éventuellement réclamées pour la délivrance des informations visées à l'article 2, 1° et 2°, ne peuvent excéder le prix coûtant.

CHAPITRE III. — *Publicité passive*

Art. 4. Le droit de consulter un document administratif d'une autorité administrative fédérale et de recevoir une copie du document

Session ordinaire 1992-1993.

Chambre des représentants.

Documents parlementaires. — Projet de loi, n° 1112/1. — Amendements, n°s 1112/2 à 12. — Rapport, n° 1112/13. — Texte adopté par la commission, n° 1112/14. — Amendements, n° 1112/15.

Annales parlementaires. — Discussion. Séance du 1er mars 1994. — Adoption. Séance du 3 mars 1994.

Session ordinaire 1993-1994.

Sénat.

Documents parlementaires. — Projet de loi, n° 999/1. — Rapport, n° 999/2. — Amendements, n°s 999/3 à 7.

Annales parlementaires. — Discussion. Séance du 31 mars 1994. — Adoption. Séance du 31 mars 1994.

afschrift van het document bestaat erin dat eenieder, volgens de voorwaarden bepaald in deze wet, elk bestuursdocument ter plaatse kan inzien, dienomtrent uitleg kan krijgen en mededeling in afschrift ervan kan ontvangen.

Voor documenten van persoonlijke aard is vereist dat de verzoeker van een belang doet blijken.

De Koning kan de bemiddeling door de gemeentebesturen regelen voor de raadpleging of de verbetering van documenten op grond van deze wet.

Art. 5. Inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument geschiedt op aanvraag. De vraag vermeldt duidelijk de betrokken aangelegenheid en, waar mogelijk, de betrokken bestuursdocumenten en wordt schriftelijk gericht aan de bevoegde federale administratieve overheid, ook wanneer deze het document in een archief heeft neergelegd.

Wanneer de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift is gericht tot een federale administratieve overheid die het bestuursdocument niet onder zich heeft, steit deze de verzoeker daarvan onverwijld in kennis en deelt hem de benaming en het adres mede van de administratieve overheid die naar haar informatie het document onder zich heeft.

De federale administratieve overheid houdt een register bij van de schriftelijke aanvragen, volgens datum van ontvangst.

Art. 6. § 1. Een federale of niet-federale administratieve overheid wijst de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument af, wanneer zij heeft vastgesteld dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van een van de volgende belangen :

- 1° de veiligheid van de bevolking;
- 2° de fundamentele rechten en vrijheden van de bestuurden;
- 3° de federale internationale betrekkingen van België;
- 4° de openbare orde, de veiligheid of de verdediging van het land;
- 5° de opsporing of vervolging van strafbare feiten;
- 6° een federaal economisch of financieel belang, de munt of het openbaar krediet;
- 7° het uit de aard van de zaak vertrouwelijk karakter van de ondernemings- en fabricagegegevens die aan de overheid zijn meegedeeld;
- 8° de geheimhouding van de identiteit van de persoon die het document of de inlichting vertrouwelijk aan de administratieve overheid heeft meegedeeld ter aangifte van een strafbaar of strafbaar geacht feit.

§ 2. Een federale of niet-federale administratieve overheid wijst de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, af, wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet :

- 1° aan de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift heeft ingestemd;
- 2° aan een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting;
- 3° aan het geheim van de beraadslagingen van de federale Regering en van de verantwoordelijke overheden die afhangen van de federale uitvoerende macht, of waarbij een federale overheid betrokken is.

§ 3. Een federale administratieve overheid mag een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijzen in de mate dat de vraag :

- 1° een bestuursdocument betreft waarvan de openbaarmaking, om reden dat het document niet af of onvolledig is, tot misvatting aanleiding kan geven;
- 2° een advies of een mening betreft die uit vrije wil en vertrouwelijk aan de overheid is meegedeeld;
- 3° kennelijk onredelijk is;
- 4° kennelijk te vaag geformuleerd is.

§ 4. Wanneer in toepassing van de §§ 1 tot 3 een bestuursdocument slechts voor een deel aan de openbaarheid moet of mag worden onttrokken, wordt de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift tot het overige deel beperkt.

§ 5. De federale administratieve overheid die niet onmiddellijk op een vraag om openbaarheid kan ingaan of ze afwijst, geeft binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de aanvraag aan de verzoeker kennis van de redenen van het uitstel of de afwijzing. In geval van uitstel kan de termijn nooit met meer dan vijftien dagen worden verlengd.

Bij ontstentenis van een kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn, wordt de aanvraag geacht te zijn afgewezen.

Art. 7. Wanneer een persoon aantoonbaar dat een bestuursdocument van een federale administratieve overheid onjuiste of onvolledige gegevens bevat die hem betreffen, is die overheid ertoe gehouden de nodige verbeteringen aan te brengen zonder dat het de betrokkene iets kost. De verbetering geschiedt op schriftelijke aanvraag van de

consiste en ce que chacun, selon les conditions prévues par la présente loi, peut prendre connaissance sur place de tout document administratif, obtenir des explications à son sujet et en recevoir communication sous forme de copie.

Pour les documents à caractère personnel, le demandeur doit justifier d'un intérêt.

Le Roi peut régler l'intervention des administrations communales en vue de la consultation ou de la recatification de documents sur la base de la présente loi.

Art. 5. La consultation d'un document administratif, les explications y relatives ou sa communication sous forme de copie ont lieu sur demande. La demande indique clairement la matière concernée, et si possible, les documents administratifs concernés, et est adressée par écrit à l'autorité administrative fédérale compétente, même si celle-ci a déposé le document aux archives.

Lorsque la demande de consultation, d'explications ou de communication sous forme de copie est adressée à une autorité administrative fédérale qui n'est pas en possession du document administratif, celle-ci en informe sans délai le demandeur et lui communique la dénomination et l'adresse de l'autorité qui, selon les informations dont elle dispose, est détentrice du document.

L'autorité administrative fédérale consigne les demandes écrites dans un registre, classées par date de réception.

Art. 6. § 1er. L'autorité administrative fédérale ou non fédérale rejette la demande de consultation, d'explication ou de communication sous forme de copie d'un document administratif si elle a constaté que l'intérêt de la publicité ne l'emporte pas sur la protection de l'un des intérêts suivants :

- 1° la sécurité de la population;
- 2° les libertés et les droits fondamentaux des administrés;
- 3° les relations internationales fédérales de la Belgique;
- 4° l'ordre public, la sûreté ou la défense nationales;
- 5° la recherche ou la poursuite de faits punissables;
- 6° un intérêt économique ou financier fédéral, la monnaie ou le crédit public;
- 7° le caractère par nature confidentiel des informations d'entreprise ou de fabrication communiquées à l'autorité;
- 8° le secret de l'identité de la personne qui a communiqué le document ou l'information à l'autorité administrative à titre confidentiel pour dénoncer un fait punissable ou suppose tel.

§ 2. L'autorité administrative fédérale ou non fédérale rejette la demande de consultation, d'explication ou de communication sous forme de copie d'un document administratif qui lui est adressée en application de la présente loi si la publication du document administratif porte atteinte :

- 1° à la vie privée, sauf si la personne concernée a préalablement donné son accord par écrit à la consultation ou à la communication sous forme de copie;
- 2° à une obligation de secret instaurée par la loi;
- 3° au secret des délibérations du Gouvernement fédéral et des autorités responsables relevant du pouvoir exécutif fédéral ou auxquelles une autorité fédérale est associée.

§ 3. L'autorité administrative fédérale peut rejeter une demande de consultation, d'explication ou de communication sous forme de copie d'un document administratif dans la mesure où la demande :

- 1° concerne un document administratif dont la divulgation peut être source de méprise, le document étant inachevé ou incomplet;
- 2° concerne un avis ou une opinion communiqués librement et à titre confidentiel à l'autorité;
- 3° est manifestement abusive;
- 4° est formulée de façon manifestement trop vague.

§ 4. Lorsque, en application des §§ 1er à 3, un document administratif ne doit ou ne peut être soustrait que partiellement à la publicité, la consultation, l'explication ou la communication sous forme de copie est limitée à la partie restante.

§ 5. L'autorité administrative fédérale qui ne peut pas réserver de suite immédiate à une demande de publicité ou qui la rejette communique dans un délai de trente jours de la réception de la demande les motifs de l'ajournement ou du rejet. En cas d'ajournement, le délai ne pourra jamais être prolongé de plus de quinze jours.

En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, la demande est réputée avoir été rejetée.

Art. 7. Lorsqu'une personne démontre qu'un document administratif d'une autorité administrative fédérale comporte des informations inexacts ou incomplètes la concernant, cette autorité est tenue d'apporter les corrections requises sans frais pour l'intéressé. La recatification s'opère à la demande écrite de l'intéressé, sans

betrokkene, onverminderd de toepassing van een door of krachtens de wet voorgeschreven procedure.

De federale administratieve overheid die niet onmiddellijk op een aanvraag om verbetering kan ingaan of ze afwijst, geeft binnen zestig dagen na ontvangst van de aanvraag aan de verzoeker kennis van de redenen van het uitstel of de afwijzing. In geval van uitstel van de termijn niet met meer dan dertig dagen worden verlengd. Bij ontstentenis van kennisgeving binnen de gestelde termijn, wordt de aanvraag geacht te zijn afgewezen.

Wanneer de vraag is gericht tot een federale administratieve overheid die niet bevoegd is om de verbeteringen aan te brengen, stelt deze de verzoeker daarvan onverwijld in kennis en deelt hem de benaming en het adres mee van de overheid die naar haar informatie daartoe bevoegd is.

Art. 8. § 1. Er wordt een Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten opgericht.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit de samenstelling en de werkwijze van de Commissie.

§ 2. Wanneer de verzoeker moeilijkheden ondervindt om de raadpleging of de verbetering van een bestuursdocument te verkrijgen op grond van deze wet, kan hij een verzoek tot heroverweging richten tot de betrokken federale administratieve overheid. Terzelfder tijd verzoekt hij de Commissie een advies uit te brengen.

De Commissie brengt haar advies ter kennis van de verzoeker en van de betrokken federale administratieve overheid binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het verzoek. Bij ontstentenis van kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn wordt aan het advies voorbijgegaan.

De federale administratieve overheid brengt binnen vijftien dagen na ontvangst van het advies of na verloop van de termijn waarbinnen kennis moest worden gegeven van het advies, haar beslissing tot inwilliging of afwijzing van het verzoek, tot heroverweging ter kennis van de verzoeker. Bij ontstentenis van kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn, wordt de overheid geacht een beslissing tot afwijzing te hebben genomen.

Tegen deze beslissing kan de verzoeker beroep instellen overeenkomstig de wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 12 januari 1973. Het beroep bij de Raad van State is in voorkomend geval vergezeld van het advies van de Commissie.

§ 3. De Commissie kan eveneens worden geraadpleegd door een federale administratieve overheid.

§ 4. De Commissie kan op eigen initiatief advies verstrekken betreffende de algemene toepassing van de wet op de openbaarheid van bestuur. Ze kan aan de wetgevende macht voorstellen doen in verband met de toepassing en de eventuele herziening van deze wet.

Art. 9. Wanneer de vraag om openbaarheid betrekking heeft op een bestuursdocument van een federale administratieve overheid waarin een auteursrechtelijk beschermd werk is opgenomen, is de toestemming van de maker of van de persoon aan wie de rechten van deze zijn overgegaan niet vereist om ter plaatse inzage van het document te verlenen of uitleg erover te verstrekken.

Een mededeling in afschrift van een auteursrechtelijk beschermd werk is niet toegestaan dan met voorafgaande toestemming van de maker of van de persoon aan wie de rechten van deze zijn overgegaan.

In ieder geval wijst de overheid op het auteursrechtelijk beschermd karakter van het betrokken werk.

Art. 10. De in toepassing van deze wet verkregen bestuursdocumenten mogen niet verspreid, noch gebruikt worden voor commerciële doeleinden.

Art. 11. De bepalingen van deze wet zijn mede van toepassing op de bestuursdocumenten die door een federale administratieve overheid in een archief zijn neergelegd.

De beheerder van een federaal archief is ertoe gehouden zijn medewerking te verlenen aan de toepassing van deze wet.

De in artikel 6 bedoelde uitzonderingsgronden houden op van toepassing te zijn na het verstrijken van de termijn welke voor de geheimhouding van het betrokken archief is bepaald.

De eerste drie leden zijn niet van toepassing op het Algemeen Rijksarchief of het Rijksarchief in de Provinciën, voor wie de wettelijke bepalingen betreffende de Archieven onverminderd van toepassing blijven.

Art. 12. Het ontvangen van een afschrift van een bestuursdocument kan worden onderworpen aan het betalen van een vergoeding waarvan de Koning het bedrag vaststelt.

HOOFDSTUK IV. — Slotbepalingen

Art. 13. Deze wet doet geen afbreuk aan de wetsbepalingen die in een ruimere openbaarheid van bestuur voorzien.

Art. 14. Deze wet treedt in werking op de datum die de Koning bepaalt en ten laatste zes maand na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

préjudice de l'application d'une procédure prescrite par ou en vertu de la loi.

L'autorité administrative fédérale qui ne peut pas réserver une suite immédiate à une demande de rectification ou qui la rejette communique dans un délai de soixante jours de la réception de la demande les motifs de l'ajournement ou du rejet. En cas d'ajournement, le délai ne pourra jamais être prolongé de plus de trente jours. En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, la demande est réputée avoir été rejetée.

Lorsque la demande est adressée à une autorité administrative fédérale qui n'est pas compétente pour apporter les corrections, celle-ci en informe sans délai le demandeur et lui communique la dénomination et l'adresse de l'autorité qui, selon ses informations, est compétente pour le faire.

Art. 8. § 1er. Une Commission d'accès aux documents administratifs est créée.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, la composition et le fonctionnement de la Commission.

§ 2. Lorsque le demandeur rencontre des difficultés pour obtenir la consultation ou la correction d'un document administratif en vertu de la présente loi, il peut adresser à l'autorité administrative fédérale concernée une demande de reconsidération. Au même moment, il demande à la Commission d'émettre un avis.

La Commission communique son avis au demandeur et à l'autorité administrative fédérale concernée dans les trente jours de la réception de la demande. En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, l'avis est négligé.

L'autorité administrative fédérale communique sa décision d'approbation ou de refus de la demande de reconsidération au demandeur dans un délai de quinze jours de la réception de l'avis ou de l'écoulement du délai dans lequel l'avis devait être communiqué. En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, l'autorité est réputée avoir rejeté la demande.

Le demandeur peut introduire un recours contre cette décision conformément aux lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par arrêté royal du 12 janvier 1973. Le recours devant le Conseil d'Etat est accompagné, le cas échéant, de l'avis de la Commission.

§ 3. La Commission peut également être consultée par une autorité administrative fédérale.

§ 4. La Commission peut, d'initiative, émettre des avis sur l'application générale de la loi relative à la publicité de l'administration. Elle peut soumettre au pouvoir législatif des propositions relatives à son application et à sa révision éventuelle.

Art. 9. Lorsque la demande de publicité porte sur un document administratif d'une autorité administrative fédérale incluant une œuvre protégée par le droit d'auteur, l'autorisation de l'auteur ou de la personne à laquelle les droits de celui-ci ont été transmis n'est pas requise pour autoriser la consultation sur place du document ou pour fournir des explications à son propos.

Une communication sous forme de copie d'une œuvre protégée par le droit d'auteur n'est permise que moyennant l'autorisation préalable de l'auteur ou de la personne à laquelle les droits de celui-ci ont été transmis.

Dans tous les cas, l'autorité spécifie que l'œuvre est protégée par le droit d'auteur.

Art. 10. Les documents administratifs obtenus en application de la présente loi ne peuvent être diffusés ni utilisés à des fins commerciales.

Art. 11. Les dispositions de la présente loi sont également applicables aux documents administratifs qui sont déposés dans des archives par une autorité administrative fédérale.

L'administrateur d'archives fédérales est tenu d'apporter sa collaboration à l'application de la présente loi.

Les motifs d'exception visés à l'article 6 ne sont plus d'application après l'expiration du délai fixé pour le secret des archives concernées.

Les alinéas premier à trois ne s'appliquent pas aux Archives Générales du Royaume ou aux Archives de l'Etat dans les Provinces, auxquelles les dispositions légales relatives aux Archives restent entièrement d'application.

Art. 12. La réception d'une copie d'un document administratif peut être soumise au paiement d'une rétribution dont le montant est fixé par le Roi.

CHAPITRE IV. — Dispositions finales

Art. 13. La présente loi ne préjudicie pas aux dispositions législatives qui prévoient une publicité plus étendue de l'administration.

Art. 14. La présente loi entre en vigueur à la date fixée par le Roi et au plus tard six mois après sa publication au *Moniteur belge*.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 11 april 1994.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken,

L. TOBBACK

Met 's Lands zegel gezegeld,

De Minister van Justitie,

M. WATHELET

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 11 avril 1994.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,

L. TOBBACK

Scellé du sceau de l'Etat,

Le Ministre de la Justice,

M. WATHELET

23 JUNI 1994. — Koninklijk besluit tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, inzonderheid op artikel 14;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur treedt in werking op 1 juli 1994.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 juli 1994.

Art. 3. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 23 juni 1994.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken,

L. TOBBACK

23 JUIN 1994. — Arrêté royal
fixant la date de l'entrée en vigueur de la loi du 11 avril 1994
relative à la publicité de l'administration

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, notamment l'article 14;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. La loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration entre en vigueur le 1er juillet 1994.

Art. 2. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er juillet 1994.

Art. 3. Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 23 juin 1994.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,

L. TOBBACK

27 JUNI 1994. — Koninklijk besluit houdende de benoemingen bij de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten

ALBERT II, Koning der Belgen.

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, inzonderheid op artikel 8, § 1;

Gelet op het koninklijk besluit 27 juni 1994 van tot regeling van de samenstelling en de werkwijze van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Wordt benoemd tot Voorzitter van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten :

— de heer R. Andersen, Staatsraad.

Art. 2. Worden benoemd tot respectievelijk lid en plaatsvervangend lid van de Commissie :

— de heer J. Lutun, bestuursdirecteur bij het Ministerie van Sociale Voorzorg;

de heer H. Maes, inspecteur-generaal bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken.

— de heer Godfroid, directeur-generaal bij het Ministerie van Justitie;

de heer F. Burnonville, inspecteur-generaal bij het Ministerie van Financien.

— de heer D. Voorhoof, hoogleraar aan de Universiteit Gent;

de heer H. Wuyts, hoogleraar aan de Erasmus Hogeschool Brussel.

— de heer B. Vanleemputten, assistent publiek recht aan de « Université libre de Bruxelles »;

Mevr. E. Lentzen, hoofdredactrice bij het C.R.I.S.P.

Art. 3. Het ondervoorzitterschap van de Commissie wordt waargenomen door de heer J. Lutun.

Art. 4. Dit besluit treedt in werking op 1 juli 1994.

Art. 5. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Corvara, 27 juni 1994.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken,

L. TOBACK

27 JUIN 1994. — Arrêté royal portant les nominations à la Commission d'accès aux documents administratifs

ALBERT II, Roi des Belges.

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, notamment l'article 8, § 1er;

Vu l'arrêté royal du 27 juin 1994 réglant la composition et le fonctionnement de la Commission d'accès aux documents administratifs;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil.

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Est nommé Président de la Commission d'accès aux documents administratifs :

— M. R. Andersen, Conseiller d'Etat.

Art. 2. Sont respectivement nommés membre effectif et membre suppléant de la Commission :

— M. J. Lutun, directeur d'administration au Ministère de la Prévoyance sociale;

M. H. Maes, inspecteur général au Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique.

— M. Godfroid, directeur général au Ministère de la Justice;

M. F. Burnonville, inspecteur général au Ministère des Finances.

— M. D. Voorhoof, professeur ordinaire à l'Université de Gand;

M. H. Wuyts, professeur ordinaire à l'« Erasmus Hogeschool » de Bruxelles.

— M. B. Vanleemputten, assistant en droit public à l'Université libre de Bruxelles;

— Mme E. Lentzen, rédactrice en chef au C.R.I.S.P.

Art. 3. La vice-présidence de la Commission est assurée par M. J. Lutun.

Art. 4. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er juillet 1994.

Art. 5. Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Corvara, le 27 juin 1994.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,

L. TOBACK

27 JUNI 1994. — Koninklijk besluit tot regeling van de samenstelling en de werkwijze van de « Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten »

ALBERT II, Koning der Belgen.

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, inzonderheid op artikel 8, § 1;

Gelet op het akkoord van Onze Minister van Begroting, gegeven op 25 mei 1994;

Gelet op het akkoord van Onze Minister van Ambtenarenzaken, gegeven op 16 mei 1994;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers.

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I. — De samenstelling

Artikel 1. De zetel van de « Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten », hierna genoemd de Commissie, is gevestigd in de lokalen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken.

Art. 2. § 1. De Commissie bestaat uit een voorzitter en vier leden, waaronder een ondervoorzitter.

§ 2. De Voorzitter uitgezonderd, telt de Commissie evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden.

Tot Voorzitter wordt afwisselend een Nederlandstalige en Franstalige benoemd.

§ 3. De Voorzitter, de ondervoorzitter en de leden worden benoemd bij een in Ministerraad overgelegd besluit voor een eenmaal hernieuwbare termijn van drie jaar.

De Voorzitter wordt benoemd onder de leden van de Raad van State.

Twee leden worden benoemd, op voordracht van het college van secretarissen-generaal, onder de ambtenaren van rang 15 of hoger van de centrale en gedecentraliseerde diensten van de Staat.

Twee leden worden benoemd wegens hun grondige kennis op het vlak van de openbaarheid van bestuur. Zij dienen in het bezit te zijn van een universitair diploma.

Voor elk van de leden, met uitzondering van de voorzitter, wordt een plaatsvervanger benoemd onder dezelfde voorwaarden als de werkende leden.

§ 4. Indien een lid verhinderd of afwezig is, wordt het lid vervangen door zijn plaatsvervanger.

Indien een lid ontslag neemt of om enige andere reden ophoudt deel uit te maken van de Commissie, voltooit de plaatsvervanger het mandaat van zijn voorganger.

§ 5. Indien de Voorzitter verhinderd of afwezig is of in afwachting van zijn vervanging, worden zijn opdrachten waargenomen door de ondervoorzitter.

Art. 3. Alvorens hun ambt te aanvaarden, leggen de Voorzitter, de ondervoorzitter, de leden en de plaatsvervangende leden in handen van de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken de eed af zoals bepaald in artikel 2 van het decreet van 20 juli 1831 betreffende de eedaflegging bij de aanvang der grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie.

Art. 4. Het is de leden van de Commissie verboden tegenwoordig te zijn bij een beraadslaging over zaken waarbij zij een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben of waarbij hun bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben.

Het is de leden, bedoeld in artikel 2, § 3, derde lid, van dit besluit bovendien verboden tegenwoordig te zijn bij een beraadslaging over zaken waarbij het Ministerie of de instelling waartoe zij behoren, betrokken is.

Art. 5. De leden van de Commissie kunnen van hun opdracht worden ontheven wegens tekortkomingen in hun taken of wegens inbreuk op de waardigheid van hun ambt.

27 JUIN 1994. — Arrêté royal réglant la composition et le fonctionnement de la « Commission d'accès aux documents administratifs »

ALBERT II, Roi des Belges.

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, notamment l'article 8, § 1er;

Vu l'accord de Notre Ministre du Budget donné le 25 mai 1994;

Vu l'accord de Notre Ministre de la Fonction publique donné le 16 mai 1994;

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil.

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE Ier. — La composition

Article 1er. Le siège de la « Commission d'accès aux documents administratifs », dénommée ci-après la Commission, est établi dans les locaux du Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique.

Art. 2. § 1er. La Commission se compose d'un président et de quatre membres, dont un vice-président.

§ 2. Exception faite du président, la Commission compte autant de membres francophones que néerlandophones.

Le président est alternativement un francophone et un néerlandophone.

§ 3. Le Président, le vice-président et les membres sont nommés par un arrêté délibéré en Conseil des Ministres pour un terme de trois ans renouvelable une fois.

Le président est nommé parmi les membres du Conseil d'Etat.

Deux membres sont nommés, sur présentation du collège des secrétaires généraux, parmi les fonctionnaires de rang 15 ou de rang plus élevé des services centralisés ou décentralisés de l'Etat.

Deux membres sont nommés en raison de leur connaissance approfondie dans le domaine de la publicité de l'administration. Ils doivent être diplômés de l'enseignement universitaire.

Le président excepté, il est nommé pour chacun des membres, un suppléant sous les mêmes conditions que les membres effectifs.

§ 4. En cas d'empêchement ou d'absence d'un membre, celui-ci est remplacé par son remplaçant.

Si un membre démissionne ou cesse pour une raison quelconque de faire partie de la commission, le remplaçant achève le mandat de son prédécesseur.

§ 5. En cas d'empêchement ou d'absence du président, ou dans l'attente de son remplacement, ses missions sont remplies par le vice-président.

Art. 3. Avant d'entrer en fonction, le président, le vice-président, les membres effectifs et les membres suppléants prêtent serment entre les mains du Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique dans les termes fixés par l'article 2 du décret du 20 juillet 1831 concernant le serment à la mise en vigueur de la monarchie constitutionnelle.

Art. 4. Il est interdit aux membres de la Commission d'être présents à la délibération sur les objets auxquels ils ont un intérêt personnel ou direct ou auxquelles leurs parents ou alliés jusqu'au quatrième degré ont un intérêt personnel ou direct.

Il est en outre interdit aux membres, visés à l'article 2, § 3, alinéa 3, du présent arrêté, d'être présents à une délibération sur des matières qui concernent le Ministère ou l'institution dont ils font partie.

Art. 5. Les membres de la Commission peuvent être relevés de leur charge en cas de manquements à leur devoirs ou d'atteinte à la dignité de leur fonction.

HOOFDSTUK II

Presentiegeeld, reiskosten, verblijfkosten

Art. 6. De leden of plaatsvervangende leden van de Commissie hebben recht op een presentiegeeld van F 750 per vergadering die minimum twee uur duurt.

Dit bedrag wordt op F 1 000 gebracht voor de Voorzitter of de ondervoorzitter, indien hij het voorzitterschap waarneemt.

Art. 7. § 1. Voor de vervulling van hun opdracht vallen de leden van de Commissie onder toepassing van de artikelen 5 tot 7 van het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten.

§ 2. De Commissieleden die hun eigen wagen gebruiken om zich naar een vergadering te begeven of een opdracht te vervullen, hebben recht op de vergoeding bepaald in artikel 17 van het voormelde koninklijk besluit van 18 januari 1965.

Voor de bepaling van de afstand die als basis voor de berekening van deze vergoeding dient, moet de afstand in aanmerking worden genomen die tussen de plaats van de vergadering of van de opdracht en de hoofdverblijfplaats of de arbeidsplaats ligt, naargelang van de kortste afstand.

Onder hoofdverblijfplaats dient de gemeente te worden verstaan waar het lid in de bevolkingsregisters is ingeschreven.

§ 3. De Commissieleden hebben recht op de terugbetaling van hun verblijfskosten, op basis van de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 december 1964 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfskosten toegekend aan de leden van het personeel der ministeries.

§ 4. Voor de toepassing van dit artikel worden de leden van de Commissie gelijkgesteld met federale ambtenaren van rang 15.

HOOFDSTUK III. — *De werkwijze*

Art. 8. De Commissie stelt binnen een maand na haar installatie een huishoudelijk reglement vast.

Dit reglement wordt eenparig aangenomen door de aanwezige leden en wordt goedgekeurd door de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken.

Art. 9. De Voorzitter leidt de vergaderingen en ondertekent namens de Commissie alle briefwisseling, aanbevelingen en adviezen.

Art. 10. De Commissie beraadslaagt slechts dan op geldige wijze indien ten minste de meerderheid van haar leden aanwezig is. Zij beslist bij volstreekte meerderheid.

Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter of, bij diens afwezigheid, van de ondervoorzitter, doorslaggevend.

De adviezen van de Commissie zijn met redenen omkleed.

De adviezen zijn openbaar.

Art. 11. Indien de Commissie het noodzakelijk acht voor de uitoefening van haar opdracht, kan zij zich door deskundigen toelichting laten geven.

Art. 12. Op verzoek van de Voorzitter en in het kader van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, zijn de federale administratieve overheden gehouden alle nuttige documenten en inlichtingen aan de Commissie mede te delen.

Art. 13. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken draagt de werkingskosten van de Commissie en van haar secretariaat.

Art. 14. Het secretariaat van de Commissie wordt telkens waargenomen door een door de Minister aangewezen ambtenaar van niveau 1 van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken.

HOOFDSTUK IV. — *Slotbepalingen*

Art. 15. Dit besluit treedt in werking op 1 juli 1994.

Art. 16. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Corvara, 27 juni 1994.

ALBERT

Van Koningswege :
De Minister van Begroting,
H. VAN ROMPUY

De Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken,
L. TOBBACK

CHAPITRE II

Jetons de présence, frais de parcours, frais de séjour

Art. 6. Les membres effectifs ou les membres suppléants de la Commission ont droit à un jeton de présence de F 750 par réunion qui dure au moins deux heures.

Ce montant est porté à F 1 000 pour le Président ou le vice-président, s'il assure la présidence.

Art. 7. § 1er. Pour l'accomplissement de leur mission, les membres de la Commission sont soumis à l'application des articles 5 à 7 de l'arrêté royal du 18 janvier 1965 portant réglementation générale en matière de frais de parcours.

§ 2. Les membres de la Commission qui utilisent leur voiture personnelle pour se rendre en séance ou pour accomplir une mission ont droit à l'indemnité prévue à l'article 17 de l'arrêté royal du 18 janvier 1965 susmentionné.

Pour la détermination de la distance qui sert de base au calcul de cette indemnité, il y a lieu de prendre en considération la distance qui sépare l'endroit de la séance ou de la mission de la résidence principale ou du lieu de travail, selon la distance la plus courte.

Par résidence principale, il faut entendre la commune où le membre est inscrit dans les registres de la population.

§ 3. Les membres de la Commission ont droit au remboursement de leurs frais de séjour sur la base des dispositions de l'arrêté royal du 24 décembre 1964 fixant les indemnités pour frais de séjour des membres du personnel des ministères.

§ 4. Pour l'application du présent article, les membres de la Commission sont assimilés à des fonctionnaires fédéraux de rang 15.

CHAPITRE III. — *Le fonctionnement*

Art. 8. La Commission établit le règlement d'ordre intérieur dans le mois qui suit son installation.

Ce règlement est adopté à l'unanimité par les membres présents et est approuvé par le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique.

Art. 9. Le Président dirige les débats et signe au nom de la Commission toute correspondance, toutes les recommandations et tous les avis.

Art. 10. La Commission ne peut délibérer valablement si au moins la majorité de ses membres n'est pas présente. Les décisions sont prises à la majorité absolue.

En cas de partage des voix, la voix du Président, ou en cas d'absence de celui-ci, celle du vice-président, est prépondérante.

Les avis de la Commission sont motivés.

Les avis sont publics.

Art. 11. La Commission peut, si elle le juge nécessaire pour l'exercice de ses fonctions, se faire informer par des experts.

Art. 12. A la demande du président et dans le cadre de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, les administrations fédérales sont tenues de communiquer à la Commission tous les documents et renseignements utiles.

Art. 13. Le Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique prend en charge les frais de fonctionnement de la Commission et de son secrétariat.

Art. 14. Le secrétariat de la Commission est chaque fois assuré par un fonctionnaire du niveau 1 du Ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique désigné par le Ministre.

CHAPITRE IV. — *Dispositions finales*

Art. 15. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er juillet 1994.

Art. 16. Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Corvara, le 27 juin 1994.

ALBERT

Par le Roi :
Le Ministre du Budget,
H. VAN ROMPUY

Le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,
L. TOBBACK

INHOUD

Jaarverslag 1994 Blz.

-	Situering van de Commissie	1
-	Procedure voor de Commissie	2
-	Samenstelling en werking van de Commissie	2
-	Inlichtingen over de werking van de Commissie	4
-	Overwegingen van de Commissie	8
-	Belangrijkste adviezen	25

Jaarverslag 1995

-	Inlichtingen over de werkzaamheden van de Commissie	1
-	Overwegingen van de Commissie	6
-	Synthese van een aantal adviezen	6
-	Arresten van de Raad van State i.v.m. zaken die bij de Commissie aanhangig werden gemaakt	14
-	Belangrijkste adviezen	29
-	Arresten van de Raad van State (in extenso)	109
-	Wet en koninklijke besluiten betreffende de openbaarheid van bestuur	133